

ปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

อুবถวัลย์ อินทรปัญญา
รัชนี้ ผิวทอง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินงบประมาณ ประจำปี 2550

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ห้องสมุด	เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
วันที่	17 ส.ค. 2551
เลขทะเบียน	000048
เลขหมู่	๖๖

๐4๖๖ ๒

๑.๘

**The Factors of the Students That Effect To Produce The Graduates of
Rajamangala University of Technology Pra Nakorn,
Faculty of Science and Technology**

Ubolwan Intrapunya

Ratchanee Peawthong

**Rajamangala University of Technology Phra Nakhon,
Faculty of Science and Technology**

**This Report is Funded by Rajamangala University of Technology Phra Nakon,
Faculty of Science and Technology, Fiscal Year 2007**

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียน ที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร
ผู้วิจัย : อุบลวัลย์ อินทรปัญญา และ รัชณี ศิวทอง
พ.ศ. : 2550 จำนวน 110 หน้า

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ศึกษาปัจจัยในตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม โดยนำแบบถามไปสอบถามนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 350 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t - test และ One-way ANOVA โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ อายุ คณะที่ศึกษา ผลการเรียน การศึกษา ก่อนเข้าศึกษา ลักษณะที่พักอาศัย พฤติกรรมของผู้เรียน สถานการณ์ในการเรียนรู้ และ ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิต ส่วน เพศ และหลักสูตรการเรียน ไม่ส่งผลต่อปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำสำคัญ : ปัจจัยจากผู้เรียน / การผลิตบัณฑิต / ปัจจัย / บัณฑิต

Title : That Effect To Produce The Graduates of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon.

Researcher : Ubolwan Intrapunya and Ratchanee Peawthong

Year : 2007 110 pages

Abstract

The purpose of this study was to examine The Factors of the Students That Effect To Produce The Graduates of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The focused on the level of The Factors from students effecting to produce the graduate of the University Rajamangala of Technology Phra Nakhon. The sample, 350 students. Data was collected from a set of Questionnaire and analyzed with a statistical software program. The statistical method were percentage, average, standard deviation, t-test, One-way ANOVA. The level of statistical significance was set at .05

The result indicated that the level of the Factors from students effecting to produce the graduate of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon was high. In hypothetical testing the students was influenced by the following factors ; Age, Faculty Learning, Grade of Education, Education before learning, Household, Behavior of students, Learning situation and The satisfied of bachelor degree excepted sex and course of study.

Keyword : Factors of the Students / Produce The Graduates / Effect / Graduate

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยฉบับนี้ เป็นการศึกษาวิจัย เพื่อศึกษาผลของประสิทธิภาพ ของการเรียนการสอน ที่มีผลต่อการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จนสำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยการสนับสนุนการวิจัยงบประมาณผลประโยชน์ ประจำปี 2550 และขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ วันทะนะ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ ลำพาย ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักระเบียบวิจัยทางสถิติมากที่สุด

อุบลวัลย์ อินทรปัญญา
รัชนี ศิวทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติประกาศ	(3)
สารบัญตาราง	(4)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานในการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ความหมายของคำหลักของเรื่อง	8
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	8
ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
บทที่ 3	
วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย	45
การรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	46
การแปลความ	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	48
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์	52
บทที่ 5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
	สรุปผลการวิจัย	78
	อภิปรายผลการวิจัย	80
	ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม		88
ภาคผนวก ก	แบบสอบถาม	94
ภาคผนวก ข	ผลการทดสอบความเที่ยงตรงของข้อมูล	99
ภาคผนวก ค	ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	102
ประวัติผู้วิจัย		111

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนประชากรและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง	43
2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	50
3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษา	52
4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็น	59
5 แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ	60
6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	60
7 เปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามอายุ	61
8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่ศึกษา	61
9 เปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามคณะที่ศึกษา	62
10 แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหลักสูตรที่ศึกษา	62
11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลการเรียน	63
12 เปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามผลการเรียน	63
13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษา ก่อนเข้ารับการศึกษ	64
14 เปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามการศึกษา ก่อนเข้ารับการศึกษ	64
15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย	65
16 เปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย	65
17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีวินัย ในตนเอง	66
18 เปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามลักษณะการมีวินัย ในตนเอง	66
19 เปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามความสุขสมบูรณ์ ของการดำเนินชีวิต	67

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
20	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานการณ์การเรียนรู้ ด้านสภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียน และการยอมรับคุณค่าตนเอง การสนับสนุนของครอบครัว	68
21	เปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามสภาพการเรียนรู้	68
22	เปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามสภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในห้องเรียน และการยอมรับคุณค่าตนเอง	69
23	เปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามการสนับสนุนของครอบครัว	69
24	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพึงพอใจ	70
25	เปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามความพึงพอใจ	71
26	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	86

สารบัญภาพ/แผนภูมิ

ภาพ/แผนภูมิที่	หน้า
1 ความสำคัญของบรรยากาศในห้องเรียน	30
2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	41
3 แผนการสร้างแบบสอบถาม	44

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในประเทศไทยทุกสถาบันอุดมศึกษา ถือเป็นสถาบันวิชาการชั้นสูงที่มีบทบาทในการสร้างสรรค์และจรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ มีหน้าที่ผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมและพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า ดังนั้น รูปแบบการจัดการศึกษาต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม (วิจิตร ศรีสะอ้าน, 2518:23-25) สภาพการณ์ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็วทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องปรับปรุงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบอยู่ตลอดเวลา (อภิชัย พันธเสน และคณะ, 2532:94-95) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความจำเป็นด้านการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรจึงได้กำหนดนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการดำเนินงาน เพื่อเน้นการวิจัยและเพิ่มการบริการวิชาการให้มากขึ้น (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2533:2)

ภารกิจสำคัญของสถาบันอุดมศึกษา คือการสร้างและพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีสติปัญญา มีคุณธรรมออกไปพัฒนาสังคม ผู้ที่เป็นบัณฑิตต้องสามารถปรับกระแสการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี ได้เป็นอย่างดี(กฤษณพงษ์ กีรติกร, 2532:6) บัณฑิตจะต้องมีความรู้ที่กว้างขวาง มีความสามารถในการประกอบอาชีพ ต้องรับทราบข้อมูลข่าวสารและติดตามการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ อยู่เสมอ (สุรพล พุฒคำ และคณะ, 2532:100-101)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้แยกออกเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ 9 แห่ง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 เป็นต้นมา โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เกิดขึ้นจากการรวมวิทยาเขต 5 วิทยาเขตเข้าด้วยกัน ตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เปิดการเรียนการสอน 9 คณะ แต่ละคณะมีเอกลักษณ์ ขนาดและสถานที่ตั้งแตกต่างกันไป เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่การเรียนการสอนเป็นแบบมีชั้นเรียน การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นไปในแบบการเสริมสร้างวิทยาการความรู้ที่ทันสมัยทันเทคโนโลยีสมัยใหม่ตลอดเวลา โดยเฉพาะด้านผู้เรียนที่มีผลต่อการผลิตบัณฑิต การจะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณค่าและมีคุณภาพทางการศึกษาที่เหมาะสมจะต้องจัดการศึกษามุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุลทั้งด้าน ความรู้ คุณธรรม สติปัญญา ร่างกาย จิตใจและมีสภาพความเป็นอยู่ในสังคมที่ดี มีความสุข ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ วิทยาการใหม่ๆ ของครู อาจารย์ เป็นตัวแปรสำคัญ ที่จะนำไปสู่ความคาดหมายคุณภาพของนักศึกษา ที่จะจบการศึกษาไปเป็นบัณฑิตอย่างมีคุณภาพเป็นเลิศทางวิชาการอยู่ในสังคมอย่างมี

คุณค่าล้วนเป็นปัจจัยตัวป้อนด้านทรัพยากรทางการศึกษา ในระบบการศึกษาที่มีความจำเป็นต้องนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ว่าปัจจัยใด มีผลต่อการผลิตบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลของการวิจัยจะเป็นตัวบ่งชี้ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งในปัจจุบัน สถาบันการศึกษาหลายๆ แห่ง มีการแข่งขันกันในเรื่องคุณภาพของการศึกษา และคุณภาพของการผลิตบัณฑิตสู่ระดับมาตรฐานสากล ทำให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ต้องพัฒนากลยุทธ์กระบวนการผลิตบัณฑิต เพื่อให้เป็นที่ยอมรับคุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ต้องมีความหลากหลายทางวิชาการและได้มาตรฐานสากล อันจะนำไปสู่ความคาดหวังในผลผลิตทางการศึกษาที่แท้จริง คือ การได้บัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ต้องการของสังคม

ฉะนั้น ปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจทำการศึกษาวิจัยสภาพกระบวนการของปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อประเมินคุณภาพองค์กรประกอบการตัดสินใจของการบริหารจัดการสถาบันการศึกษาด้านนโยบาย วิสัยทัศน์และตามแผนพันธกิจ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้เป็นบัณฑิตที่มีความรอบรู้ มีคุณลักษณะที่สมบูรณ์ครบถ้วนตามหลักการผลิตบัณฑิตของนานาอารยประเทศที่เจริญแล้วสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาคม โลกตลอดไป ถือเป็นเหตุผลที่สำคัญยิ่งทำให้คณะผู้วิจัยสนใจและทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยอันเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งนี้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปและปัจจัยต่างๆ อันเนื่องจากผู้เรียน ที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์พฤติกรรมการเรียนรู้ สถานการณ์การเรียนรู้และความพึงพอใจของผู้เรียนกับการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3. สมมติฐานในการวิจัย

3.1 เพศ ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ต่างกัน

3.2 อายุ ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ต่างกัน

3.3 คณะที่ศึกษา ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร ต่างกัน

3.4 หลักสูตรการเรียน ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

3.5 ผลการเรียน ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

3.6 การศึกษา ก่อนเข้าศึกษา ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

3.7 ลักษณะที่พกอาศัย ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

3.8 พฤติกรรมของผู้เรียน ด้านการมีวินัยในตนเอง ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย ต่างกัน มีปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

3.9 สถานการณ์ในการเรียนรู้ ด้านสภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเอง การสนับสนุนของครอบครัว ต่างกัน มีปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

3.10 ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิต มีความสัมพันธ์กับการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคณะซึ่งกำลังจะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 หลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง ได้แก่ คณะครุศาสตร์ อดุสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะสถาปัตยกรรมและออกแบบ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นทั้ง 5 วิทยาเขต จำนวน 2,081 คน

4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งกำลังจะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 หลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง สุ่มเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน คำนวณหาขนาดตัวอย่างด้วยการใช้สูตรของ Yamane (1967:886-887) และใช้ตารางมาตรฐานของ Krejcie & Morgan (1970:287) โดยกำหนดค่า Confident Interval ที่ 95 % สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และเปรียบเทียบหาสัดส่วนที่เหมาะสม ของกลุ่มตัวอย่างด้วยการเทียบบัญญัติไตรยางค์

4.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ประกอบด้วย

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ

1.3 คณะที่ศึกษา

1.3.1 คณะวิศวกรรมศาสตร์

1.3.2 คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

1.3.3 คณะบริหารธุรกิจ

1.3.4 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

1.3.5 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

1.3.6 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

1.3.7 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

1.4 หลักสูตรการเรียน

1.4.1 หลักสูตร 4 ปี

1.4.2 หลักสูตร 2-3 ปี ต่อเนื่อง

1.5 ผลการเรียน

1.5.1 ดีมาก (เกรดเฉลี่ย 3.5-4.0)

1.5.2 ดี (เกรดเฉลี่ย 3.0-3.5)

1.5.3 พอใช้ (เกรดเฉลี่ย 2.5-3.0)

1.5.4 อ่อน (เกรดเฉลี่ย 2.0-2.5)

- 1.5.5 ต้องปรับปรุง (เกรดเฉลี่ย ต่ำกว่า 2.0)
- 1.6 การศึกษาก่อนเข้าศึกษา
 - 1.6.1 มัธยมศึกษาปีที่ 6
 - 1.6.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 - 1.6.3 ประกาศนียบัตรอื่นๆ
- 1.7 ลักษณะที่พักอาศัย
 - 1.7.1 อาศัยอยู่กับ บิดา มารดา
 - 1.7.2 อาศัยอยู่บ้านเพื่อน
 - 1.7.3 อาศัยอยู่กับญาติ พี่น้อง
 - 1.7.4 อยู่วัด
 - 1.7.5 อยู่หอพักคนเดียว
 - 1.7.6 อยู่หอพักกับเพื่อน
 - 1.7.7 อื่นๆ
- 1.8 พฤติกรรมของผู้เรียน
 - 1.8.1 การมีวินัยในตนเอง
 - 1.8.2 ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย
- 1.9 สถานการณ์ในการเรียนรู้
 - 1.9.1 สภาพการเรียนรู้
 - 1.9.2 บรรยากาศในการเรียน
 - 1.9.3 การยอมรับคุณค่าตนเอง
 - 1.9.4 การสนับสนุนของครอบครัว
- 1.10 ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิต
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ความสามารถของบัณฑิต 6 ด้าน
 - 2.1 ด้านความรู้ทางวิชาการ
 - 2.2 ด้านการใช้เทคโนโลยี
 - 2.3 ด้านบุคลิกภาพ
 - 2.4 ด้านความมั่นคงทางอารมณ์
 - 2.5 ด้านการสื่อสาร
 - 2.6 ด้านการทำงานร่วมกัน

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5.2 เป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินผลตัวผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนศึกษาที่เหมาะสม ทำให้กระบวนการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับจากสังคมทั่วไปมากยิ่งขึ้น

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง 7 คณะ คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การผลิตบัณฑิต หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอน ที่พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถด้านความรู้ทางวิชาการ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีทักษะพื้นฐานการสื่อสาร สามารถมีบุคลิกภาพและอารมณ์ที่เหมาะสม และทำงานร่วมกันได้

ปัจจัย หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ของผู้เรียนที่ผ่านกระบวนการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การมีวินัยในตนเอง หมายถึง การจัดระเบียบการดำเนินกิจวัตรประจำการเรียนรู้ของผู้เรียนในการเข้าเรียน ทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอ การจัดสรรเวลาเรียนและการพักผ่อน มีสมาธิในการอ่านหนังสือ รวมถึงการแต่งกายถูกต้อง และทำตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย

ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย หมายถึง การดำรงชีวิตของผู้เรียน ทั้งที่อยู่ที่บ้านและในมหาวิทยาลัย ในด้านสุขภาพและการเกิดอุบัติเหตุ ความสามารถในการควบคุมตนเองและการตัดสินใจ การมีความรัก ความภาคภูมิใจในตนเองและช่วยเหลือผู้อื่น รวมทั้งการสร้างเป้าหมายในชีวิตและมีความสุขในการเรียน

สถานการณ์ในการเรียนรู้ หมายถึง การค้นคว้าหาความรู้ การกล้าแสดงความคิดเห็น การได้รับการสนับสนุนส่งเสริม การยอมรับความแตกต่างของตนเองกับเพื่อน มีความรู้สึกดีต่อเพื่อนในห้องเรียน การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในการเรียนเพิ่มเติม การทำกิจกรรมต่างๆ การ

สนับสนุนให้ประพฤติกปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัย และการให้คำปรึกษาของผู้ปกครองในปัญหาต่างๆแก่ผู้เรียน

ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิต หมายถึง ความรู้สึกรู้สึกหรือความคิดเห็นในกระบวนการผลิตบัณฑิตที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาของหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน วิธีการถ่ายทอดตำราเรียน เทคโนโลยีสมัยใหม่ การวิจัย การให้บริการการศึกษา กิจกรรมนักศึกษา รวมทั้งสวัสดิการต่างๆ ที่ผู้เรียนได้รับ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้-

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิต
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้
 - 2.1 การมีวินัยในตนเอง
 - 2.2 ความสุขสมบูรณ์ในการดำเนินชีวิต
3. แนวคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ในการเรียนรู้
 - 3.1 สภาพการเรียนรู้
 - 3.2 การรับรู้บรรยากาศในการเรียนและการยอมรับคุณค่าในตนเอง
 - 3.3 การสนับสนุนของครอบครัว
4. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิต
5. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิต

ประทุม อังกูร โลหิต (2528:7) ให้คำจำกัดความของการศึกษา ในแนวปรัชญาพัฒนาการนิยมน่า “การศึกษา คือ กระบวนการสร้างสรรค์ประสบการณ์ใหม่ที่มีต่อเนื่องกันไปเรื่อยๆ ประสบการณ์จึงเป็นทั้งวิถีและเป้าหมายของการศึกษา” แนวคิดทางการศึกษาตามหลักปรัชญาสรุปได้ คือ (www.st.ac.th/ar/learn-mean.htm.)

1.1 จุดมุ่งหมายของการศึกษา ด้วยความเชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงไม่นิยมระบุจุดหมายทางการศึกษาที่ตายตัว นีเลอร์ (Kneller, 1971:121) สรุปจุดมุ่งหมายของการศึกษา ดังนี้- (www.st.ac.th/ar/learn-mean.htm.)

- 1.1 มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนา 4 ด้าน คือ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
- 1.2 มุ่งให้ผู้รู้จักตนเอง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

1.3 มุ่งสร้างสรรค์ประสบการณ์ใหม่อย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด

1.4 มุ่งปลูกฝังเจตคติประชาธิปไตยกับผู้เรียน ให้มีโอกาสนในการที่จะพูด คิด เขียน และแสวงหาความรู้ ความจริง

1.2 การเรียนการสอน การเรียนการสอนตามแนวพัฒนาการนิยมถือว่า ประสบการณ์ และผู้เรียนเป็นหัวใจของการศึกษา จึงทำให้รูปแบบการเรียนการสอนมีลักษณะเด่น คือ

2.1 การลงมือปฏิบัติทดลองเป็นหัวใจของการศึกษาเน้นประสบการณ์ เพราะการเรียนรู้เป็นเรื่องของการกระทำ ความรู้ เป็นเพียงเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ เท่านั้น

2.2 การสอน ใช้วิธีการสอนแบบแก้ปัญหา โดยนำหลักการทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้

2.3 เน้นความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้เรียนเป็นผู้ลงมือศึกษาค้นคว้า หากความรู้หรือปฏิบัติด้วยตนเอง มากกว่าการถ่ายทอด จากผู้สอน โดยตรง สถานศึกษาที่ต้องการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานทางการศึกษา จะต้องมุ่งเน้น กีฬา พัฒนาสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม ก้าวทันเทคโนโลยีของผู้เรียนตั้งแต่เริ่มเข้ารับ การศึกษา ด้วยการ

1. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของสถานศึกษา
2. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ
3. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม พลานามัยที่ดีแก่นักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน
4. เสริมสร้างบรรยากาศ สภาพแวดล้อมทางการศึกษาภายในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างยั่งยืน
5. ส่งเสริมสื่อเทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย มาใช้ในการพัฒนาการศึกษา

6. พัฒนาระบบการบริหารโรงเรียนโดยใช้โรงเรียนเป็นมาตรฐาน (SBM)

ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มีทักษะด้านกีฬา รักษาสิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม ก้าวทันเทคโนโลยี

คุณภาพการศึกษาในแง่คุณภาพการอุดมศึกษา หมายถึง ภาพรวมของผลผลิต และบริการที่มีอยู่ในระดับที่ผู้รับมีความพึงพอใจต่อผลผลิตและบริการซึ่งอาจมีหลายระดับได้ (อุทุมพร จามรมาน, 2541:9)

ศักดิ์ชาย เพชรช่วย นิยาม คุณภาพการศึกษา หมายถึง การที่ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่างๆ ครอบคลุมตามความคาดหวังของหลักสูตรที่สถาบันกำหนด เป็นที่ยอมรับในสังคม โดย

สถาบันการศึกษาต้องดำเนินงานตามปรัชญา พันธกิจ และ วัตถุประสงค์ สอดคล้องกับนโยบายที่สถาบันศึกษากำหนด (www.st.ac.th/ar/learn-mean.htm.)

สมเกียรติ ชอบผล (2539:2) นิยามคุณภาพการศึกษามี 3 ประเภท คือ

1. คุณภาพในเชิงปทัสสถานของสังคม (Quality as a Normative) หมายถึง ผลการประมวลความรับผิดชอบของสังคมเกี่ยวกับคุณภาพที่ต้องการทั่วไป โดยคำนึงถึงคุณภาพของผู้เรียนเป็นหลัก ทั้งด้านการเรียนและความประพฤติ

2. คุณภาพในเชิงวัตถุประสงค์ (Quality as an Objective) คุณภาพตามความหมายนี้จะยึดลักษณะของผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นเกณฑ์ คือ ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และค่านิยม เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนไปสู่สิ่งที่ต้องการปัจจุบัน

3. คุณภาพในเชิงกระบวนการ (Quality as an Process) หมายถึง การพิจารณาคุณภาพโดยยึดระบบการดำเนินการด้านกระบวนการ ความพยายามและความก้าวหน้า ที่จะมีการจัดทำมาตรฐานคุณภาพ (Standard of Quality) มาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพให้เหมาะสมกับสภาพของตนเอง การประเมินตนเองเป็นระยะและปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ ให้ความหมายคุณภาพการศึกษาว่า เป็นการที่ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่างๆ ครบถ้วนตามความคาดหวังของหลักสูตร(www.st.ac.th/ar/learn-mean.htm)

ชินภัทร ภูมิรัตน์ กล่าวถึงคุณภาพการศึกษาว่า เมื่อทำการศึกษาเรื่องคุณภาพการศึกษา ควรพิจารณาในเชิงระบบ คือ ตัวป้อน กระบวนการและการผลิตปัจจัยป้อนของระบบการศึกษา ตั้งแต่ปรัชญา วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความพร้อมด้านบุคลากร อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์การเรียนการสอน งบประมาณ สำหรับกระบวนการประกอบด้วย การบริหาร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ส่วนผลผลิตจะครอบคลุมทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาในทุกปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาทั้งสิ้น(www.st.ac.th/ar/learn-mean.htm.)

การจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามหลักสูตร วิธีการสอนมีความหลากหลาย ทันสมัย การสอนมีการเชื่อมโยงบูรณาการกับวิชาอื่นหรืองานวิจัยได้ การสอนช่วยพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านการสื่อสาร การทำงานร่วมกันเป็นทีม เป็นการวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ อาจารย์มีพฤติกรรมการสอนที่เหมาะสม ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ระบบการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพมีประสิทธิภาพ สอดคล้องโปรแกรมวิชา สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยี สนับสนุนการเรียนการสอนตรงตามมาตรฐานของ โปรแกรมวิชา มีการประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การให้บริการนักศึกษา ประกอบด้วย การแนะ

แนว การให้คำปรึกษา เป็นไปอย่างเหมาะสมทั้งในเชิงวิชาการ วิชาชีพ อาจารย์ บุคลากร มีส่วนร่วม ในการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาเฉพาะ การประเมินและติดตามผล การจัดระบบการประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เทคนิคการประเมินมีความหลากหลายมีข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ใช้ประโยชน์ในเชิงสรุปผลสัมฤทธิ์ และการพัฒนาผู้เรียน มีการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

แนวทาง กระบวนการรับนักศึกษามีประสิทธิภาพ โดยให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการรับสมัครนักศึกษา การพัฒนานักศึกษาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การติดตามผลการมีงานทำ และการศึกษาต่อเป็นไปอย่างมีระบบ เป็นการสะท้อนคุณภาพในการผลิตบัณฑิต

กิจกรรมนักศึกษา คือ การจัดบริการปัจจัยพื้นฐานให้แก่ศึกษาอย่างเหมาะสม มีรูปแบบการปฏิบัติและการพัฒนานักศึกษา การติดตามประเมินผลงานกิจกรรมนักศึกษาที่ชัดเจนต่อเนื่อง และนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ เป็นการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ ด้วยการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ การจัดระบบเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างสถาบัน องค์กรภายนอก การผลิตและพัฒนาฐานข้อมูล ทรัพยากรการเรียนรู้ ประกอบด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ สารสนเทศ มีความเพียงพอ ทันสมัย ห้องสมุด สื่อการศึกษามีความพอเพียงเหมาะสมกับหลักสูตร การบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย การจัดกระบวนการวิชาให้ผู้เรียนเป็นไปอย่างเหมาะสม เป็นระบบ ชี้แจงการวัดและประเมินผลรายวิชาให้ผู้เรียนทราบจัดตารางสอนให้เป็นไปตามประสิทธิภาพ

อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย อาคารหลัก อาคารประกอบ ห้องปฏิบัติการเฉพาะทาง เพียงพอกับการใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน ครุภัณฑ์ประจำอาคาร เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ระบบดูแลรักษาความปลอดภัยอาคารสถานที่ และผู้ใช้อาคารสถานที่

สื่อการสอน ความหมายของสื่อการสอน คือ การนำวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือและวิธีการมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ นักเทคโนโลยีการศึกษาจำแนกประเภทของสื่อการสอนออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. โสตทัศนวัสดุ (Audio-Visual Materials) หมายถึง สื่อการสอนที่เป็นวัสดุสิ้นเปลือง ใช้แล้วหมดไป หรือเสียหายได้ง่าย แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

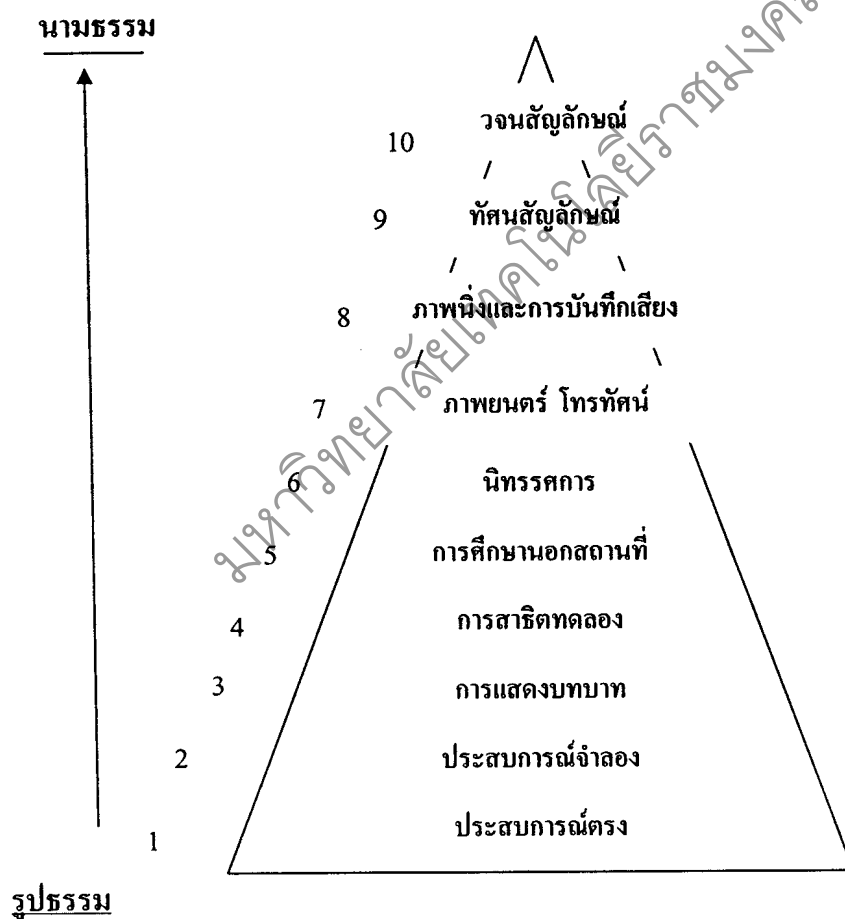
1.1 โสตทัศนวัสดุ ที่ไม่สามารถนำเสนอได้ด้วยตนเอง ต้องอาศัยโสตทัศนอุปกรณ์ (Audio-Visual Equipment) ช่วยนำเสนอ เช่น แผ่นโปร่งแสง फिल्मภาพยนตร์ สไลด์ फिल्मสตริป แถบบันทึกเสียง ม้วนวีดิทัศน์ บัตรเสียง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.2 โสตทัศนวัสดุที่สามารถนำเสนอได้ด้วยตนเอง เช่น แผนที่และลูกโลก หนังสือ บัตรคำ บัตรภาพ แผ่นภาพ แผนภูมิ หุ่นจำลองของจริง

2. โสตทัศนอุปกรณ์ (Audio-Visual Equipment) หมายถึง สื่อประเภทเครื่องมือ เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องบันทึกเครื่องเล่นวีดิทัศน์

3. สื่อประเภทเทคนิควิธีการ (Method and Techniques) เช่น ชุดการเรียน ชุดสไลด์ ประกอบแถบบันทึกเสียง ชุดการสอนสำหรับครู ชุดการสอนกลุ่มกิจกรรม ชุดทดลองวิทยาศาสตร์ ชุดสาริต สื่อประสมต่างๆ

เอ็ดการ์ เดล (Edgar Dale, 1969:217) ได้แบ่งลำดับสื่อการสอนตามประสบการณ์เรียงลำดับประสบการณ์จากรูปธรรมไปสู่นามธรรม โดยกำหนดเป็นรูปกรวย แบ่งเป็น 10 ระดับ เรียกว่า กรวยแห่งประสบการณ์ (Cone of Experiences) ดังนี้.-

ที่มา : เอ็ดการ์ เดล (Edgar Dale.1969. Audio-Visual Method in Teaching. 3rd.ed., New York : Holt Rinehart and Winston.)

จากกรวยแห่งประสบการณ์ อธิบายรายละเอียดได้ ดังนี้.-

ระดับที่ 1 ประสบการณ์ตรง (Direct Purposeful Experiences) เป็นประสบการณ์รากฐานของประสบการณ์อื่นๆ เพราะผู้เรียนได้เรียนจากสถานการณ์จริง ได้เห็น ได้ยินเสียง ได้สัมผัสด้วยตัวเอง เช่นการเรียนจากของจริง (Real Objects) หรือได้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำ

ระดับที่ 2 ประสบการณ์จำลอง (Contrived Experiences) ในการเรียนการสอนไม่สามารถจัดประสบการณ์ตรงให้กับผู้เรียนได้เสมอไป เพราะมีข้อจำกัดหลายประการ เช่น ของจริงอาจมีขนาดเล็กหรือใหญ่เกินไป มีความซับซ้อน อยู่ใกล้หรือไกลเกินกว่าจะนำมาศึกษาได้ จึงต้องจำลองสิ่งต่างๆ ให้มีลักษณะใกล้เคียงของจริงให้มากที่สุด

ระดับที่ 3 การแสดงบทบาท (Dramatized Experiences) เป็นประสบการณ์ที่จัดขึ้นแทนประสบการณ์จริงที่เป็นอดีตไปแล้วหรือเป็นนามธรรมที่ยากเกินกว่าจะเข้าใจและไม่สามารถใช้ประสบการณ์จำลองได้ จึงต้องใช้ในการแสดงแทน เช่น การแสดงบทบาท

ระดับที่ 4 การสาธิตทดลอง (Demonstrations) เป็นการอธิบายข้อเท็จจริงความคิดและกระบวนการที่สำคัญด้วยการแสดงให้เห็นเป็นลำดับขั้น การสาธิตทำได้โดยครูเป็นผู้สาธิตหรือใช้สื่อการสอนรูปแบบต่างๆ เช่น สไลด์ फिल्मสตริฟ

ระดับที่ 5 การศึกษานอกสถานที่ (Field Trips) เป็นการพานักเรียนออกไปศึกษาจากแหล่งความรู้นอกห้องเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้

ระดับที่ 6 นิทรรศการ (Exhibitions) เป็นการจัดแสดงสิ่งต่างๆ เพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้หลายๆ ด้านแก่ผู้เรียน ทั้งการสาธิตหรือฉายภาพยนตร์ประกอบ เช่น การจัดแสดงป้ายนิเทศ การจัดแสดงผลงานของนักเรียน

ระดับที่ 7 ภาพยนตร์และโทรทัศน์การศึกษา (Motion Picture and Educational Television) เป็นประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้เรียนด้วยการเห็นและได้ยินเสียงเหตุการณ์เรื่องราวต่างๆ ได้มองเห็นภาพในลักษณะการแสดง การเคลื่อนไหวเหมือนจริงและได้ยินเสียงไปพร้อมๆ กัน ทำให้เข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้น โทรทัศน์ยังสามารถถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้นให้เห็นและได้ยินเสียงเหมือนกับอยู่ในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ยังใช้เทปบันทึกภาพและเสียง (Video Tape) บันทึกการไว้ศึกษาภายหลังได้อีกด้วยเช่นเดียวกับภาพยนตร์

ระดับที่ 8 ภาพนิ่งและการบันทึกเสียง (Still Pictures, Recording) เป็นระดับที่มีการใช้สื่อการสอนประเภทเทปบันทึกเสียง แผ่นเสียง วิทยุที่ต้องอาศัยเครื่องขยายเสียงรูปภาพชนิดโปร่งแสงที่ใช้กับเครื่องฉายภาพเหนือศีรษะและภาพที่บันทึกเสียงที่ใช้กับเครื่องฉาย ทีวีเสียง

ระดับที่ 9 ทศนสัญลักษณ์ (Visual symbol) เป็นระดับที่เป็นนามธรรมมากขึ้น จำเป็นจะต้องคำนึงถึงประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นพื้นฐานในการเลือกใช้สื่อ สื่อการเรียนการสอน ที่จัดอยู่ในระดับนี้ได้แก่ แผนภูมิ แสดงสถิติ ภาพ โฆษณาและสัญลักษณ์ต่างๆ

ระดับที่ 10 วจนสัญลักษณ์ (Verbal Symbols) เป็นประสบการณ์ระดับสุดท้ายที่เป็นนามธรรมมากที่สุด การใช้ประสบการณ์ระดับนี้จำเป็นต้องคำนึงถึงประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นพื้นฐาน ประสบการณ์นี้เป็นสื่อการสอนที่ใช้ตัวหนังสือแทนคำพูด

จากกรวยประสบการณ์ สรุปได้ ดังนี้.-

ระดับ 1-3 เป็นการเรียนรู้จากสื่อการกระทำ

ระดับ 4-8 เป็นการเรียนรู้จากสื่อที่ได้จากการสังเกต

ระดับ 9 เป็นการเรียนรู้จากสื่อด้วยการถอดความหมายจากสัญลักษณ์

ระดับ 10 เป็นการเรียนรู้ในแง่ของการอ่านและการฟัง

1.3 คุณลักษณะของสื่อการสอนที่ดี สื่อการสอนที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอย่างแท้จริงนั้น จะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะ

1.3.1 มีความเหมาะสมกับเนื้อหา จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน พิจารณาด้านความเหมาะสมของสื่อการสอนกับเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ผู้จัดทำสื่อการสอนหรือผู้ใช้สื่อดังกล่าว ต้องระลึกเสมอว่าลักษณะเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของสื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมขั้นสุดท้ายของผู้เรียน สำหรับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

- ประเภทความรู้ความเข้าใจเพื่อเป็นพื้นฐานของการนำไปใช้ ได้แก่ การอภิปรายได้ การประเมินค่าได้ และการสร้างกฎเกณฑ์ หลักการได้

- ประเภทปฏิบัติเพื่อนำไปสู่ทักษะการทำงานต่อไป

- ประเภทความรู้สึกทางอารมณ์ ที่ให้เห็นคุณค่าหรือเกิดความสนใจ ในเนื้อหาการเรียนนั้นๆ ผู้สร้างสื่อการสอนต้องคำนึงถึงสื่อการสอนแต่ละชนิดที่นำมาใช้หรือจัดทำขึ้น ให้มีความเหมาะสมกับพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ประเภท ด้วย

1.3.2 มีความเหมาะสมกับรูปแบบการเรียนการสอน สื่อการสอนที่นำมาใช้ในรูปแบบการสอน ซึ่งในขั้นตอนแต่ละขั้นอาจต้องใช้สื่อเพียง 1 อย่าง หรือหลายอย่างพร้อมกันในทางกลับกัน สื่อการสอนเพียงอย่างเดียวอาจใช้กับขั้นตอนการสอนหลายขั้นตอน ได้สื่อการสอนที่จะนำมาใช้เป็นรูปแบบการเรียนการสอนควรได้รับพิจารณาว่า สอดคล้องตรงกับขั้นตอนในการสอนแต่ละขั้นหรือไม่

1.3.3 มีความเหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน ลักษณะของผู้เรียนที่จำเป็นต้องพิจารณา ได้แก่ อายุ ระดับความสามารถ พื้นฐาน ประสบการณ์เดิม และความสนใจของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลโดยตรงต่อการนำสื่อการสอนมาใช้ทั้งสิ้น

1.3.4 มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของการใช้สื่อ เป็นวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในท้องถิ่น สภาพของเวลา สถานที่ที่จะใช้สื่อนั้นๆ เพราะจะช่วยลดปัญหาด้านการผลิตสื่อการสอน เป็น การเอื้ออำนวยต่อผู้เรียนที่จะได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่แท้จริง ด้วยการสอนด้วยสื่อตามแนวคิดของ กาเย่ (Gagne)

- เร้าความสนใจ มีโปรแกรมที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น ใช้การ์ตูนหรือกราฟฟิก ที่ดึงดูดสายตา ความอยากรู้อยากเห็นจะเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียน การตั้งคำถามเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สร้างความสนใจ

- บอกวัตถุประสงค์ ผู้เรียนควรทราบถึงวัตถุประสงค์ ให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนเพื่อทราบว่าบทเรียนเกี่ยวกับอะไร

- กระตุ้นความจำผู้เรียน สร้างความสัมพันธ์ในการโยงข้อมูลกับความรู้ที่มีอยู่ก่อนเพราะสิ่งนี้สามารถทำให้เกิดความทรงจำในระยะยาวได้ เมื่อโยงถึงประสบการณ์ผู้เรียน โดยการตั้งคำถามเกี่ยวกับแนวคิดในเนื้อหานั้นๆ

- เสนอเนื้อหา เป็นการอธิบายเนื้อหาให้กับผู้เรียน โดยใช้สื่อชนิดต่างๆ ในรูปกราฟฟิก หรือ เสียง วีดีโอ

- การยกตัวอย่าง สามารถทำได้โดยยกกรณีศึกษา การเปรียบเทียบ เพื่อให้เข้าใจ ได้ลึกซึ้ง

- การฝึกปฏิบัติ ทำให้เกิดทักษะหรือพฤติกรรม เป็นการวัดความเข้าใจว่าผู้เรียนได้เรียนถูกต้องหรือไม่ ทำให้เกิดการอธิบายซ้ำเมื่อได้รับข้อมูลที่ผิด

- การให้คำแนะนำเพิ่มเติม เช่น การทำแบบฝึกหัด โดยอธิบายหัวข้อและแนวทางในการทำให้ผู้เรียนด้วย

- การนำไปใช้กับงานที่ทำ ในการทำสื่อควรมีเนื้อหาเพิ่มเติม หรือหัวข้อต่างๆ ที่ควรจะรู้เพิ่มเติม

- การสอบ เพื่อวัดระดับความเข้าใจ

1.4 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้

ผู้เรียน สามารถสร้างความรู้ความเข้าใจสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง ดังนั้น ผู้เรียนจะต้องเป็นฝ่ายริเริ่มลงมือทำโครงการซึ่งตนเองสนใจ พร้อมกับคิดและพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่ได้กระทำไป

แล้วให้คนอื่นฯ รับรู้และนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสม ในการสร้างความคิด

ครู ควรรู้ความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน และให้คำแนะนำได้อย่างเหมาะสม ไม่น้อยเกินไป ไปจนผู้เรียนหมดกำลังใจที่จะทำงานต่อ ขอมรับในความคิดแปลกใหม่ของผู้เรียน ร่วมสำรวจ ทดลองกับผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำสิ่งที่สนใจในระยะเวลาที่ต้องการส่งเสริม ให้มีการนำเสนอผลงานและแลกเปลี่ยนความคิดกันอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ผู้ปกครอง ปัจจุบันจำนวนบ้านเรือนที่มีคอมพิวเตอร์และ Internet เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ผู้ปกครองจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ภายในครอบครัว พยายามเรียนรู้ การใช้คอมพิวเตอร์อยู่เสมอ ให้ความสนใจที่จะเรียนรู้ร่วมกับเด็กๆ ใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ สำหรับการเรียนที่ก่อให้เกิดคุณค่าและความสุขแก่ตนเองยอมรับว่าสมาชิกแต่ละคนในครอบครัวมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันแต่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดกันได้

แหล่งเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ ดังนี้-

ห้องสมุด เป็นแหล่งการเรียนรู้และเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาที่ผู้เรียนจะใช้ในการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ การจัดห้องวิชาการต่างๆ เป็นส่วนหนึ่งของห้องสมุด ถือเป็นแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา จะทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์จากการเรียน ปัจจุบันการใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าหา

ความรู้ มีความสำคัญมากขึ้น สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องพิจารณาจัดไว้ให้เพียงพอและอบรมให้มีการใช้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ทรัพยากรบุคคล เช่น ผู้ปกครองและคนในชุมชนมีความรู้ความสามารถด้านภาษา ภูมิปัญญา ภาษาท้องถิ่น เพลงพื้นบ้าน พิธีกรรมต่างๆ ครูภาษาไทยควรจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่มีความสามารถ ซึ่งสามารถเชิญมาให้ความรู้ในโรงเรียนได้

สื่อการเรียนการสอน เป็นสื่อกลางที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดในการแลกเปลี่ยนเนื้อหา ประสบการณ์ แนวคิด ทักษะและเจตคติระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยเน้นบทบาทของผู้เรียน ที่เป็น ผู้กระทำหรือใช้สื่อ เพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะ กระบวนการและความรู้สึกรู้สึกรู้คิดต่างๆ บรรลุ มาตรฐาน

ของการเรียนรู้ ความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนการสอน เนื่องจากการเรียนการสอนเป็น กระบวนการสื่อสารความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ความคิดเห็นตลอดจนเจตคติ ซึ่งอาจจะทำได้หลาย วิธีและอาจใช้เครื่องมือประกอบการสอนต่างๆ อีกมากมาย ดังนั้น การสอนโดยการบรรยายหรือ การใช้หนังสือเรียนเพียงเล่มเดียวไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดหมายตามที่คาดหวังได้ เพราะ ในสังคมปัจจุบันเป็นยุคสมัยที่ข้อมูลข่าวสารความรู้สมัยใหม่ ตลอดจนเทคโนโลยีการสื่อสารได้แผ่

ขยายกว้างขวางอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด จำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพความสามารถของผู้เรียนอย่างเต็มที่ให้มีนิสัยใฝ่รู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง โดยใช้แหล่งความรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ซึ่งมีประเภทของสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามลักษณะของสื่อที่นำไปใช้มี 5 ประเภท ดังนี้.-

- สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อที่ใช้ระบบการพิมพ์ เช่น หนังสือเรียน คู่มือ หนังสือเสริมประสบการณ์ต่างๆ
- สื่อวัสดุอุปกรณ์ เป็นสื่อสิ่งของต่างๆ เช่น ของจริง หุ่นจำลอง แผนภูมิ แผนที่ ตาราง สถิติและกราฟ
- สื่อโสตทัศนอุปกรณ์ เป็นสื่อที่นำเสนอด้วยเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ เช่น ภาพเคลื่อนไหว (Slide) แถบเสียง แถบบันทึกภาพ สื่อประเภทอื่นๆ อาทิ สื่อมัลติมีเดีย ฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์
- สื่อกิจกรรม เป็นประเภทวิธีการที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะ ต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ การประยุกต์ความรู้ของผู้เรียน เช่น เกมส์ เพลง บทบาทสมมุติ แบบทดสอบ แผนการสอน ใบความรู้ ใบงาน
- สื่อบริบท เป็นสื่อที่ส่งเสริมการเรียนการสอน ได้แก่ สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แล่งวิทยบริการหรือแหล่งเรียนรู้อื่น บุคคล ห้องสมุด ชุมชน สังคม วัฒนธรรม เครือข่ายคอมพิวเตอร์

ทิสนา แคมมณี (ม.ป.ป.:32-33) สรุปหลักการเรียนรู้และการเรียนการสอนตามแนวคิดของโนวอส ไว้ว่า มนุษย์มีความสามารถที่จะตัดสินใจเลือกกระทำสิ่งที่พอใจและรับผลการกระทำนั้น ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้มากและดีหากมีส่วนร่วมในการเรียน มีอิสระที่จะเลือกสิ่งที่ต้องการเรียน โดยผู้เรียนแต่ละคนจะควบคุมตนเอง การนำประสบการณ์ ความรู้ ทักษะและค่านิยมของตนเข้าสู่อการเรียนรู้อาจจัดการศึกษาจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกสิ่งที่จะเรียนด้วยตนเองตัดสินใจลงมือทำเองและยอมรับผลการกระทำของตน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ ความรู้ ทักษะ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามศักยภาพตนเอง(www.st.ac.th/ar/learn-mean.htm.)

1.5 คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา เป็นกระบวนการทางการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักสนิทสนม ปรีกษาหารือ ร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือกันทางด้านวิชาการที่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ประจำชมรมนักศึกษา คอย

แนะนำและให้คำปรึกษาเพื่อให้การดำเนินการ จัดกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเดินไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมนอกจากกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้ว มหาวิทยาลัย ยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรม ในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิต ในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมปัจจุบัน ไม่ต้องการแต่เพียงคนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ ทั้งความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพและวิชาชีพชีวิต ซึ่งถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้ได้รับประโยชน์ที่มีคุณค่ามากมายหลายประการ ดังนี้.-

1) โลกทัศน์ของตนเองกว้างมากขึ้น เมื่อได้มีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่นจะทำให้ได้รับความคิดแปลกใหม่หลายด้าน เนื่องจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน อาจได้จากการถกเถียงกันในที่ประชุม จะส่งผลให้เป็นคนที่ไม่ยึดมั่นในตนเองมากเกินไป ขณะเดียวกันทำให้ได้ข้อคิดอีกหลากหลายมุมมอง ซึ่งเป็นการพัฒนาสติปัญญาไปในตัว ด้วย

2) การค้นพบและรู้จักตนเองมากขึ้น เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรม จะทำให้มีโอกาสประเมินตนเองไปในตัวว่าจุดเด่น จุดด้อยของตัวเองนั้นมีอะไรบ้าง บางคนจะทราบได้เลยว่าจริงๆ แล้วตัวเองมีความถนัดอะไร ชอบอะไร เช่น บางคนอาจจะพบว่าชอบทำงานด้านการวางแผน ด้านทักษะการพูด ด้านติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ในขณะที่เดียวกันก็อาจจะ พบว่า ตนเองอาจเป็นคนแข็งกระด้างจนเกินไป เข้ากับใคร ได้ยาก ซึ่งถ้าไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมก็จะไม่รู้จักตนเองเท่าที่ควร ทำให้โอกาสในการพัฒนาจุดด้อยของตนเองช้าตามไปด้วย

3) ความสามารถในการบริหารเวลา ยุคปัจจุบัน เวลา ถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าเป็นอย่างมาก คนที่บริหารเวลาได้เก่ง ย่อมได้รับสิ่งที่มีค่าต่อตนเองมากกว่าผู้อื่นทั้งที่ในแต่ละวันเราทุกคนจะมีเวลา 24 ชั่วโมง เท่ากัน การเข้าร่วมดำเนินกิจกรรม จะทำให้เรารู้จักแบ่งเวลาในแต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างได้เหมาะสม เช่น ต้องมีเวลาให้แก่ตนเองในกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมร่วมหลักสูตร เรื่องส่วนตัว กิจกรรมครอบครัว และกิจกรรมนักศึกษาที่ตนเองต้องรับผิดชอบ การเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาจะชี้ให้เห็นว่าต้องทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ซึ่งจะรู้ว่าตนเองมีศักยภาพในการดำเนินการเพียงใด

4) ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในการเข้าร่วมกิจกรรมทุกคนจะมีอิสระในการคิดและตัดสินใจด้วยตัวเองมากขึ้น แต่กระนั้นก็ตามในโลกของการทำงาน ทุกคนจำเป็นต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องปรับตนเองให้เข้ากับบุคคลหลายประเภทได้ เพื่อให้ผลการดำเนินงานที่รับผิดชอบเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สมบูรณ์ ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ เมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีธรรมชาติและลักษณะที่หลากหลาย จะสะท้อนให้เห็นว่ามนุษย์ทุกคนจะ

สามารถทำงานกับใครๆ ได้หรือไม่ ซึ่งการทำกิจกรรมจะเป็น โอกาส สำคัญที่ทำให้ คนเราได้รู้จัก เรียนรู้และเข้าใจ ในความหมายของความแตกต่างระหว่างบุคคลมากยิ่งขึ้น คนที่มีความเข้าใจ ธรรมชาติของมนุษย์มากเท่าใด ย่อมมีปัญหาน้อยในการทำงานร่วมกับคนอื่น แต่บุคคลที่ไม่เข้าใจ ธรรมชาติของมนุษย์เลย จะมีปัญหามากมายเมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งกิจกรรมนักศึกษาจะช่วยใน ประเด็นนี้ได้มาก

5) การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ การเข้าร่วมกิจกรรมจะสอนให้เรา รู้จักที่จะ ควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม รู้จักที่จะยอมรับความคิดเห็นของ บุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ช่วยปรับแต่งบุคลิกภาพให้ดูดีขึ้น

6) การรู้จักและเข้าใจคำว่าบทบาทและรู้จักการใช้บทบาทที่เหมาะสม ในการเข้า ร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้น แต่ละคนต้องดำรงตำแหน่งในบทบาทใดบทบาทหนึ่งในแต่ละบทบาทจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันไป บางคนมีบทบาทเป็นผู้นำกลุ่ม บางคนมีบทบาทเป็น รองประธาน เหนรัญญิก เลขานุการเมื่อเราอยู่ในบทบาทใด ก็ต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของ ตนเอง ณ เวลานั้น เช่น ในแต่ละวัน เราอาจจะมีบทบาทในฐานะนักศึกษา ในฐานะผู้นำนักศึกษา ในฐานะ ศิษย์ของครู ในฐานะลูก ของพ่อ-แม่ ดังนั้น ถ้าเราไม่เข้าใจคำว่าบทบาท เราอาจจะดำเนินสิ่งที่เรียกว่า ผิดบทบาท อันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งได้ในภายหลังฉะนั้น ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะได้รับ ประสพการณ์ ในส่วนนี้เป็นอย่างมาก การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา จะทำให้ได้รับประสพการณ์ที่มี คุณค่ามากมาย แต่บางครั้งก็ได้หมายความว่า จะได้รับประสพการณ์ที่มีคุณค่าแก่ตนเองเสมอไป บางคนทำกิจกรรมจนเสียการเรียน เสียเพื่อน เสียคนที่รัก เพราะไม่รู้จักแบ่งเวลา ไม่รู้จักหน้าที่ หลักของความเป็นนักศึกษา คือ การเรียน บางคนก็แยกไม่ออกว่า การเรียนกับกิจกรรม อะไรสำคัญ กว่ากัน บางคนก็เพลินกับการทำกิจกรรม ทำให้การเรียนเสียหาย ดังนั้น เมื่อต้องเข้ามาทำกิจกรรม ทุกคนต้องทำความเข้าใจกับตนเองว่า ในฐานะนักศึกษาแล้ว การเรียนต้องถือว่ามีความสำคัญมาก ที่สุด และกิจกรรมนักศึกษา ถือเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้ นักศึกษา มีคุณลักษณะของความเป็นบัณฑิต ที่สมบูรณ์ได้

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้

2.1 การมีวินัยในตนเองในการเรียนรู้

การมีวินัยในตนเอง (Self - Discipline) หมายถึง การอยู่ในกฎระเบียบและ ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ ลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย

ผู้ทรงคุณวุฒิในสังคมไทยส่วนใหญ่ให้ความหมายของ วินัยว่า หมายถึง การที่บุคคลปฏิบัติตนให้อยู่ในกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ แบบแผน ข้อตกลงที่สังคมกำหนดให้บุคคลปฏิบัติตาม เพื่อให้บุคคลอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

พระธรรมปิฎก(ป.อ.ประยุทธ์ ปยุตโต,2539:58)ให้ความหมายของ วินัยว่า หมายถึง การจัดระเบียบระบบ การฝึกคนให้ตั้งอยู่ในระบบ ระเบียบ หรือ คือ ด้วกฎ ระบบ ระเบียบ

วินัยในตนเอง(Self-Discipline)มาจากคำภาษาอังกฤษว่า(Self-Discipline) อธิบายว่า หมายถึงการควบคุมหรือที่ที่มีการวางแผนและการฝึกฝนตนเองเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา

วินัยในตนเอง คือ ความสามารถของบุคคล ในการควบคุมพฤติกรรมตนเองโดยตนเองให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือความต้องการที่ตั้งใจไว้

โคทม อาริยา (2541:9) กล่าวว่า วินัยในตนเอง หมายถึง สติวิจารณ์ญาณ จิตสำนึก และความละเอียดรอบาป

ฉันทนา ภาคบงกช และคณะ(2539:6) ทำการสำรวจลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย จากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่างๆ โดย ทรงคุณวุฒิเห็นว่า วินัย แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ วินัยภายนอก หมายถึง วินัยที่เกิดจากสังคมภายนอกหรือผู้อื่นเป็นผู้ควบคุมให้มีวินัย และ วินัยในตนเอง คือ วินัยที่เกิดจากบุคคลนั้นเป็นผู้กำหนดคกกฎเกณฑ์ จูงใจ หรือควบคุมให้เกิดวินัย

ความสำคัญของวินัยในตนเอง เอกวิทย์ ฌ กลาง กล่าวว่า การสร้างวินัยนั้น หมายถึง การมีวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่ประเสริฐที่สุด เมื่อบุคคลสามารถควบคุมความประพฤติ ความคิด กาย วาจา ใจ ของตัวได้คือแล้ว จะถือว่าเป็นบุคคลที่มีวินัยในตนเอง ซึ่งวินัยในตนเองนี้สามารถจะสร้างให้บุคคลมีวินัยในระดับชาติได้ (<http://th.wikipedia.org/wiki>)

จรัญ ทองเกษม(2526:11-14) กล่าวว่า วินัยแห่งตนเป็นเอกลักษณ์สำคัญของผู้มีวุฒิภาวะทางจิต มีความสำคัญต่อการแสดงออกทางจริยธรรมและคุณธรรมของบุคคล ยังใช้เป็นเครื่องชี้วัดคุณภาพของคนได้อย่างดียิ่ง

Vore (2002:143) อ้างถึงคำกล่าวของ Roosevelt ว่าความมีคุณภาพของบุคคลที่ทำให้แตกต่างจากบุคคลอื่น คือ ความปรารถนาที่มีมากกว่าบุคคลอื่น ไม่ใช่พรสวรรค์ การศึกษาอย่างเป็นทางการหรือ

การมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด แต่เป็นความมีวินัยในตนเอง ซึ่งความมีวินัยในตนเองทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้ ถ้าปราศจากความมีวินัยในตนเองเป้าหมายที่ง่ายที่สุด ก็ดูเหมือนจะเป็นความฝันที่เป็นไปไม่ได้

คุณลักษณะของควมมีวินัยในตนเอง Ausubel (1968:459-460) เสนอว่า ผู้มีวินัยในตนเอง ต้องมีคุณลักษณะที่เชื่อถือได้ เชื่อมั่นในตนเอง ควบคุมตนเองได้ มีความพากเพียร อดสาหะและอดทน

Brotherton (2002:397) กล่าวถึง คุณลักษณะเด่นของผู้มีวินัยในตนเองว่า ต้องเป็นบุคคลที่มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มีบุคคลที่จะแข่งขันหรือเลียนแบบ มีวิสัยทัศน์ที่จะไปถึงจุดมุ่งหมาย มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความอดทน มีความพากเพียรพยายาม มีการวางแผนเรียนรู้อยู่เสมอและรักในสิ่งที่ตนเองกระทำ

Peck (1978:314) กล่าวว่า วินัยในตนเองเป็นพื้นฐานของเครื่องมือในการแก้ปัญหาชีวิต ถ้าปราศจากการมีวินัยในตนเองแล้วจะไม่สามารถแก้ปัญหาใดๆ ได้เลย ช.ชนบท (2533:4) กล่าวว่า จริยธรรมที่จะช่วยส่งเสริมควมมีวินัยในตนเอง ได้แก่ ความละเอียดรอบคอบ ความเกรงกลัวต่อบาป ความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา ความอดทน-อดกลั้น ความเสียสละเพื่อส่วนรวมและความรับผิดชอบ

การเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนรู้ โดยใช้การอ่าน การคิด การเขียน การฟังเรื่องราวต่างๆ การจดบันทึก การสังเกต การสนทนากับบุคคลอื่นและการกระทำ แบบการเรียนรู้เป็นเหมือนความสัมพันธ์กับชุดของคุณลักษณะสภาพแวดล้อมทางการเรียน (Set of Characteristics of a Learning Environment) มาร์โจริเบงค์ (Marjoribanks, 1991:8-11) เสนอ โมเดลเพื่อศึกษาการเรียนรู้ของผู้เรียนว่า การทำความเข้าใจการเรียนรู้ของผู้เรียนจำเป็นต้องพิจารณาบริบทภูมิหลังทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งการเรียนรู้ส่วนใหญ่มักถูกกำหนดโดยบริบทดังกล่าว การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ซับซ้อน จึงต้องจำแนกโดยบริบทโครงสร้างทางสังคม เช่น ชั้นของสังคม (Social Class) กลุ่มชน (Ethnic Group) และการจัดกลางจากสภาพแวดล้อม เช่น การอบรมสั่งสอนจากครอบครัว การมีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนและเพื่อนบ้าน

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ครุกส์แซงก์และคณะ (1995:31-41) กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนแตกต่างกัน ได้แก่

- 1) ความแตกต่างทางเศรษฐกิจสังคม (Socioeconomic Differences) หมายถึง สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เรียน
- 2) ความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Cultural Differences) หมายถึง สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เรียน
- 3) ความแตกต่างของเพศ (Gender Differences)
- 4) ความแตกต่างของระดับการพัฒนาการ (Developmental Differences) หมายถึง การพัฒนาการด้านจิตวิทยา สติปัญญาและศีลธรรม

5) ความแตกต่างของแบบการเรียนรู้ (Learning Styles Differences) หมายถึง วิธีการเรียนการเข้ากลุ่มทำงานกับเพื่อนหรือวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน

6) ความสามารถในการเรียนรู้ (Learning Ability) ขึ้นกับความถนัดของผู้เรียน การสอนในห้องเรียน และสภาพแวดล้อมของผู้เรียน

ดังนั้นจะต้องศึกษาข้อมูลส่วนตัวและพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะเป็นข้อมูลที่กำหนดการจัดระบบการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงกับความต้องการความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537:78)

ทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ในทางจิตวิทยาแบ่งออกได้ ดังนี้.-

1) ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behavioral Theory) โดยอธิบายว่า การเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ เป็นการสร้างความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ทฤษฎีที่สำคัญในกลุ่มนี้ ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้ การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก หรือแบบสิ่งเร้าและทฤษฎีการเรียนรู้ การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ

2) ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญานิยม (Cognitive Theory) คือ การเรียนรู้เป็นผลของกระบวนการความคิด ความเข้าใจ รับรู้สิ่งเร้าที่มากระตุ้น ผสมผสานกับประสบการณ์ในอดีตที่ผ่านมาของบุคคลทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น การผสมผสานระหว่างประสบการณ์ในอดีตจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการทางปัญญาเข้ามามีอิทธิพลในการเรียนรู้ด้วย จึงเน้นกระบวนการทางปัญญา (Cognitive Process) มากกว่าการวางเงื่อนไขเพื่อให้เกิดพฤติกรรม ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาทางสังคม การเรียนรู้แบบการหยั่งรู้

3) การเรียนรู้ตามทฤษฎีของ Bloom (Bloom's Taxonomy) แบ่งการเรียนรู้ออกเป็น 6 ระดับ คือ

ระดับ 1 ความรู้ที่เกิดจากความจำ (Knowledge) ซึ่งเป็นระดับล่างสุด

ระดับ 2 ความเข้าใจ (Comprehend)

ระดับ 3 การประยุกต์ (Application)

ระดับ 4 การวิเคราะห์ (Analysis) สามารถแก้ปัญหา ตรวจสอบได้

ระดับ 5 การสังเคราะห์ (Synthesis) สามารถนำส่วนต่างๆ มาประกอบเป็น รูปแบบใหม่ได้ ซึ่งแตกต่างจากรูปเดิม เน้นโครงสร้างใหม่

ระดับ 6 การประเมินค่า (Evaluation) วัดได้ และตัดสินได้ว่าอะไรถูกหรือผิด ประกอบการตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผลและเกณฑ์ที่แน่ชัด

4) การเรียนรู้ตามทฤษฎีของเมเยอร์ (Mayor) การออกแบบสื่อการเรียนการสอน การวิเคราะห์ความจำเป็น เป็นสิ่งสำคัญตามจุดประสงค์ของการเรียน แบ่งออกเป็น 3 ส่วนย่อย ดังนี้.-

- พฤติกรรม ควรชี้ชัดและสังเกตได้
- เงื่อนไข พฤติกรรมที่สำเร็จได้ ควรมีเงื่อนไขในการช่วยเหลือ
- มาตรฐาน พฤติกรรมที่ได้นั้น อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

5) การเรียนรู้ตามทฤษฎีของบรูเนอร์ (Bruner)

- ความรู้ถูกสร้างหรือหล่อหลอมโดยประสบการณ์
- ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบในการเรียน
- ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความหมายจากแง่มุมต่างๆ
- ผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง
- ผู้เรียนเลือกเนื้อหาและกิจกรรมเอง
- เนื้อหาควรถูกสร้างในภาพรวม

6) การเรียนรู้ตามทฤษฎีของไทเลอร์ (Tyler)

- ความต่อเนื่อง(Continuity) หมายถึง การเปิดโอกาสให้มีการฝึกทักษะใน กิจกรรมและประสบการณ์บ่อยๆ โดยต่อเนื่องกัน

- การจัดช่วงลำดับ (Sequence) คือ การจัดการสิ่งที่มีความง่ายไปสู่สิ่งที่มีความยาก การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ จึงควรจัดเรียงลำดับ ก่อน-หลัง เพื่อให้ได้เรียนเนื้อหาที่ ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

- บูรณาการ (Integration) หมายถึง การจัดประสบการณ์ ในลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความคิดเห็นและแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน เป็นการเพิ่ม ความสามารถทั้งหมดของผู้เรียนที่จะใช้ประสบการณ์ได้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ประสบการณ์ การเรียนรู้จึงเป็นแบบแผนของปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์แวดล้อม

7) รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของเพียเจต์ (Jean Piaget) เป็นการเรียนรู้แบบเดิม ที่เราใช้กันมานาน คือ การจัดการเรียนรู้ที่ครูเป็นผู้ให้ข้อมูลและนักเรียนเป็นผู้รับข้อมูล ครูยังให้ ข้อมูลมากเท่าไร นักเรียนก็ยิ่งรับข้อมูลได้มากเท่านั้น ซึ่งเสนอในรูปสมการลูกศรทางเดียวไว้ ดังนี้.-

S (Stimulant) คือ แรงกระตุ้น อาจเป็นครูผู้สอนหรือสิ่งแวดล้อมที่จะไป กระตุ้นนักเรียนหรือผู้เรียน

O (Organism) คือ ผู้ที่ถูกกระตุ้น (นักเรียน หรือ ผู้เรียน)

จากสมการข้างต้น ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่อยู่นิ่งๆ (Passive) หรือเป็นผู้ถูกกระทำ ซึ่งผู้เรียนจะต้องพึ่งพาสิ่งที่มากระตุ้น คือ ครู ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้จากการที่ครูเป็นผู้ให้ความรู้และผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้อย่างเฉยหรือพุดคืออย่างหนึ่งก็คือ ผู้เรียน เปรียบเสมือนกล่องเก็บของว่างๆ ซึ่งครูจะเป็นผู้นำข้อมูล

8) ทฤษฎีการเรียนรู้ 8 ขั้น ของกาเย่ (Gagne)

- การจูงใจ (Motivation Phase) คือ การคาดหวังของผู้เรียนเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้
- การรับรู้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Apprehending Phase) ผู้เรียนจะรับรู้สิ่งที่สอดคล้องกับความตั้งใจ
- การปรุงแต่งสิ่งที่รับรู้ไว้เป็นความจำ (Acquisition Phase) เพื่อให้เกิดความจำระยะสั้นและระยะยาว
 - ความสามารถในการจำ (Retention Phase)
 - ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว (Recall Phase)
 - การนำไปประยุกต์ใช้กับสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว (Generalization Phase)
 - การแสดงออกในพฤติกรรมที่เรียนรู้ (Performance Phase)
 - การแสดงผลการเรียนรู้กลับไปยังผู้เรียน (Feedback Phase)

องค์ประกอบที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้จากแนวคิดของ กาเย่ (Gagne) คือ ผู้เรียน มีระบบสัมผัสและระบบประสาทในการรับรู้ทั้งสิ่งเร้า (Stimulus) คือ สถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และการตอบสนอง (Response) คือ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้

2.2 ความสุขสมบูรณ์ในการดำเนินชีวิต

ความสุขสมบูรณ์ (Wellness) คือ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชีวิตทั้งด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ สติปัญญา การงาน อาชีพและด้านจิตวิญญาณ กระบวนการดังกล่าว มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันโดยมุ่งการพัฒนาชีวิตไปพร้อมๆ กันทุกด้าน โดยรักษาสมดุลด้านต่างๆ ของชีวิตอย่างมีระบบ ทั้งนี้ เพราะความเป็นอยู่แต่ละด้านต่างก็ส่งผลถึงกันและกัน นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงชีวิตด้านหนึ่งด้านใดยังส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์โดยรวมด้วย (Hettler, 1992:412)

การพัฒนาความสุขสมบูรณ์ของนักศึกษา มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาชีวิตของนักศึกษา เพราะพบว่านักศึกษาที่เจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้เป็นจำนวนมาก ปัญหาจากการดื่มสุรา เสพสิ่งเสพติด อุบัติเหตุ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ ซึ่งนักศึกษาจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงเพราะอยู่ในวัย

ที่กำลังตื่นตัวทางเพศ จากการกระตุ้นเร้าจากฮอว์โมนเพศตามธรรมชาติ นอกจากนี้ยังพบว่า อัตราการฆ่าตัวตายของนักศึกษามีจำนวนมากเป็นอันดับสามรองลงมาจากอุบัติเหตุและฆาตกรรม สาเหตุการฆ่าตัวตายมาจากความกดดันทางสังคม เศรษฐกิจและด้านการเรียน นักศึกษาเหล่านี้ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ย่ำแย่ หลายคนมีปัญหาการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นและมักจะเป็นกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตและมีชื่อเสียง (McGinnis, 1987:27 และ Bangkok Post 26 January, 1993)

การพัฒนาความสุขสมบูรณ์ของนักศึกษา มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาชีวิตของนักศึกษา จากจุดเริ่มต้นของการจัดโครงการชื่อ The Student Life Program ที่มหาวิทยาลัย Wisconsin at Stevens Point โดยผู้ริเริ่มโครงการทุกฝ่ายเห็นพ้องต้องกันว่าความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยนั้นมีมากกว่าการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาสติปัญญา(Intellectual) นักการอุดมศึกษาจำเป็นต้องส่งเสริมให้นักศึกษา เกิดการพัฒนาความเป็นคนโดยสมบูรณ์ (The Whole Person) ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ

1. ด้านร่างกาย (Physical) บุคคลสามารถคงสภาพความยืดหยุ่นและความแข็งแรงของหลอดเลือดและหัวใจอยู่เสมอ ไม่มีอาการเหนื่อยง่าย ไม่เจ็บหน้าอก มีพฤติกรรมที่เหมาะสมด้านการป้องกันโรค รู้อาการเริ่มต้นของการเจ็บป่วย รวมทั้งรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์
2. ด้านสังคม (Social) แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมหรือเสียสละเพื่อชุมชนอันแสดงถึงการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของคนกับคนและคนกับธรรมชาติ เพื่อสร้างความสุขสมบูรณ์ให้เกิดขึ้นในสังคม
3. ด้านอารมณ์ (Emotional) คือ การตระหนักรู้(Aware) และยอมรับความรู้สึกของผู้อื่น การมีความรู้สึกต่อตนเอง ต่อการมีชีวิตอยู่ในทางที่ดี มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สามารถประเมินสภาพอารมณ์และข้อเสียทางอารมณ์ของตนเองได้ตามความเป็นจริง เพื่อสร้างความสุขสมบูรณ์ของตนเองและผู้เกี่ยวข้อง
4. ด้านสติปัญญา (Intellectual) มีส่วนร่วมคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมทุกอย่าง รู้จักใช้แหล่งทรัพยากรที่มีเพื่อขยายพรมแดนความรู้ไปสู่การพัฒนาทักษะและศักยภาพของตนจนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่นได้ ซึ่งเป็นความสุขสมบูรณ์ด้านสติปัญญา
5. ด้านการทำงานอาชีพ (Occupational) แสดงถึงความพึงพอใจต่อการทำงานที่รับผิดชอบ รวมทั้งความรู้สึกด้านดีต่อการทำงานนั้นๆ เป็นความสุขสมบูรณ์ในหน้าที่ ซึ่งครอบคลุมการเรียนและการเตรียมอาชีพในอนาคตของนักศึกษา
6. ด้านจิตวิญญาณ (Spiritual) แสดงออกถึงการมีเป้าหมายของชีวิตรวมทั้งแสดงความรู้สึกด้านดีงาม(Appreciation) ต่อชีวิตและธรรมชาติที่อุบัติขึ้นในโลกอันเป็นความสุขสมบูรณ์ด้านจิตใจและคุณธรรม

ต่อมา มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา กว่า 10 แห่ง ได้จัดโครงการส่งเสริมความสุขสมบูรณ์ในมหาวิทยาลัย โดยให้เหตุผลสนับสนุน ดังนี้.- (Sivik, et al., 1992:136-142)

1. โครงการนี้จะส่งเสริมให้นักศึกษาตลอดจนอาจารย์และบุคลากรที่ได้เข้าร่วมโครงการ มีจำนวนคงอยู่ในมหาวิทยาลัยโดยไม่ออกกลางคันมากขึ้น

2. ช่วยขยายโอกาสนักศึกษาที่จะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพราะปัจจุบันหน่วยงานธุรกิจต่างก็เฟ้นหาบุคลากร ที่มีสุขภาพแข็งแรงดีที่สุด เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์กร

3. เป็นการเสริมสร้างแบบแผนการใช้ชีวิตและสุขนิสัยอันจะมีอิทธิพลต่อชีวิตของบุคคลในระยะต่อไป เพราะกลุ่มนักศึกษา คือ ผู้ที่อยู่ในวัยกำลังก้าวสู่การเป็นผู้ใหญ่ของประเทศและจะเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลอื่นในสังคม

2.3 การประเมินความสุขสมบูรณ์ การประเมินหรือการวัดภาวะความสุขสมบูรณ์ของบุคคล มีผู้พยายามศึกษาค้นคว้า อย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา เริ่มจากการที่คนอเมริกันต้องการจะลดการพึ่งพาระบบบริการทางการแพทย์ที่มีค่าใช้จ่ายสูงจากการศึกษาพบว่า คนอเมริกันมีอัตราการตายจากพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ เช่น โรคปอดและมะเร็งจากการสูบบุหรี่ โรคหัวใจ จากการรับประทานอาหารที่มีไขมันสูงและอุบัติเหตุจากการขับขี่ยานพาหนะในขณะมึนเมา มากกว่าจำนวนผู้ตายด้วยโรคขาดอาหาร คนเหล่านี้จึงหันมาให้ความสำคัญต่อการป้องกันโรคมกยิ่งขึ้น โดยพบว่าขั้นตอนสำคัญที่บุคคลต้องทำก่อนจะปฏิบัติตนด้านการป้องกันโรค คือ การตรวจสอบแบบแผนการใช้ชีวิตประจำวันของตน (Examine one's lifestyle) มีผู้สร้าง Humankind's lifestyle choices ขึ้นมา เป็นแนวทางที่ดีในการใช้ชีวิต ต่อมา Dr.Dunn ได้พัฒนาเป็น Wellness Model ครอบคลุมการใช้ชีวิต 6 ด้าน (Six dimensions of one's life): คือ ร่างกาย (Physical) สังคม (Social) จิตวิญญาณ (Spiritual) สติปัญญา (Intellectual) การงานอาชีพ (Occupational) และอารมณ์ (Emotional) โดยบุคคลในวงการธุรกิจเป็นกลุ่มแรกที่ทำให้ความสนใจนำไปใช้อย่างจริงจัง

ในปี 1980 Dr.Hettler ได้นำรูปแบบความสุขสมบูรณ์ (Wellness Model) มาใช้ในวงการอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัย Wisconsin ที่ Stevens Point โดยให้เหตุผลว่าการส่งเสริมความสุขในกลุ่มคณาจารย์ บุคลากรและนักศึกษาย จะช่วยให้อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาและอาจารย์ในมหาวิทยาลัย (Retention Rate) สูงขึ้น อัตราส่วนของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและได้ทำงานก็เพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังส่งผลต่อสุขภาพของคนวัยกลางคนให้มีอายุยืนยาว

เครื่องมือที่ Hettler ใช้ คือ แบบวัดความสุขสมบูรณ์ (Test Well) ได้รับการยอมรับว่าเป็นเครื่องมือที่สมบูรณ์แบบที่สุด เท่าที่จะสามารถหาได้ในปัจจุบัน ประกอบด้วยการใช้ชีวิต 6 ด้าน ที่ครอบคลุมบุคคลทุกคน (Whole person) โดยผู้ตอบจะรายงานถึงระดับการตระหนัก (Aware) ว่าตนเองใช้ชีวิตในแต่ละด้านเป็นอย่างไร จากการให้ค่าคะแนน 5 ถึง 1 (สูงสุด 5 คือ ปฏิบัติเช่นนั้นเกือบตลอดเวลา ต่ำสุด 1 คือ เกือบไม่เคยปฏิบัติเช่นนั้นเลย) ตอนท้ายสุด ผู้ตอบจะรวมคะแนนเอง และแปลค่าคะแนนตนเองเทียบกับเกณฑ์จากคะแนนเต็ม 500 ดังนี้

คะแนน 425-500	ระดับคะแนนสุขสมบูรณ์	“สูง”
คะแนน 350-424	ระดับคะแนนสุขสมบูรณ์	“ปานกลาง”
คะแนน 349	หรือต่ำกว่าระดับคะแนนสุขสมบูรณ์	“ต่ำ”

เมื่อทราบคะแนนและระดับความสุขสมบูรณ์พร้อมคำแนะนำในการพัฒนาตนเองที่สามารถปฏิบัติได้ภายในบริบทของสถาบัน โดยพบว่า มีผู้นิยมมาใช้บริการนี้จนแพร่กระจายไปสู่สถาบันอื่นในสหรัฐอเมริกา สำหรับทฤษฎีที่อธิบายถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความสุขสมบูรณ์ของนักศึกษามาจากการศึกษาติดตามอิทธิพลของสภาพแวดล้อมการใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยที่มีความเชื่อ ทศนคติและพฤติกรรมของนักศึกษา Astin (1981:219) กล่าวว่า นักศึกษาแต่ละคนที่เข้ามาอยู่สถาบันอุดมศึกษา ต่างมีลักษณะเฉพาะตัวที่สั่งสมมาจากครอบครัว และสถานศึกษาเดิมที่ผ่านมามีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับกลุ่มเพื่อน รุ่นพี่ อาจารย์ รวมทั้งสภาวะทางกายภาพของอาคารสถานที่และชุมชนแวดล้อม นักศึกษาเหล่านี้จะแสดงออกให้เห็น ค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อและแบบแผนการใช้ชีวิตส่วน Chickerling (1974:312) กล่าวว่า การพัฒนานักศึกษาในแต่ละสถาบันจะให้ผลแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ ความชัดเจนและคงที่ของนโยบายของสถาบัน ขนาดของสถาบัน หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การจัดที่พักอาศัย คณาจารย์ ผู้บริหาร ตลอดจนกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา

3. แนวคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ในการเรียนรู้

3.1 สภาพการเรียนรู้ การเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิด คนสามารถเรียนได้จากการ ได้ยิน การสัมผัส การอ่าน การใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ของเด็กและผู้ใหญ่จะต่างกัน เด็กจะเรียนรู้ด้วยการเรียนในห้อง การซักถาม ผู้ใหญ่มักเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ที่มีอยู่ แต่การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอ โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้สร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ อาจจะทำให้เกิดขึ้นเป็นรูปแบบใดก็ได้ เช่น ความเป็นกันเอง ความเข้มงวดกวดขัน หรือความไม่มีระเบียบวินัย สิ่งเหล่านี้ผู้สอนจะเป็นผู้สร้างเงื่อนไขและสถานการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน

ดังนั้น ผู้สอนจะต้องพิจารณาเลือกรูปแบบการสอน รวมทั้งรูปแบบของการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

3.1.1 การเรียนรู้ด้านสติปัญญา แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

- ความรู้ (Knowledge) คือ ความสามารถของผู้เรียน การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และวิชาการเทคโนโลยีที่ถ่ายทอด
- ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการขยายความรู้ออกไปอย่างสมเหตุสมผลที่เป็นการอธิบายขยายความ
- การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการจำแนกแยกแยะเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ออกเป็นส่วนประกอบย่อยๆ ที่สัมพันธ์กันได้เพื่อทำความเข้าใจในรายละเอียด
- การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการรวบรวมเอาแต่ละส่วนย่อยๆ ของเนื้อหา รวมเข้าเป็นหมวดหมู่ของกลุ่มเนื้อหาเดียวกันให้เป็นความรู้เรื่องใหม่
- การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการตัดสินใจ คุณค่าของเนื้อหาที่ได้รับรู้และผ่านการวิเคราะห์ แล้ว

3.1.2 การเรียนรู้ทางด้านจิตใจ (Affective domain) เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในด้าน ความเชื่อ เจตคติ และความรู้สึก ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในแต่ละบุคคล ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้.-

- การรับรู้ (Receiving) ผู้เรียนได้รับรู้ว่าสิ่งที่เรียน คือ อะไร พร้อมทั้งเข้าใจถึงลักษณะเด่นที่สำคัญของสิ่งนั้นด้วย
- การตอบสนอง (Responding) ผู้เรียนได้ตอบสนองหรือทำตามในสิ่งที่รับรู้
 - การสร้างค่านิยม (Valuing) ผู้เรียนได้ให้ความเชื่อถือกับสิ่งที่รับรู้และตอบสนองต่อสิ่งนั้นมากกว่าสิ่งอื่นๆ
 - การจัดระเบียบ (Organizing) ผู้เรียนได้รวบรวมค่านิยมต่อสิ่งนั้นให้เป็นระบบ จัดลำดับความสัมพันธ์ ตัดสินใจได้ว่าค่านิยมอะไรสำคัญหรือมีบทบาทมากที่สุด
 - การพัฒนาคุณลักษณะจากค่านิยม ผู้เรียนได้ตัดสินใจ พัฒนาพฤติกรรม คุณสมบัติและคุณลักษณะ โดยหลักยึดค่านิยมที่ให้ความสำคัญไว้

3.2 การรับรู้บรรยากาศในการเรียนและการยอมรับคุณค่าในตนเอง ประโยชน์ คุปต์กาญจนกุล (2531:35) กล่าวถึงบรรยากาศในห้องเรียนว่าเป็นสภาพการณ์ที่ผู้สอนพยายามสร้างขึ้น เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ลอเรนซ์ (Lawrenz, 1976:316) ให้ความหมายของบรรยากาศในห้องเรียนว่า คือ สภาพหรือสิ่งแวดล้อมทางสังคมจิตวิทยา

บุญชม ศรีสะอาด (2524:26) ให้ความหมายของบรรยากาศในชั้นเรียนไว้ว่า หมายถึงสภาพหรือสิ่งแวดล้อมทางสังคมจิตวิทยาในระบบสังคมที่มีการเคลื่อนไหว

บรรยากาศในห้องเรียน คือ สภาพแวดล้อมทางสังคมจิตวิทยาในห้องเรียนที่ผู้สอนสร้างขึ้นขณะที่มีการเรียนการสอน เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์และมีอิทธิพล

ต่อสภาพจิตใจหรืออารมณ์ของผู้เรียนในการเรียนการสอน นั้น

การจัดการเรียนการสอนมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ผู้สอน ผู้เรียน และ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการเรียนการสอนเพราะจะเป็นกำหนดบรรยากาศในการเรียนการสอนแต่ละครั้งจะให้เป็นไปในรูปแบบใดขึ้นอยู่กับผู้สอนจะเป็นผู้บังคับทั้งสิ้น ห้องเรียนเป็นสถานที่ปฏิบัติการสำหรับผู้เรียน ในการพัฒนาค้นหาวิธีการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม ห้องเรียนควรจะได้สร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางบวกเพื่อพัฒนาตนเอง

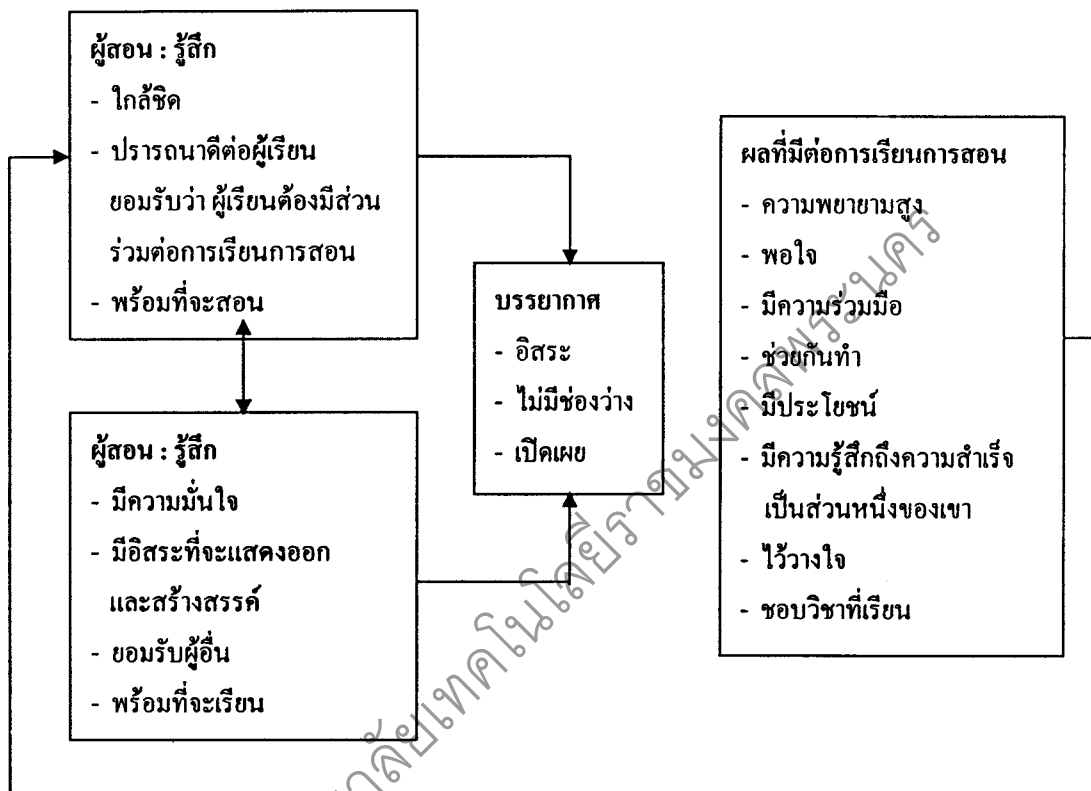
วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537:118) เสนอแนะว่า ลักษณะพื้นฐานของผู้สอนที่จะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ได้แก่

1. การยอมรับคุณค่าของผู้เรียนในฐานะบุคคล (Respect as Person) การที่ผู้สอนยอมรับว่าผู้เรียนแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัว โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การแสดงออก การปฏิบัติที่มีความรับผิดชอบต่อการกระทำด้วยบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ การให้ความอบอุ่นและความจริงใจระหว่างครูกับศิษย์ เน้นให้ผู้เรียนแต่ละคนพยายามค้นคว้าความจริงได้ด้วยตนเองและค้นพบลักษณะเฉพาะของตนเองในวิถีทางที่ควรจะเป็น

2. การสื่อสารแบบเปิด (Open Communication) คือ การที่ผู้สอนสนับสนุนความต้องการที่จะพัฒนาตนเองของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพเท่าที่จะเป็นไปได้ (Self Actualization) เป็นความต้องการของบุคคลในบรรยากาศของการยอมรับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล อารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม พฤติกรรม แนวคิดของแต่ละบุคคลซึ่งมีภูมิหลังแตกต่างกัน ถือเป็น การสื่อสารแบบเปิด การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ที่ส่งเสริมการสื่อสารให้เกิดความรู้สึกสัมผัส อันเป็นพื้นฐานที่จะสร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ความสำคัญของบรรยากาศใน

ห้องเรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องตระหนักถึงตลอดเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ตามแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 : แสดงความสำคัญของบรรยากาศในห้องเรียน

วิธีการเรียน หมายถึง การปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนจนเกิดความเคยชิน
วิธีการเรียนที่ดีมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการเรียน ผู้เรียนคนใดก็ตามเมื่อประสบปัญหา
เกี่ยวกับการเรียนแล้วขอคำปรึกษาจากผู้สอน ไม่นั่งใจลอยขณะเรียน ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม วิธีการ
เรียนเหล่านี้จะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่ไม่มีวิธีการเรียนดังกล่าว (ประสาธ อิศร
ปรีดา, 2532 : 45) จาโคโบวิทส์ (Jakobovits, 1971:104-110) กล่าวว่า ความสำเร็จจากการเรียนไม่ได้
ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนและการทำงานอย่างแท้จริง แต่ยังขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มี
ประสิทธิภาพด้วย

ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาโดยทั่วไปมีความสามารถทางพุทธิปัญญา (Cognitive Mental Ability) อยู่ในระดับสูงกว่าบุคคลในวัยเดียวกันอยู่บ้าง โดยเฉพาะมีความกระตือรือร้นและ
อุดมการณ์สูง (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2524:54) นิสิตนักศึกษาแต่ละคนจึงมีวิธีการเรียนเป็นของตนเอง

กราชาและไรช์แมน (Grasha and Reichman, อ้างใน Bergquist and Phillips, 1975:65) ได้ศึกษาและแบ่งวิธีการเรียนของนักศึกษาออกเป็น 6 แบบ โดยแบ่งวิธีการเรียน ตามทัศนคติที่มีต่อการเรียน ความคิดเห็นที่มีต่อครูและเพื่อน วิธีการโต้ตอบกัน ในชั้นเรียนของนักศึกษาเป็นเกณฑ์ สามารถจำแนกวิธีการเรียนและลักษณะของผู้เรียนแต่ละรูปแบบได้ดังนี้. –

1. แบบอิสระ (Independent) การเรียนแบบนี้เป็นลักษณะของผู้เรียนที่ชอบคิดด้วยตนเอง ชอบที่จะทำงานด้วยความคิดของตนเอง แต่ก็รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนคนอื่นๆ ในชั้นเรียนด้วย เพื่อจะตั้งใจเรียนในเนื้อหาวิชาที่รู้สึกว่าคุณค่า และมีความเชื่อมั่นในความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. แบบหลีกเลี่ยง (Avoidant) เป็นแบบของผู้เรียนพวกที่ไม่สนใจเรียนเนื้อหาวิชา ในชั้นเรียนตามแบบแผน ไม่มีส่วนร่วมกับนักศึกษาคนอื่นๆ และอาจารย์ในห้องเรียน ไม่สนใจสิ่งที่จะเกิดขึ้น และความเป็นไปในชั้นเรียน

3. แบบร่วมมือ (Collaborative) ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าจะสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุด ด้วยการร่วมมือกัน โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความสามารถซึ่งกันและกัน พวกนี้ร่วมมือกับอาจารย์ กลุ่มเพื่อน และชอบที่จะทำงานร่วมกับคนอื่น มองชั้นเรียนเป็นสถานที่ซึ่งเหมาะสมสำหรับการมีปะทะสังสรรค์ทางสังคม และเรียนรู้เนื้อหาวิชาการ

4. แบบพึ่งพา (Dependent) วิธีการเรียนแบบนี้เป็นลักษณะของผู้เรียนที่มีความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการน้อยมากและจะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่กำหนดให้เรียนเท่านั้น อาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียนเป็นแหล่งความรู้ แหล่งสนับสนุนทางวิชาการ พยายามแสวงหาผู้ที่มีความสามารถที่จะแนะนำแนวทางในการศึกษา และต้องการได้รับคำบอกกล่าวว่าจะควรทำอะไร

5. แบบแข่งขัน (Competitive) เป็นแบบที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ด้วยการพยายามกระทำสิ่งต่างๆ ให้ดีกว่าคนอื่นในชั้นเรียน ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าจะต้องแข่งขันกับคนอื่นเพื่อรางวัลในชั้นเรียน เช่น ระดับคะแนนที่ดีกว่า หรือได้รับคำชมเชยจากอาจารย์

6. แบบมีส่วนร่วม (Participant) การเรียนแบบนี้เป็นลักษณะของผู้เรียนที่ต้องการเรียนรู้เนื้อหาวิชา และชอบที่จะเข้าชั้นเรียน มีความรับผิดชอบที่จะเรียนรู้ให้ได้มากที่สุดจากชั้นเรียนและมีส่วนร่วมกับผู้อื่นทำตามที่ได้ตกลงร่วมกันไว้ด้วย มีส่วนร่วมในกิจกรรม ของชั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่จะมีส่วนร่วมน้อยถ้ากิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนในชั้นเรียน

การใช้เวลาในการเรียน เวลาที่ใช้ในการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของแบบการเรียนของผู้เรียน เพราะเป็นตัวแปรสำคัญ ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (บุญชม ศรีสะอาด, 2524 : 32, พิมพ์พันธ์ เดชะกุปต์, 2530:31)

แครร์รอลล์ (Carroll, 1989 อ้างใน ทศนีย์ บุญเติม, 2538:57) ให้ความสนใจต่อการใช้เวลาเรียนและให้ความหมายเวลาในการเรียนว่า คือ ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้เวลาจริงๆ ในการเรียนอย่างสนใจ

แอนเดอร์สัน (Anderson, 1976:228 อ้างในพิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์, 2530:75) ให้ความหมายของการใช้เวลาเรียนใกล้เคียงกับแครร์รอลล์ ว่า ช่วงเวลาที่ผู้เรียนสนใจและตั้งใจทำงาน และมีอิทธิพลเกี่ยวกับการเรียนการสอน

พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์ (2530:76) ให้ความหมายว่า การใช้เวลาในการเรียน หมายถึง ช่วงเวลาหรือจำนวนเวลาที่ผู้เรียนแสดงความสนใจและตั้งใจเรียน ขณะมีการเรียนการสอน พฤติกรรมที่แสดงว่าผู้เรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียน ได้แก่ การฟัง การจ้องดูผู้สอน การจดบันทึก การอภิปรายซักถามผู้สอน และใช้เวลาคั่นคว้าเพิ่มเติม

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนมีผลต่อแบบการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

ชิกเกอร์ริง และแกมสัน (Chickering and Gamson, 1987:219) เสนอหลักการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน จะเป็นการจูงใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านสติปัญญา คุณค่าในตนเองและการวางแผนการเรียนของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประ โยชน์ คุปต์กาญจนกุล (2531:41) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ของอาจารย์ต่อนักศึกษาและเจตคติอาจารย์ต่อนักศึกษา มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์

การเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิด คนสามารถเรียนรู้ได้จาก การได้ยิน การสัมผัส การอ่าน การใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอ โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศทางจิตวิทยา ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้เกิดขึ้นเป็นรูปแบบใดก็ได้ ผู้สอนจะต้องพิจารณาเลือกรูปแบบการสอน รวมทั้งการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน

กระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การเรียนรู้ด้านสติปัญญา แบ่งออกเป็น 5 ระดับ

1.1 ความรู้ (Knowledge) ได้แก่ ความสามารถของผู้เรียน การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร วิชาการเทคโนโลยี ที่ถ่ายทอด

1.2 ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการขยายความรู้ออกไปอย่างสมเหตุสมผล โดยเป็นการอธิบายขยายความ

1.3 การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการจำแนกแยกแยะเนื้อหาที่เรียนรู้ออกเป็นส่วนประกอบย่อยๆ ที่สัมพันธ์กันได้ เพื่อทำความเข้าใจในรายละเอียด

1.4 การสังเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการรวบรวมเอาแต่ละส่วนย่อยๆ ของเนื้อหา มารวมเข้าเป็นหมวดหมู่ของกลุ่มเนื้อหาเดียวกัน ให้เป็นความรู้เรื่องใหม่

1.5 การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการตัดสินใจคุณค่าของเนื้อหาที่ได้รับจากการเรียนรู้และผ่านการวิเคราะห์ แล้ว

2. การเรียนรู้ทางด้านจิตใจ (Affective Domain) เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในด้านความเชื่อ เจตคติ และความรู้สึก เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในแต่ละบุคคล ประกอบด้วย

2.1 การรับรู้ (Receiving) ผู้เรียนได้รับรู้ว่าสิ่งที่เรียนคืออะไร พร้อมทั้งเข้าใจถึงลักษณะเด่นที่สำคัญของสิ่งนั้น

2.2 การตอบสนอง (Responding) ผู้เรียนได้ตอบสนองหรือทำตามในสิ่งที่รับรู้

2.3 การสร้างค่านิยม (Valuing) ผู้เรียนให้ความเชื่อถือกับสิ่งที่รับรู้และตอบสนองต่อสิ่งนั้น มากกว่าสิ่งอื่น

2.4 การจัดระเบียบ (Organizing) ผู้เรียนได้รวบรวมค่านิยมต่อสิ่งนั้นให้เป็นระบบ จัดลำดับความสัมพันธ์ ตัดสินใจได้ว่า ค่านิยมอะไรสำคัญ หรือมีบทบาทมากที่สุด

2.5 การพัฒนาคุณลักษณะจากค่านิยม ผู้เรียนได้ตัดสินใจพัฒนาพฤติกรรม คุณสมบัติและคุณลักษณะ โดยยึดหลักค่านิยมที่ให้ความสำคัญ

3. การเรียนรู้ทางด้านทักษะทางกาย (Psychomotor domain) ที่ต้องมีการฝึกฝนให้เกิดทักษะความชำนาญและสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 การสนับสนุนของครอบครัว

บทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนนั้นสามารถทำได้ในหลายรูปแบบและโดยบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์หรือบุคคลต่างๆ ในชุมชน ดังนี้

3.4.1 บทบาทส่งเสริมการเรียนรู้ที่บ้าน พ่อแม่ ผู้ปกครอง นอกจากมีหน้าที่อบรมเลี้ยงดูให้เจริญเติบโตตามวัยแล้ว ยังต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการเตรียมพร้อมให้ลูกเข้าสู่สังคม

ภายนอกได้อย่างมั่นใจ การเตรียมตัวลูกให้พร้อมตั้งแต่บ้านเป็นการปูพื้นฐานการเรียนรู้อย่างมั่นคง ให้แก่ลูกก่อนเข้าสู่ระบบโรงเรียน ครูจะเป็นผู้ส่งเสริมการเรียนรู้ให้พัฒนาในระดับสูงขึ้นไป ดังนั้น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรตระหนักเสมอว่า ไม่ควรทิ้งภาระการเลี้ยงดูทั้งหมดให้โรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบแต่ฝ่ายเดียว พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องคำนึงถึงสิทธิของลูกว่าผลที่เกิดขึ้นจะเป็นประโยชน์แก่ลูกอย่างแท้จริง พ่อแม่ ผู้ปกครอง ต้องรู้จักปรับวิธีเลี้ยงดูให้เข้ากับพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัย ต้องเอาใจใส่ดูแลพฤติกรรม ให้ความสนใจและเข้าใจความพร้อมเปิดโอกาสให้ลูกได้ค้นพบตัวเอง ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และสามารถคิดเป็นแก้ไขปัญหาได้ นอกจากนี้ พ่อแม่ ผู้ปกครอง จะต้องปฏิรูปตนเองทั้งในแง่ทัศนคติ และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูก ไม่ควรคาดหวังในตัวลูก เพราะจะสร้างความกดดันให้ลูกแต่ควรส่งเสริมให้ลูกได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

3.4.2 บทบาทส่งเสริมการเรียนรู้ที่โรงเรียน โรงเรียนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการเรียนรู้ เพราะ โรงเรียนเป็นสถานที่พัฒนาความรู้ พัฒนาทักษะและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก ให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงจากครอบครัวขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง ดังนั้น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูและผู้บริหาร จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ร่วมกันส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ คือ พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องมีความเข้าใจนโยบาย กฎระเบียบ การเรียนการสอนของโรงเรียนและการประเมินผลของลูก ควรพบครูผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลของลูก ระหว่างอยู่ที่บ้านและโรงเรียน ความเอาใจใส่ของพ่อแม่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของลูก รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายพ่อแม่ ผู้ปกครอง ในโรงเรียน เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยดูแลความประพฤติและการเรียน รวมทั้งการป้องกันและแก้ปัญหาต่างๆ บทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ในการมีส่วนร่วมปฏิรูปการเรียนรู้ในโรงเรียนของลูกนั้น ได้แก่ การเข้าร่วมเป็นเครือข่าย พ่อแม่ ผู้ปกครอง ร่วมกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน เป็นครูช่วยสอนหรือฝึกทักษะวิชาชีพต่างๆ และเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา นอกจากนี้การจัดการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ได้กำหนดให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการประเมินผลผู้เรียนและโรงเรียน โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนและเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน รวมทั้งติดตามผลการประเมินมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงผู้เรียน

3.4.3 บทบาทส่งเสริมการเรียนรู้แหล่งเรียนรู้ พ่อแม่ ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของลูกได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ ควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้นอกห้องเรียน ให้แก่ลูกไปทัศนศึกษาตามแหล่งการเรียนรู้ร่วมกัน จากสภาพแวดล้อมที่ได้พบเห็นทำให้ทุกคนได้รับบรรยากาศที่มีความรู้ ความสุขสนุกสนานและทำให้สายสัมพันธ์ในครอบครัวมีความแน่นแฟ้นขึ้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครอง พบว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองควรจะมีการพัฒนานักเรียนทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตใจ รวมทั้งต้องให้ความร่วมมือสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนด้วย เพราะการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนั้นจะส่งผลต่อพัฒนาการของเด็กทั้งทางตรงและทางอ้อม การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองจะส่งผลต่อพัฒนาการของนักเรียน คือ เด็กมีความรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่โรงเรียน เด็กจะมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เด็กจะมีความพร้อมและความสามารถทางสติปัญญาดี เด็กจะมีปฏิสัมพันธ์และมีเจตคติที่ดีต่อผู้ปกครองและบุคลากรของโรงเรียน เนื่องจาก เด็กจะ ได้เห็นการทำงานร่วมกันของผู้ปกครองกับบุคลากรของโรงเรียนทำให้เด็กมีพัฒนาการโดยรวมดีกว่าเด็กที่ผู้ปกครองไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียน

4. ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หมายถึง อารมณ์ ความรู้สึกและทัศนคติของบุคคลที่สืบเนื่องมาจากสิ่งเร้า และแรงจูงใจ โดยจะปรากฏออกทางพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาทฤษฎีในเรื่อง ความ พึงพอใจที่ กูด (Good,1983:127-144) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึงคุณภาพหรือระดับความพอใจซึ่งเกิดจากความสนใจต่างๆ และทัศนคติของบุคคลต่อกิจกรรม วอลเลสไดน์ (Weinstein,1994:3325-3329) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้าย (End-State in Feeling) ที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เครชและ ครัชฟิลด์ (Krech and Crutchfield) ให้ความหมายของความพึงพอใจ ว่า เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองพร้อมบรรลุจุดมุ่งหมาย (Goals)ที่ตั้งไว้ระดับหนึ่ง ทิฟฟินและแมคคอร์มิก (Tiffin and McCormick) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าหมายถึง แรงจูงใจของมนุษย์ ซึ่งตั้งอยู่บนความต้องการขั้นพื้นฐาน วูลแมน (Wolman) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ ว่า เป็นความรู้สึกมีความสุขเมื่อเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (Goal) ความต้องการ (Need) หรือแรงจูงใจ (Motivation) สตัสส์ จอร์ท และเชยเลส (Stuass George and Sayles,L,R.) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึงความรู้สึกพอใจในงานที่ทำ เมื่องานนั้นให้ผลประโยชน์ตอบแทน ทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจ ซึ่งสามารถสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ได้

Tiffin และ McCormick ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง แรงจูงใจของมนุษย์ ซึ่งตั้งอยู่บนความต้องการขั้นพื้นฐาน Wolman กล่าวว่า เป็นความรู้สึกมีความสุข เมื่อเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ความต้องการหรือแรงจูงใจ ส่วนกฤษดา ได้ให้ความหมายตามแนวคิดของ Powell ว่าหมายถึง ความสุขที่เกิดจากการปรับตัวของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี และเกิดความสมดุลระหว่างความต้องการของบุคคล และการได้รับการตอบสนอง

โวลแมน (Wolman) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกมีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความต้องการ และแรงจูงใจ

วอลเลอร์สไตน์ (Wallerstein) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้น เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ซึ่งคล้ายกับ เรเบอร์ (Raber) ที่ว่าเป็นความรู้สึกที่สำเร็จตามความมุ่งหมายและพอใจที่สามารถจัดอุปสรรคได้

สจิวต ออสแคมป์ กล่าวว่า ความพึงพอใจมี ความหมายอยู่ใน 3 นัย คือ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพการณ์ที่ผลการปฏิบัติจริงได้เป็นไป
2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความสำเร็จที่เป็นไปตามความต้องการ
3. ความพึงพอใจ หมายถึง การทำงานได้เป็นตามหรือตอบสนองคุณค่าของบุคคล

ความพึงพอใจ เป็นอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคลที่สืบเนื่องมาจากสิ่งเร้า และแรงจูงใจ โดยจะแสดงปรากฏออกมาทางพฤติกรรม เกิดขึ้นเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง และบรรลุ จุดมุ่งหมาย (Goals) ที่ตั้งไว้ระดับหนึ่ง หรือให้ผลประโยชน์ตอบแทนทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจ ซึ่งสามารถสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของเขาได้ และจะรู้สึกมีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความต้องการ และแรงจูงใจ

6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐพร สดาภรณ์ (2540:3) ศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนทหาร และพลเรือน โดยทำการศึกษานักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1-5 ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จำนวน 855 นาย นิสิตภาควิชารัฐศาสตร์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่1-4 จำนวน 648 คน รวมทั้งสิ้น 1,503 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) สกัดองค์ประกอบด้วยเทคนิคแกนสำคัญ (Principal Component Analysis) ใช้การหมุนแกนแบบมุมฉาก (Orthogonal Rotation) โดยวิธีวาริแมกซ์ (Varimax) ผลการวิจัย พบว่า ความมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความตั้งใจจริง ความเป็นผู้นำ และความอดทน มีความแปรปรวนสะสม 6 องค์ประกอบ คิดเป็นร้อยละ 54.2 องค์ประกอบความมีวินัยในตนเองจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนทหาร ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ

ความตั้งใจจริง ความเป็นผู้นำ ความอดทนและการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น มีความแปรปรวน
 สะสม 7 องค์ประกอบ คิดเป็นร้อยละ 48.7 และองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองจากกลุ่มตัวอย่าง
 นักเรียนพลเรือน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความ
 เชื้อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความตั้งใจจริง ความเป็นผู้นำ และความอดทน มีความแปรปรวน
 สะสม 6 องค์ประกอบ คิดเป็นร้อยละ 43.2

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรสุกกุล (2543:6) ศึกษายุทธวิธีการเรียนและ
 การศึกษาของนักเรียนวัยรุ่น วัตถุประสงค์เพื่อศึกษายุทธวิธีการเรียนและการศึกษาของนักเรียน
 วัยรุ่น และหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัวและครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม
 ทางกรเรียนกับยุทธวิธีการเรียน การศึกษาของนักเรียนวัยรุ่นประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ
 เพศ ระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและที่พักอาศัย ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะ
 เศรษฐกิจของครอบครัว และบรรยากาศในครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่
 บรรยากาศการเรียน บรรยากาศในโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและสัมพันธ์ภาพ
 กับเพื่อน ตัวแปรตาม คือ ยุทธวิธีการเรียนการศึกษา กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเป็นนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 ปีการศึกษา 2542 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพฯและปริมณฑล
 จำนวน 1,905 คน เป็นนักเรียนชาย 655 คน นักเรียนหญิง 1,250 คน อายุเฉลี่ยเท่ากับ 16 ปี เครื่องมือ
 ที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามยุทธวิธีการเรียน
 และการศึกษา ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเล่าเรียน และตอนที่ 3
 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติขั้นพื้นฐาน วิเคราะห์
 ความสัมพันธ์โดยใช้หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 พหุคูณผลการวิจัยสรุปได้ว่า ตัวแปรด้านส่วนตัวของนักเรียนวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับยุทธวิธีการ
 เรียน และการศึกษาของนักเรียนวัยรุ่น คือ สถานที่พักอาศัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และ
 ระดับชั้นเรียน ตัวแปรด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับยุทธวิธีการเรียน และการศึกษาของนักเรียน
 วัยรุ่น คือ บรรยากาศในครอบครัวและฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว สำหรับตัวแปร ด้าน
 สิ่งแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับยุทธวิธีการเรียนและการศึกษาของนักเรียนวัยรุ่น คือ
 บรรยากาศในโรงเรียน ตัวแปรที่ทำนายยุทธวิธีการเรียนและการศึกษาของนักเรียนวัยรุ่น ได้ดีที่สุด
 คือ กลุ่มตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรที่ส่งผลดีที่สุดต่อยุทธวิธีการเรียนและการศึกษาของนักเรียน
 วัยรุ่น คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พจนนา บรรจงกาลกุล (2539:4) ศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนิสิต นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่า ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มี 7 ตัวแปร ซึ่งได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน อันดับการ เลือกรูมิลำเนา วิธีการเรียนและสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ สำหรับตัวแปรที่สำคัญที่จำแนก ความแตกต่างของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัญหาด้านอนาคต เกี่ยวกับการศึกษาอาชีพและสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปร คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีพ สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน อันดับ การเลือกและวิธีการเรียน เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ รูมิลำเนาและ สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ เป็นตัวแปร ที่เป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนบรรยากาศในห้องเรียนเป็นปัจจัยอีกตัวหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีความ พึงพอใจที่จะเรียนรู้ความหมายของบรรยากาศในห้องเรียน ห้องเรียน จัดเป็นสภาพแวดล้อมทางการ เรียนรู้ จะต้องมึบรรยากาศของความพร้อมที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา บรรยากาศในห้องเรียนจึงมีความสำคัญ

สนาน ธรรมรส (2541:3) ทำการศึกษาคณะกรรมการโรงเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 298 คน ด้วยแบบสอบถาม พบว่าผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระดับปาน กลาง เมื่อพิจารณาตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจ การรับ ประโยชน์ การดำเนินกิจกรรม การจัดการศึกษาและประเมินผลการดำเนินงาน ปัจจัยที่มีผลต่อการมี ส่วนร่วม คือ ความรู้ ความเข้าใจต่อการจัดการศึกษา การสนับสนุนของผู้นำท้องถิ่นและการ สนับสนุนของหน่วยงานราชการ ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วม คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพ การคำนึงถึงประโยชน์ในการร่วมกิจกรรมและคุณลักษณะของผู้บริหาร โรงเรียน

สาวยรุณ บุญคง (2533:2) ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของ นิสิตนักศึกษาโดยการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณด้วยวิธีเมต้า พิจารณาจากระบบการผลิตบัณฑิต ในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ปัจจัยป้อนเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยป้อนออก และปัจจัยสภาวะ

แวดล้อม สำหรับปัจจัยป้อนเข้านั้น องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของผู้เรียน พบว่า คุณลักษณะของผู้เรียนที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ได้แก่ ภูมิหลังทางการศึกษา ความคิดสร้างสรรค์ ความถนัดในเชิงวิชาชีพ ความถนัดเชิงเหตุผล การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ เชาวน์ปัญญา ทักษะคิดต่อวิชาที่เรียนและสังคม ฐานะทางสังคมมีดี เพศ และอันดับการเลือก

สัมพันธ์ อุปลา (2541:4) ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษากับโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 35 โรงเรียน ด้วยแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์กลุ่ม พบว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระดับปานกลาง ปัญหาสำคัญ คือ ชุมชนเข้าใจว่าภารกิจจัดการศึกษาเป็นหน้าที่ของโรงเรียนเท่านั้น ข้อเสนอแนะ คือ บุคลากรโรงเรียนควรมีนุชสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน และชุมชนควรมีส่วนร่วมตัดสินใจกำหนดนโยบายของโรงเรียน คณะกรรมการโรงเรียนมีส่วนร่วมในระดับสูง ปัญหาสำคัญ คือ คณะกรรมการโรงเรียน ไม่ยอมแสดงความคิดเห็นเมื่อมีการประชุม ข้อเสนอแนะคือ โรงเรียนต้องยอมรับการตัดสินใจของคณะกรรมการโรงเรียนให้มากขึ้น

Boog (1989:10) ทำการศึกษา ความต้องการความรู้และทัศนคติของนักศึกษา เกี่ยวกับโปรแกรมความสุขสมบูรณ์ที่จัดให้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัย โอคลาโฮมา พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโท มีนิสัยการกิน การระวังความปลอดภัยและวิธีการจัดการความเครียดดีกว่านักศึกษาปริญญาตรี นักศึกษาที่น้ำหนักเกิน ออกกำลังกายน้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ในเกณฑ์ปกติ นักศึกษาชายสูบบุหรี่มากกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาที่พักอาศัยคนเดียวดื่มเหล้ามากกว่ากลุ่มอื่น นักศึกษาที่มีอายุมากกว่าดื่มกาแฟมากกว่านักศึกษาอายุน้อยกว่า นักศึกษาที่อายุมากและแต่งงานแล้ว ทำอาหารรับประทานเองมากกว่านักศึกษาที่ยัง โสดและพักในหอพักของมหาวิทยาลัย

Swick (1992:5) ศึกษาลักษณะของผู้ปกครองต่อการสนับสนุนการมีส่วนร่วมกับครู พบว่า บทบาทผู้ปกครอง คือ การสนับสนุนและการตัดสินใจแนวทางที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างบ้านกับโรงเรียน บทบาทครู คือ สนับสนุนการศึกษา การไปเยี่ยมบ้าน เข้าร่วมประชุม สนับสนุนให้ผู้ปกครองเป็นศูนย์กลาง การติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในโรงเรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง คือ ความอบอุ่นในครอบครัว ความมั่นคง ความสุขในชีวิตสมรส ความเป็นหนึ่งเดียวในครอบครัว ความสามารถในการฟัง ทักษะคิดเชิงบวกกับโรงเรียน ความสำเร็จจากการร่วมมือครั้งก่อน การรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น สมรรถภาพส่วนตัว ทักษะการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ซึ่งผู้ปกครองที่มีเกียรติภูมิแห่งตนสูงจะแสดง

สิทธิในครอบครัวและมีส่วนร่วมกับโรงเรียนสูง ส่วนลักษณะของครูที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม คือ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครอง การเปิดเผยความจริงใจ ความยืดหยุ่น การให้ความไว้วางใจ ผู้ปกครองและการเข้าใจเหตุผลคนอื่น

จากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการหลายท่านทั้งในประเทศ และต่างประเทศ สรุปได้ว่า การที่มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา ทุกแห่งจะผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถตามความต้องการของสังคมไทยได้นั้น มีหลายปัจจัยที่จะต้องคำนึงถึง ทั้งสภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียน การยอมรับคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนจากครอบครัว การมีวินัยในตนเอง และความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย ซึ่งทุกปัจจัยในกระบวนการผลิตล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้บัณฑิตทุกคนที่สำเร็จการศึกษามาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีคุณค่า มีความรู้ทางวิชาการ สามารถใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีบุคลิกภาพที่ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความเชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ด้วยเหตุนี้ ทำให้คณะผู้วิจัย สนใจที่จะทำการศึกษาวิจัย ปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะใช้เป็นข้อมูลในการปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ให้มีความสมบูรณ์ ครบถ้วน ทันสมัย แข่งขันกับสถาบันการศึกษาอื่นและมีความทัดเทียมกับสถาบันการศึกษาของอารยประเทศได้

แผนภูมิที่ 2 : กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่มีผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กับนักศึกษา เพื่อให้การศึกษาได้ผลวิจัยที่ถูกต้องและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตามหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่มีผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาจากประชากรเป็นนักศึกษาซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง ที่จะสำเร็จการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 7 คณะ มีจำนวน 2,081 คน ประกอบด้วยคณะต่างๆ ดังนี้

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิศวกรรมศาสตร์
6. คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
7. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

การสุ่มเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการใช้ตารางมาตรฐานของ Krejcie & Morgan เปรียบเทียบกับจำนวนประชากร ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 ตัวอย่าง เพื่อให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีความน่าเชื่อถือได้ และมีความเที่ยงตรงในการวิเคราะห์ข้อมูลสูง ถูกต้องตามระเบียบวิธี

ทางสถิติ ผู้วิจัยได้ใช้สูตรหาขนาดตัวอย่างของ Yamane (Taro Yamane, 1967:886 – 887) หาขนาดกลุ่มตัวอย่างอีกค่าหนึ่ง ดังนี้.-

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดให้มีค่า

เท่ากับ.05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{2,081}{1 + (2,081 \times 0.0025)} \\ &= 335 \end{aligned}$$

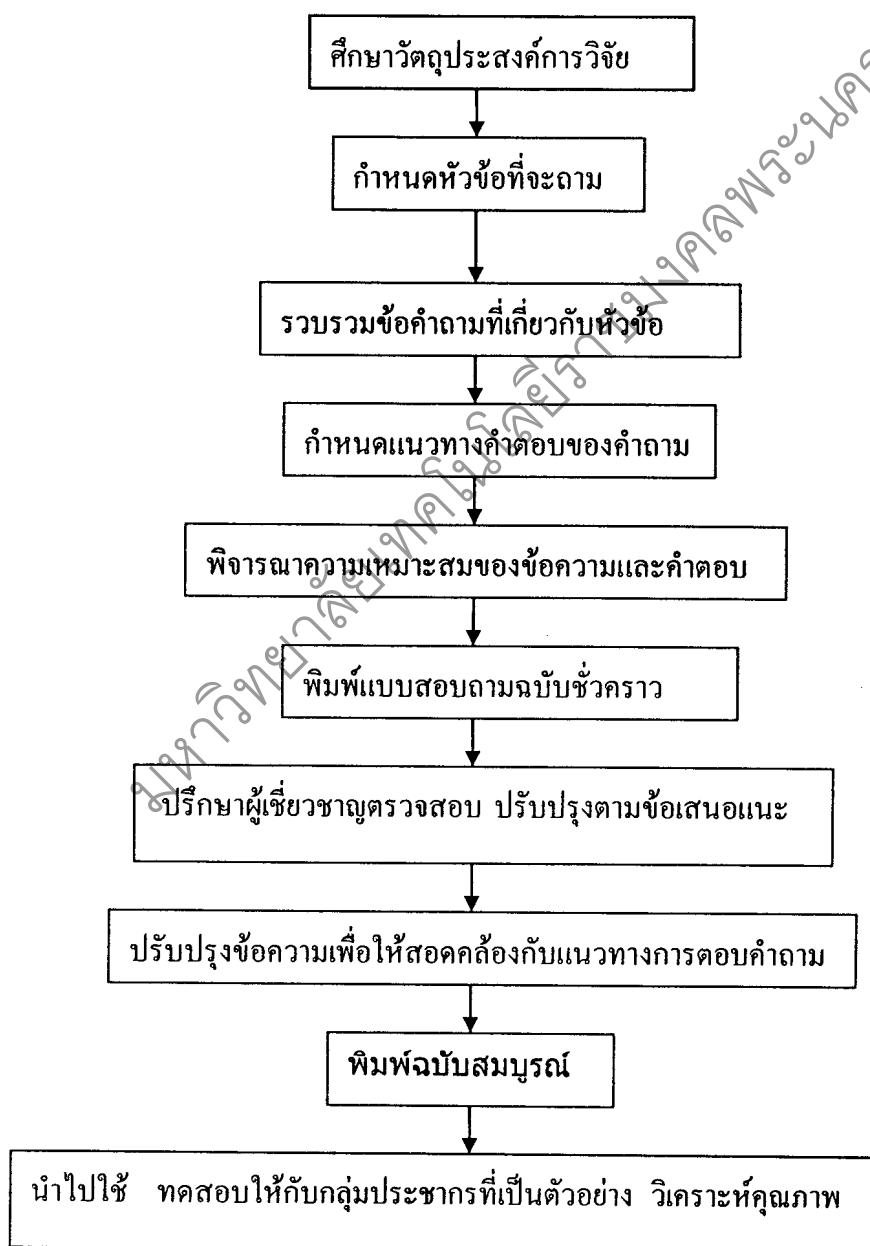
ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 335 ตัวอย่าง เป็นอย่างน้อย แต่เพื่อให้ผลการศึกษามีความแม่นยำ ถูกต้องน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็น 350 ตัวอย่าง จากนั้นทำการสุ่มเลือกคณะและวิชาเอก ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และเปรียบเทียบหาสัดส่วนที่เหมาะสมของกลุ่มตัวอย่าง รายละเอียดตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1: จำนวนประชากรและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อคณะ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	หมายเหตุ
1.	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	206	35	-
2.	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	359	64	-
3.	คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	96	17	-
4.	คณะบริหารธุรกิจ	747	117	-
5.	คณะวิศวกรรมศาสตร์	508	88	-
6.	คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์	28	5	-
7.	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	137	24	-
รวม		2,081	350	

ผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 แบบสอบถาม (350 คน) จากนั้น ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับคืนกลับมา เป็นแบบสอบถามที่ถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วนทั้งหมด 350 แบบสอบถาม จึงนำข้อมูลแบบสอบถามที่ได้ไปประเมินผล ตามหลัก ระเบียบ ทางสถิติเพื่อการวิจัย

การสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัยได้มีการวางแผนการสร้างแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือโดยมีวิธีการวางแผนดังนี้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยศึกษาจากแนวความคิด ทฤษฎีผลงานวิจัยและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ คณะที่ศึกษา ปัจจุบันศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี ขณะที่ศึกษาอยู่มีผลการเรียน ก่อนเข้ารับการศึกษาคือสำเร็จการศึกษา และ ปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับ ในส่วนนี้มีคำถามทั้งหมด 7 ข้อ

ตอนที่ 2 - 5 เป็นแบบสอบถามวัดความคิดเห็นของนักศึกษา โดยใช้เทคนิคการสร้างของ Likert (บุญเรียง,2539:94 – 96)ข้อความต่างๆ ที่นำมาเป็นคำถามมีทั้งคำถามเชิงบวกแต่ละข้อความมี 5 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คำถามในส่วนนี้มีจำนวน 65 ข้อ เป็นข้อความเชิงบวก 65 ข้อ แบ่งเป็น การมีวินัยในตนเอง 5 ข้อ ความสุขสมบูรณ์การดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย 10 ข้อ สภาพการเรียนรู้ 5 ข้อ การรับรู้บรรยากาศในห้องเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเอง 5 ข้อ การสนับสนุนของครอบครัว 5 ข้อ ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย 10 ข้อ ความรู้ทางวิชาการ 5 ข้อ การใช้เทคโนโลยี 4 ข้อ บุคลิกภาพ 4 ข้อ ความมั่นคงทางอารมณ์ 4 ข้อ การสื่อสาร 4 ข้อ และการทำงานร่วมกัน 4 ข้อ โดยมีค่าคะแนน ดังนี้

<u>ระดับความคิดเห็น</u>	<u>ข้อความเชิงบวก</u>	<u>ข้อความเชิงลบ</u>
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

3. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ดังนี้

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปขอความร่วมมือจากผู้บริหารคณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อขอเวลาในการชี้แจงและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษาที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาสมบูรณ์ ครบถ้วนถูกต้อง จำนวน 350 แบบสอบถาม

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเอกสารต่าง ๆ ซึ่งได้มาจากการค้นคว้าในห้องสมุดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและอ้างอิงในการเขียนรายงานวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยนำข้อมูลจากแบบสอบถามบันทึกลงในหน่วยความจำแล้วเขียนโปรแกรม เพื่อให้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวัดระดับความคิดเห็นของนักศึกษาทำการวิเคราะห์โดยแบ่งระดับออกเป็น 3 ระดับ และใช้คะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนสูงสุดและต่ำสุด มาจัดระดับออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้คะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนสูงสุดและต่ำสุดมาจัดระดับเพื่อเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ ดังนี้-

<u>ระดับความคิดเห็น</u>	<u>ระดับคะแนน</u>
เห็นด้วยต่ำ	1.00 – 2.33
เห็นด้วยปานกลาง	2.34 – 3.66
เห็นด้วยสูง	3.67 – 5.00

3. การวัดระดับความคิดเห็นของนักศึกษา วิเคราะห์ความคิดเห็นโดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ใช้คะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนสูงสุด และต่ำสุดมาจัดระดับ มีเกณฑ์ในการพิจารณาและแปลความหมายของระดับคะแนนวัดความคิดเห็นนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

4. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม สถิติที่ใช้ คือ

- 4.1 การทดสอบค่า t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ และอื่นๆ

4.2 ทาค่า One – Way ANOVA สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ คณะที่ศึกษา หลักสูตร ผลการเรียน การศึกษาก่อนเข้าศึกษา ลักษณะ ที่พักอาศัย พฤติกรรมของผู้เรียน สถานการณ์ในการเรียนรู้ และความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิต

5. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การแปลความ

5.1 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Version 11.5 ด้วยวิธี Frequencies, T – test และ One-way ANOVA

5.2 จากนั้นนำ Print –out ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาแปลความ หาค่าสถิติที่วิเคราะห์ได้ตามระเบียบวิธีวิจัยทางสถิติที่เหมาะสม รายละเอียดในบทที่ 4

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาจากประชากรเป็นนักศึกษาซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง ที่จะสำเร็จการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 7 คณะ ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน 2,081 คน สุ่มเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง 350 ตัวอย่าง เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้แบบสอบถามกลับมาสมบูรณ์ ถูกต้อง ครบถ้วน จำนวน 350 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

การนำเสนอผลการวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 : ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 : ปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

เทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 : ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เพศ อายุ คณะที่ศึกษา ปัจจุบันศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี ขณะที่ศึกษาอยู่มีผลการเรียน ก่อนเข้ามาศึกษาต่อสำเร็จการศึกษา ปัจจุบันอาศัยอยู่กับ สรุปลได้ ดังนี้.-

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างเป็น เพศชาย จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 เพศหญิง จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 20 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 อายุ 21 ปี จำนวน 155คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 อายุ 22 ปี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 อายุ 23 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 อายุ 24 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 และอายุ 25 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2

3. คณะที่กำลังศึกษา
 - 3.1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 25.14
 - 3.2 คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.43
 - 3.3 คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 33.43
 - 3.4 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.85
 - 3.5 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.86
 - 3.6 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00
 - 3.7 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2
4. ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี
 - 4.1 หลักสูตร 4 ปี จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4
 - 4.2 หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่อง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6
5. ขณะที่ศึกษามีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์
 - 5.1 ดีมาก (เกรดเฉลี่ย 3.5 – 4.0) จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6
 - 5.2 ดี (เกรดเฉลี่ย 3.0 – 3.5) จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 24
 - 5.3 พอใช้ (เกรดเฉลี่ย 2.5 – 3.0) จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9
 - 5.4 อ่อน (เกรดเฉลี่ย 2.0 – 2.5) จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5
 - 5.5 ต้องปรับปรุง (เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.0) จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6
6. ก่อนเข้าศึกษาสำเร็จการศึกษามาจาก
 - 6.1 มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 42
 - 6.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9
 - 6.3 ประกาศนียบัตร อื่นๆ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1
7. ลักษณะที่พักอาศัย
 - 7.1 อาศัยอยู่กับบิดา มารดา จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 37.1
 - 7.2 อาศัยอยู่บ้านเพื่อน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9
 - 7.3 อาศัยอยู่กับญาติ พี่ น้อง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 14
 - 7.4 อยู่วัด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1
 - 7.5 อยู่หอพักคนเดียว จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6
 - 7.6 อยู่หอพักกับเพื่อน จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 26
 - 7.7 อื่น ๆ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 2 : จำนวน และ ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

n = 350		
ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	172	49.1
1.2 หญิง	178	50.9
2. อายุ		
2.1 อายุ 20 ปี	16	4.6
2.2 อายุ 21 ปี	155	44.3
2.3 อายุ 22 ปี	139	39.7
2.4 อายุ 23 ปี	23	6.6
2.5 อายุ 24 ปี	10	2.9
2.6 อายุ 25 ปี	7	2
— (X = 21.65 S.D. = .93 Max = 7 Min = 14)		
3. คณะที่ศึกษา		
3.1 คณะวิศวกรรมศาสตร์	88	25.14
3.2 คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์	5	1.43
3.3 คณะบริหารธุรกิจ	117	33.43
3.4 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	24	6.85
3.5 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	17	4.86
3.6 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	35	10.00
3.7 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	64	18.2

ตารางที่ 2: (ต่อ)

	n = 350	
ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
4. ปัจจุบันศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี		
4.1 หลักสูตร 4 ปี	173	49.4
4.2 หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่อง	177	50.6
5. ขณะที่ศึกษามีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์		
5.1 ดีมาก (เกรดเฉลี่ย 3.5 – 4.0)	21	6
5.2 ดี (เกรดเฉลี่ย 3.0 – 3.5)	84	24
5.3 พอใช้ (เกรดเฉลี่ย 2.5 – 3.0)	150	42.9
5.4 อ่อน (เกรดเฉลี่ย 2.0 – 2.5)	79	22.5
5.5 ต้องปรับปรุง (เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.0)	16	4.6
6. ก่อนเข้ามาศึกษาต่อสำเร็จการศึกษา		
6.1 มัธยมศึกษาปีที่ 6	147	42
6.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	185	52.9
6.3 ประกาศนียบัตร อื่นๆ	18	5.1
7. ลักษณะที่พักอาศัย		
7.1 อาศัยอยู่กับบิดา มารดา	130	37.1
7.2 อาศัยอยู่บ้านเพื่อน	3	0.9
7.3 อาศัยอยู่กับญาติ พี่น้อง	49	14
7.4 อยู่วัด	4	1.1
7.5 อยู่หอพักคนเดียว	65	18.6
7.6 อยู่หอพักกับเพื่อน	91	26
7.7 อื่น ๆ	8	2.3
รวม	350	100

ตอนที่ 2 : ความคิดเห็นของนักศึกษาในปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต

ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาในปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นด้วยมาตรวัดของ ลิเกิท (Likert's Scale) จำนวน 65 ข้อ โดยเป็นข้อความตอบรับทั้งหมด การวิเคราะห์รายชื่อ รายละเอียดตามตารางที่ 4

ตารางที่ 3 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาในปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียน ที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

n = 350

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ยและค่า S.D. ของระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D	
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)			
1. การมีวินัยในตนเอง	102	151	85	10	2			
1.1.เข้าเรียนตรงเวลาเป็นประจำ	(29.1)	(43.1)	(24.3)	(2.9)	(.6)	3.97	.83	สูง
2. ทำการบ้านและงานที่ได้รับมอบหมาย ทำงานได้เสร็จ	45	184	110	10	1			
เรียบร้อยทันเวลาสม่ำเสมอ	(12.8)	(52.6)	(31.4)	(2.9)	(.3)	3.75	.72	สูง
3. จัดแบ่งเวลาได้เหมาะสมทั้งระหว่างเรียนและการพักผ่อน	45	135	145	22	3			
ระหว่างเรียนและการพักผ่อน	(12.8)	(38.6)	(41.4)	(6.3)	(.9)	3.56	.82	ปานกลาง
4. มีสมาธิในการอ่านหนังสือเป็นอย่างดี	26	117	173	30	4			
เป็นอย่างดี	(7.4)	(33.4)	(49.4)	(8.6)	(1.2)	3.37	.79	ปานกลาง
5. แต่งกายถูกระเบียบและปฏิบัติตนตามกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย	110	125	90	21	4			
ของมหาวิทยาลัย	(31.4)	(35.7)	(25.7)	(6.0)	(1.2)	3.90	.95	สูง
2. ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย								
1. มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ไม่มีโรค เจ็บป่วย	158	130	55	6	1			
ไม่มีโรค เจ็บป่วย	(45.1)	(37.1)	(15.7)	(1.8)	(.3)	4.25	.80	สูง
2. นำตนเองให้หลีกเลี่ยงจากอบายมุขทั้งปวง ทั้งเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ บุหรี่และ สารเสพติด	143	68	71	35	33			
แอลกอฮอล์ บุหรี่และ สารเสพติด	(40.9)	(19.4)	(20.3)	(10.0)	(9.4)	3.72	1.33	สูง

ตารางที่ 3 : (ต่อ)

n = 350

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ยและค่า S.D. ของระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)			
3. สามารถป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุต่างๆได้	175 (50.0)	111 (31.7)	62 (17.7)	1 (.3)	1 (.3)	4.31	.78	สูง
4. มีความภาคภูมิใจในตนเองหรือมองเห็นคุณค่าของตนเอง	210 (60.0)	76 (21.7)	62 (17.7)	1 (.3)	1 (.3)	4.41	.80	สูง
5. ความสามารถในการบังคับหรือควบคุมตนเองได้	138 (39.4)	178 (50.9)	32 (9.1)	1 (.3)	1 (.3)	4.29	.66	สูง
6. ความสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง	244 (69.7)	72 (20.6)	32 (9.1)	1 (.3)	1 (.3)	4.59	.69	สูง
7. มีความภูมิใจเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อนนักศึกษา โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ	72 (20.6)	238 (68.0)	38 (10.8)	1 (.3)	1 (.3)	4.08	.58	สูง
8. มีความสุขในการเรียน	41 (11.7)	137 (39.1)	132 (37.7)	39 (11.2)	1 (.3)	3.51	.85	ปานกลาง
9. ให้ความรักผู้อื่นได้ โดยไม่หวังให้ผู้อื่นรักตอบ	140 (40.0)	168 (48.0)	38 (10.8)	3 (.9)	1 (.3)	4.27	.70	สูง
10. ตั้งเป้าหมายชีวิตที่เป็นไปได้จริง ไม่เพื่อฝัน	244 (69.7)	32 (9.1)	34 (9.7)	39 (11.2)	1 (.3)	4.37	1.06	สูง
3. สภาพทการเรียนรู้								
1. ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาสาระเกี่ยวกับวิชาเรียนเพิ่มเติมอยู่เสมอ	38 (10.8)	214 (61.1)	63 (18.0)	31 (8.9)	4 (1.2)	3.72	.81	สูง
2. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น	109 (31.1)	93 (26.5)	141 (40.3)	4 (1.2)	3 (.9)	3.86	.90	สูง
3. มานะพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมาย ให้เสร็จทันเวลา	65 (18.5)	241 (68.8)	36 (10.3)	4 (1.2)	4 (1.2)	4.03	.66	สูง
4. หุ่บเวลาและใช้ความสามารถ อย่างเต็มที่ในวิชาที่ไม่ถนัด เพื่อให้ผลการเรียนผ่าน	174 (49.7)	142 (40.6)	32 (9.1)	1 (.3)	1 (.3)	4.39	.68	สูง

ตารางที่ 3 : (ต่อ)

n = 350

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ยและค่า S.D. ของระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)		
5. เมื่อมีความจำเป็นต้องขาดเรียน จะติดตามการเรียนให้ทันโดยไม่มีใครเตือน	104 (29.7)	180 (51.4)	64 (18.3)	1 (.3)	1 (.3)	4.10	.71 สูง
4. การรับรู้บรรยากาศในห้องเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเอง							
1. ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้แสดงความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่	139 (39.7)	104 (29.7)	103 (29.4)	3 (.9)	1 (.3)	4.08	.86 สูง
2. ยอมรับความแตกต่างของตนเอง กับเพื่อนในห้องเรียน	65 (18.6)	216 (61.6)	65 (18.6)	3 (.9)	1 (.3)	3.97	.65 สูง
3. ได้รับคำชมเชยและการยอมรับจากเพื่อนและอาจารย์ว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้	142 (40.6)	103 (29.4)	103 (29.4)	1 (.3)	1 (.3)	4.10	.85 สูง
4. ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนและอาจารย์ เมื่อมีปัญหาในการเรียนหรือปัญหาส่วนตัว	67 (19.2)	137 (39.1)	110 (31.4)	35 (10.0)	1 (.3)	3.67	.90 สูง
5. มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกในห้องเรียน	176 (50.3)	68 (19.4)	104 (29.7)	1 (.3)	1 (.3)	4.19	.89 สูง
5. การสนับสนุนของครอบครัว							
1. ได้รับการสนับสนุนให้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของมหาวิทยาลัย	142 (40.6)	103 (29.4)	102 (29.1)	2 (.6)	1 (.3)	4.09	.86 สูง
2. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ประพฤติและปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย	143 (40.8)	136 (38.9)	69 (19.7)	1 (.3)	1 (.3)	4.20	.77 สูง
3. ได้รับการสนับสนุนให้เรียนรู้เพิ่มเติมนอกชั้นเรียน	70 (20.0)	177 (50.6)	101 (28.8)	1 (.3)	1 (.3)	3.90	.71 สูง

ตารางที่ 3 : (ต่อ)

n = 350

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ยและค่า S.D. ของระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D	
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)			
4. เมื่อมีปัญหาทางการเรียน								
ปัญหาเรื่องเพื่อนจะขอคำปรึกษาจากผู้ปกครอง ได้เป็นอย่างดี	63 (18.0)	150 (42.8)	135 (38.6)	1 (.3)	1 (.3)	3.78	.74	สูง
5. เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย								
ผิดพลาด ผู้ปกครองจะให้โอกาสแก้ตัวและให้กำลังใจ	106 (30.3)	172 (49.1)	70 (20.0)	1 (.3)	1 (.3)	4.09	.73	สูง
6. ความพึงพอใจในการผลิตของมหาวิทยาลัย								
1. เนื้อหาวิชาการในหลักสูตรที่ศึกษามีความเหมาะสม								
	41 (11.7)	205 (58.6)	102 (29.1)	1 (.3)	1 (.3)	3.81	.64	สูง
2. กิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตรเหมาะสม								
	32 (9.1)	246 (70.3)	70 (20.0)	1 (.3)	1 (.3)	3.88	.561	สูง
3. อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพ และเนื้อหาวิชาที่สอน								
	102 (29.1)	176 (50.3)	69 (19.7)	2 (.6)	1 (.3)	4.07	.73	สูง
4. วิธีการเรียนมีความหลากหลาย และทันต่อเทคโนโลยีปัจจุบัน								
	32 (9.1)	183 (52.3)	133 (38.0)	1 (.3)	1 (.3)	3.70	.64	สูง
5. ตำรา เอกสาร สื่ออุปกรณ์ และเทคโนโลยี สนับสนุนการเรียนการสอน มีความทันสมัย								
	32 (9.1)	149 (42.6)	167 (47.7)	1 (.3)	1 (.3)	3.60	.66	ปานกลาง
6. ห้องเรียน ห้องคอมพิวเตอร์ และการใช้อินเตอร์เน็ต มีความเหมาะสม								
	39 (11.1)	170 (48.6)	100 (28.5)	37 (10.6)	4 (1.2)	3.58	.86	ปานกลาง
7. การให้บริการห้องสมุดมีหนังสือที่ดี มีความทันสมัย ผู้ให้บริการเป็นกันเองและรวดเร็ว								
	88 (25.0)	183 (52.2)	73 (20.9)	3 (.9)	3 (.9)	4.00	.86	สูง
8. การให้บริการแนะแนว มีความเหมาะสม								
	41 (11.7)	170 (48.6)	103 (29.4)	34 (9.7)	2 (.6)	3.61	.83	ปานกลาง

ตารางที่ 3 : (ต่อ)

n = 350

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ยและค่า S.D. ของระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D	
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)			
9. สวัสดิการและอนามยให้ บริการที่ดี เป็นระบบ	155 (44.3)	130 (37.1)	61 (17.4)	2 (.6)	2 (.6)	4.24	.79	สูง
10. นำความรู้จากวิชาที่ได้เรียน เพื่อทำปริญญานิพนธ์และ ประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงานได้	78 (22.3)	207 (59.1)	62 (17.7)	2 (.6)	1 (.3)	4.03	.67	สูง
7. ความรู้ทางวิชาการ								
1. มีความสามารถในการคิด								
คำนวณเลขได้รวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ	74 (21.1)	65 (18.6)	174 (49.7)	34 (9.7)	3 (.9)	3.49	.96	ปานกลาง
2. มีความสามารถในการใช้								
ภาษาอังกฤษได้ดี ตรงตามสาขา ที่เรียน	71 (20.3)	137 (39.1)	101 (28.8)	40 (11.5)	1 (.3)	3.68	.93	สูง
3. การใช้ภาษาไทยเพื่อการเขียน								
พูดบรรยาย สื่อสาร ได้ถูกต้อง	94 (26.8)	112 (32.0)	142 (40.6)	1 (.3)	1 (.3)	3.85	.83	สูง
4. มีความสามารถในการ								
วิเคราะห์ แก้ปัญหาได้ถูกต้อง และทันเวลา	40 (11.4)	206 (58.9)	70 (20.0)	32 (9.1)	2 (.6)	3.71	.80	สูง
5. เป็นคนรักการแสวงหาความรู้								
ใฝ่รู้ทางวิชาการ โดยสม่ำเสมอ	147 (42.0)	33 (9.4)	167 (47.7)	1 (.3)	2 (.6)	3.92	.97	สูง
8. การใช้เทคโนโลยี								
1. มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อแสวงหาความรู้ได้ดี								
72 (20.6)	102 (29.1)	135 (38.5)	39 (11.2)	2 (.6)	3.58	.95	ปานกลาง	
2. มีความสามารถนำความรู้ที่								
ทันสมัยมาใช้ในชั้นเรียน เพื่อการ เรียนรู้	168 (48.0)	111 (31.7)	67 (19.1)	2 (.6)	2 (.6)	4.26	.82	สูง
3. มีความสนใจระบบการทำงาน								
สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยี เพื่อ พัฒนาสู่การเรียนรู้	71 (20.3)	176 (50.3)	100 (28.5)	2 (.6)	1 (.3)	3.90	.72	สูง

ตารางที่ 3 : (ต่อ)

n = 350

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ยและค่า S.D. ของระดับความคิดเห็น		สูง
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D	
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)			
4. สามารถเรียนรู้ทางวิชาการใหม่ ๆ เพื่อคิดเสนอโครงการได้อย่างรวดเร็ว	94 (26.8)	182 (52.0)	71 (20.3)	2 (.6)	1 (.3)	4.05	.72	สูง
9. บุคลิกภาพ								
1. มีกริยา มารยาทในการเป็นผู้ให้บริการที่ดี	209 (59.7)	106 (30.3)	32 (9.1)	2 (.6)	1 (.3)	4.49	.70	สูง
2. มีความสุภาพ อ่อนน้อม และวางคน ได้อย่างเหมาะสม	206 (58.8)	135 (38.5)	2 (.6)	4 (1.2)	3 (.9)	4.53	.65	สูง
3. แต่งกายเหมาะสมตามกาลเทศะ	248 (70.9)	68 (19.4)	32 (9.1)	1 (.3)	1 (.3)	4.60	.68	สูง
4. มีจริยธรรมและคุณธรรมที่ดี	207 (59.0)	132 (37.7)	1 (.3)	5 (1.5)	5 (1.5)	4.52	.71	สูง
10. ความมั่นคงทางอารมณ์								
1. มีสติ และอารมณ์มั่นคง ไม่อ่อนไหวง่าย	67 (19.1)	248 (70.9)	32 (9.1)	2 (.6)	1 (.3)	4.08	.57	สูง
2. อุดหนุนค่อข้อคำหั้นหรือคำสประมาทของผู้อื่น	247 (70.5)	62 (17.7)	39 (11.2)	1 (.3)	1 (.3)	4.58	.72	สูง
3. อุดทนค่อสิ่งที่ไม่พอใจหรือคำวิภาควิจารณ์ต่างๆ	104 (29.7)	212 (60.6)	32 (9.1)	1 (.3)	1 (.3)	4.19	.62	สูง
4. เชื่อมั่นในตนเอง ที่เหมาะสมกับหน้าที่รับผิดชอบ	212 (60.5)	64 (18.3)	72 (20.6)	1 (.3)	1 (.3)	4.39	.83	สูง
11. การสื่อสาร								
1. สามารถพูดเสนอความคิดเห็นโดยใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม	169 (48.3)	147 (42.0)	32 (9.1)	1 (.3)	1 (.3)	4.38	.68	สูง
2. มีความสามารถในการ พูดสื่อสารกับคนอื่น ได้อย่างชัดเจน	191 (54.5)	140 (40.0)	8 (2.3)	4 (1.2)	7 (2.0)	4.44	.77	สูง

ตารางที่ 3 : (ต่อ)

n = 350

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ยและค่า S.D. ของ		ระดับความคิดเห็น
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D	
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)			
3. มีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูลได้ด้วยวิธีที่หลากหลาย	208 (59.4)	139 (39.7)	-	2 (.6)	1 (.3)	4.57	.56	สูง
4. มีการรับรู้ความต้องการของผู้อื่น และการตอบสนองได้เหมาะสม	242 (69.1)	105 (30.0)	-	2 (.6)	1 (.3)	4.67	.53	สูง
12. การทำงานร่วมกัน								
1. มีความสามารถในการทำงานเพื่อส่วนรวม ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี	212 (60.6)	104 (29.7)	32 (9.1)	1 (.3)	1 (.3)	4.50	.69	สูง
2. มีความสามารถในการทำโครงการ ร่วมกับผู้อื่น	211 (60.2)	72 (20.6)	64 (18.3)	1 (.3)	2 (.6)	4.40	.56	สูง
3. กล้าแสดงความคิดเห็น เสนอผลงานของตนเอง กับทีมงาน	251 (71.7)	95 (27.1)	-	2 (.6)	2 (.6)	4.69	.56	สูง
4. ใจกว้าง ให้เกียรติเพื่อนและเพื่อนร่วมงาน	202 (57.7)	141 (40.2)	3 (.9)	2 (.6)	2 (.6)	4.54	.60	สูง
รวมคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษา			$\bar{X} = 4.07$ และ S.D. = .77			อยู่ในเกณฑ์		สูง

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงค่าร้อยละ

จากผลการวิจัย เมื่อพิจารณาตามระดับความเห็นจากแบบสอบถาม จำนวน 65 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับเห็นด้วยสูง และระดับเห็นด้วยปานกลาง พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีค่าอยู่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 หมายความว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับหลักสูตร รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร ว่า มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบันเป็นอย่างดี

สามารถวิเคราะห์รายละเอียดได้ ดังนี้.

1. **ระดับความเห็นด้วยสูง** มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 – 5.00 มีจำนวน 57 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1-2, 5-12, 14-34, 37, 39-40, 42-46, 47-65

2. **ระดับความเห็นด้วยปานกลาง** ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34-3.66 มีจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 4, 13, 35, 36, 38, 41 และข้อ 46 ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 : จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร

ระดับความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	7	2.00
ปานกลาง	128	36.57
สูง	215	61.43
รวม	350	100.00

ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับของความคิดเห็นต่อปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนครในระดับสูง 215 คน คิดเป็นร้อยละ ระดับปานกลาง 128 คน คิดเป็นร้อยละและมีความคิดเห็นด้วยต่ำ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2

ตอนที่ 3: ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ส่วนนี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ 10 สมมติฐาน โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษา หลักสูตรการเรียน ผลการเรียน การศึกษาก่อนเข้าศึกษา ลักษณะที่พักอาศัย พฤติกรรมของผู้เรียน สถานการณ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งกำลังจะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 หลักสูตร 4 ปีและหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง สุ่มเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 คน คำนวณหาขนาดตัวอย่างด้วยการใช้สูตรของ Yamane (1967:886-887) และใช้ตารางมาตรฐานของ Krejcie & Morgan (1970:28) โดยกำหนดค่า Confident Interval ที่ 95 % สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling) และเปรียบเทียบหาสัดส่วนที่เหมาะสมของกลุ่มตัวอย่างด้วยการเทียบบัญญัติไครฮางค์

สมมติฐานที่ 1 เพศ ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาเพศหญิงและเพศชาย มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ไม่แตกต่างกัน โดยเป็นนักศึกษาเพศชาย 172 คน และเป็นเพศหญิง 178 คน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ รายละเอียดตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 : แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ชาย	172	3.67	1.51	.51	.62
หญิง	178	3.85	1.49		

สมมติฐานที่ 2 อายุ ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 : การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (B)	5	5.162	1.032	2.342	.041*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม (W)	344	151.607	.441		
	349	156.769			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ระดับอายุต่างกันนั้น กลุ่มใดบ้างที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไปในทิศทางใด จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ ตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7: เปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามอายุ

ระดับอายุ	\bar{X}	S.D.	เปรียบเทียบระดับอายุ					
			1	2	3	4	5	6
อายุ 20 ปี	3.67	.865	-	*	-	-	*	-
อายุ 21 ปี	4.21	.930	*	-	-	*	-	-
อายุ 22 ปี	4.09	.901	-	*	-	*	-	-
อายุ 23 ปี	3.81	.891	*	-	*	-	-	-
อายุ 24 ปี	3.60	.800	-	-	-	-	-	*
อายุ 25 ปี	3.59	.799	*	-	-	*	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3 คณะที่ศึกษาต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คณะที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ รายละเอียดตามตารางที่ 8

ตารางที่ 8: การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต จำแนกตามคณะที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (B)	6	11.462	1.900	2.139	.039*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม (W)	343	304.732	.888		
	349	316.697			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในคณะต่างๆ กลุ่มใดบ้างที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไปในทิศทางใดบ้าง จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ ตามตารางที่ 9

ตารางที่ 9: เปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่างของคณะที่ศึกษา ของคะแนนเฉลี่ย ของนักศึกษา ที่มี ความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	X	S.D.	เปรียบเทียบคณะที่ศึกษา						
			1	2	3	4	5	6	7
1 คณะวิศวกรรมศาสตร์	4.20	.916	-	*	-	-	*	-	-
2 คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์	3.20	1.101	*	-	*	-	-	-	-
3 คณะบริหารธุรกิจ	4.52	.829	*	-	-	-	-	-	*
4 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	3.48	1.898	-	-	*	-	-	*	-
5 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	3.42	1.879	-	*	-	-	-	-	*
6 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.96	1.749	*	-	-	-	*	-	-
7 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	4.11	.966	-	*	-	-	-	*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 4 หลักสูตรการเรียน ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลักสูตรที่ศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 10

ตารางที่ 10 : แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหลักสูตรที่ศึกษา

หลักสูตร	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	Sig
4 ปี	173	3.78	1.71	.64	.71
2-3 ปี	177	3.91	1.46		

สมมติฐานที่ 5 ผลการเรียนรู้ ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผลการเรียนรู้ปัจจุบันขณะกำลังศึกษา มีผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ รายละเอียดตามตารางที่ 11

ตารางที่ 11 : การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต จำแนกตามผลการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (B)	4	6.895	1.724	2.707	.031*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม (W)	345	219.679	.637		
	349	226.574			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนขณะกำลังศึกษา กลุ่มใดบ้างที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไปในทิศทางใด จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ ตามตารางที่ 12

ตารางที่ 12 : เปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่างของผลการเรียนที่ศึกษาของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษา ที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามผลการเรียน

ระดับผลการเรียน	X	S.D.	เปรียบเทียบระดับผลการเรียน				
			1	2	3	4	5
1 ดีมาก (เกรดเฉลี่ย 3.5 – 4.0)	3.67	1.51	-	*	-	*	
2 ดี (เกรดเฉลี่ย 3.0 – 3.5)	3.34	1.87	*	-	-	*	-
3 พอใช้ (เกรดเฉลี่ย 2.5 – 3.0)	2.98	2.11		*	-	-	*
4 อ่อน (เกรดเฉลี่ย 2.0 – 2.5)	2.49	2.87	-	-	*	-	*
5 ต้องปรับปรุง (เกรดเฉลี่ย ต่ำกว่า 2.0)	1.98	2.79	*	-	*	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 6 การศึกษาก่อนเข้าศึกษา ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การศึกษาก่อนเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีผลกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ รายละเอียดตามตารางที่ 13

ตารางที่ 13 : การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต จำแนกตามการศึกษาก่อนเข้าศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (B)	2	5.574	2.787	3.109	.043*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม (W)	347	311.123	.897		
	349	316.697			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาก่อนเข้าศึกษา กลุ่มใดบ้างที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไปในทิศทางใด จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ ตามตารางที่ 14

ตารางที่ 14 : เปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่างของการศึกษาก่อนเข้าศึกษา ของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำแนกตามการศึกษาก่อนเข้ารับการศึกษา

การศึกษาก่อนเข้ารับการศึกษา	X	S.D.	เปรียบเทียบการศึกษาก่อนเข้าศึกษา		
			1	2	3
1 มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.44	.998	-	*	*
2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	3.51	.891	*	-	*
3 ประกาศนียบัตร อื่นๆ	3.06	1.02	*	*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 7 ลักษณะที่พักอาศัย ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ลักษณะที่พักอาศัย มีผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ รายละเอียดตามตารางที่ 15

ตารางที่ 15 : การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (B)	6	6.133	1.022	2.022	.041*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม (W)	343	159.242	.464		
	349	165.374			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่พักอาศัย กลุ่มใดบ้างที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไปในทิศทางใด จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ ตามตารางที่ 16

ตารางที่ 16 : เปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่าง ลักษณะที่พักอาศัย ของคะแนนเฉลี่ย ของนักศึกษา ที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย

ลักษณะที่พักอาศัย	X	S.D.	เปรียบเทียบลักษณะที่พักอาศัย						
			1	2	3	4	5	6	7
1 อาศัยอยู่กับบิดา มารดา	3.77	.782	-	*	-	-	*	-	-
2 อาศัยอยู่บ้านเพื่อน	2.99	1.722	*	-	-	-	-	-	*
3 อาศัยอยู่กับญาติ พี่น้อง	3.50	.981	*	-	-	*	-	-	-
4 อยู่วัด	2.98	1.734	-	*	-	-	*	-	-
5 อยู่หอพักคนเดียว	3.55	.993	*	-	*	-	-	-	-
6 อยู่หอพักกับเพื่อน	3.61	.891	*	-	-	*	-	-	-
7 อื่น ๆ	2.67	1.890	*	-	-	-	*	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 8 พฤติกรรมของผู้เรียน ด้านการมีวินัยในตนเอง ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย ต่างกัน มีปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมของผู้เรียน ด้านการมีวินัยในตนเอง ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย มีผลกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ รายละเอียดตามตารางที่ 17

ตารางที่ 17: การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง ด้านการมีวินัยในตนเอง และความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย ที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต จำแนกตามการมีวินัยในตนเอง

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (B)	14	62.124	4.437	6.642	.023*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม (W)	335	230.664	.688		
	349	292.788			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่ามีลักษณะที่พหุคูณ กลุ่มใดบ้างที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไปในทิศทางใด จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ ตามตารางที่ 18

ตารางที่ 18 : เปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่าง การมีวินัยในตนเอง ของคะแนนเฉลี่ย ของนักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามลักษณะการมีวินัยในตนเอง

การมีวินัยในตนเอง	X	S.D.	เปรียบเทียบการมีวินัยในตนเอง				
			1	2	3	4	5
1 เข้าชั้นเรียนตรงเวลาเป็นประจำ	4.77	.782	-	*	-	-	*
2 ทำการบ้านและงานที่ได้รับมอบหมายทันเวลา	4.09	1.722	*	-	-	-	-
3 จัดแบ่งเวลาได้เหมาะสมทั้งระหว่างการเรียน/พักผ่อน	4.50	.981	*	-	-	*	-
4 มีสมาธิในการอ่านหนังสือเป็นอย่างดี	4.01	1.734	-	*	-	-	*
5 การแต่งกายถูกระเบียบ/ปฏิบัติตามกฎระเบียบฯ	4.85	.993	*	-	*	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19: เปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่างของความสุขสมบูรณ์ฯ ของคะแนนเฉลี่ย ของนักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย

ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิต ในมหาวิทยาลัย	X	S.D.	เปรียบเทียบลักษณะความสุขสมบูรณ์										
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1 มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ไม่มีโรคเจ็บป่วย	4.97	.682	-	*	-	-	*	-	-	-	-	-	-
2 หลีกเลียงอบายมุขทั้งปวงฯ	3.82	1.723	*	-	-	-	-	-	*	-	-	-	-
3 สามารถป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุได้	4.51	.973	*	-	-	*	-	-	-	-	-	-	-
4 ความภูมิใจในตนเอง มองเห็นคุณค่าตนเอง	4.81	.754	-	*	-	-	-	-	*	-	-	-	-
5 ความสามารถในการบังคับ/ควบคุมตนเองได้	4.55	.993	*	*	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6 ความสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง	4.86	.711	-	*	-	-	-	-	*	-	-	-	-
7 มีความภูมิใจเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อน	4.92	.669	-	-	*	-	-	-	-	-	*	-	-
8 มีความสุขในการเรียน	4.46	.791	*	-	-	*	-	-	-	-	-	-	-
9 ให้ความรักผู้อื่นได้โดยไม่หวังให้ผู้นั้นรักตอบ	4.33	.998	-	-	-	-	*	-	-	-	-	*	-
10 ตั้งเป้าหมายชีวิตที่เป็นไปได้จริง ไม่เพ้อฝัน	3.96	1.622	-	-	*	-	-	-	-	-	*	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 9 สถานการณ์ในการเรียนรู้ ด้านสภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียน และการยอมรับคุณค่าตนเอง การสนับสนุนของครอบครัว ต่างกัน มีปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สถานการณ์ในการเรียนรู้ ด้านสภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเอง การสนับสนุนของครอบครัว มีผลกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ตามตารางที่ 20

ตารางที่ 20: การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง สถานการณ์ในการเรียนรู้ ด้าน สภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเอง การสนับสนุนของครอบครัวที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (B)	14	63.011	4.500	7.009	.038*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม (W)	335	228.219	.642		
	349	291.123			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 : เปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่าง สภาพการเรียนรู้ ของคะแนนเฉลี่ย ของนักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสภาพการเรียนรู้

สภาพการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	เปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้				
			1	2	3	4	5
1 ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิชาเรียนเพิ่มเติมอยู่เสมอ	4.80	.799	-	-	*	-	*
2 แสดงความคิดเห็นเนื้อหาวิชาที่เรียนเพื่อเข้าใจเนื้อหาฯ	3.91	1.644	*	-		*	-
3 มานะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลา	4.58	.974	-	*	-	-	*
4 ทุ่มเวลา/ใช้ความสามารถเต็มที่เพื่อให้ผลการเรียนดี	4.92	.724	-	-	*	-	*
5 เมื่อขาดเรียนจะติดตามเรียนให้ทันโดยไม่มีใครเตือน	4.89	.966	*	-	*	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 : เปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่าง การรับรู้บรรยากาศในห้องเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเองของคะแนนเฉลี่ย ของนักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสภาพการรับรู้บรรยากาศในห้องเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเอง

การรับรู้บรรยากาศในห้องเรียนและการยอมรับคุณค่า	X	S.D.	ลักษณะการรับรู้ฯ				
			1	2	3	4	5
1 ได้รับการสนับสนุนให้แสดงความสามารถฯ	4.92	.711	-	*	-	*	-
2 ยอมรับความแตกต่างของตนเองกับเพื่อนในห้องเรียน	4.88	.844	*	-	-	-	*
3 ได้รับคำชมและยอมรับจากเพื่อน/อาจารย์ว่ามีความรู้	4.66	.774	-	*	-	*	-
4 ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน/อาจารย์เมื่อมีปัญหา	4.72	.791	-	-	*	-	*
5 มีความรู้สึกที่ดีกับสมาชิกในห้องเรียน	4.81	.896	*	-	*	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 : เปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่าง การสนับสนุนของครอบครัว ของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเนื่องจาก ตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามการสนับสนุนของครอบครัว

การสนับสนุนของครอบครัว	X	S.D.	เปรียบเทียบการสนับสนุนของครอบครัว				
			1	2	3	4	5
1 ได้รับการสนับสนุนให้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมฯ	4.67	.781	-	-	*	*	-
2 ผู้ปกครองสนับสนุนให้อยู่ในกฎของมหาวิทยาลัย	4.88	.674	*	-	*	-	-
3 ได้รับการสนับสนุนให้เรียนรู้เพิ่มเติมนอกชั้นเรียน	4.81	.773	-	*	-	-	*
4 เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาผู้ปกครองได้เป็นอย่างดี	4.89	.691	-	*	-	*	-
5 เมื่อทำงานผิดพลาดผู้ปกครองให้กำลังใจ	4.85	.711	*	-	-	*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 10 ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย มีผลกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ตามตารางที่ 24

ตารางที่ 24: การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่าง ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย จำแนกตามความพึงพอใจ

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (B)	9	42.610	4.734	7.351	.031*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม (W)	340	218.998	.644		
	349	261.608			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 25: เปรียบเทียบรายกลุ่มความแตกต่าง ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิต ของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย	เปรียบเทียบความพึงพอใจ												
	X	S.D.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1 เนื้อหาวิชาการในหลักสูตรที่ศึกษา	4.47	.882	-	*	-	-	-	-	-	-	*	-	-
2 กิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งในและนอก หลักสูตร	3.98	1.626	*	-	-	-	*	-	-	-	-	-	-
3 อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถ ความชำนาญในวิชาชีพ	4.11	.911	-	-	-	*	-	-	-	-	-	-	*
4 วิธีการเรียนมีความความทันสมัยเทคโนโลยีปัจจุบัน	4.81	.704	-	-	*	-	-	-	-	-	-	*	-
5 สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีสนับสนุนการสอน มีความทันสมัย	4.55	.893	-	-	-	*	-	-	-	-	-	-	*
6 ห้องเรียน ห้องคอมพิวเตอร์และการใช้อินเทอร์เน็ต เหมาะสม	4.06	.964	-	-	*	-	-	-	-	-	-	*	-
7 การให้บริการห้องสมุดมีหนังสือดี ทันสมัย บริการได้รวดเร็ว	4.91	.670	-	*	-	-	-	-	-	-	*	-	-
8 การให้บริการแนะแนว มีความเหมาะสม	4.46	.881	*	-	*	-	-	-	-	-	-	-	-
9 สวัสดิการและอนามัยให้บริการที่ดี เป็นระบบ	4.38	.951	-	*	-	*	-	-	-	-	-	-	-
10 นำความรู้จากวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงานได้	3.76	1.732	-	-	*	-	-	-	*	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ ครั้งนี้ สรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระ ที่ส่งผลโดยตรงต่อตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ได้แก่ อายุ คณะที่ศึกษา หลักสูตรการเรียน ผลการเรียน การศึกษาก่อนเข้าศึกษา ลักษณะที่พักอาศัย พฤติกรรมของผู้เรียน ด้านการมีวินัยในตนเอง ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย และสถานการณ์ในการเรียนรู้ ด้านสภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเอง การสนับสนุนของครอบครัว หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินผลตัวผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนศึกษาที่เหมาะสม ทำให้กระบวนการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับจากสังคมทั่วไปในอนาคตมากยิ่งขึ้น

ข้อวิจารณ์

ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาการวิจารณ์ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากผลการทดสอบสมมติฐาน มีทั้งที่เป็นไปตามสมมติฐานและไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้.-

สมมติฐานที่ 1 เพศ ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 5) โดยพบว่า เพศ ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษา เนื่องจากตัวผู้เรียน มีวุฒิภาวะในการเรียนรู้ใกล้เคียงกัน เพราะเรียนอยู่ในระดับเดียวกันถึงแม้ว่าเพศของกลุ่มตัวอย่างจะต่างกันอย่างชัดเจนก็ตาม แสดงให้เห็นว่ามีปัจจัยหลายอย่าง ทั้ง สภาพสังคม สิ่งแวดล้อม สภาพการจัดการเรียนการสอน ความตั้งใจเรียน มีส่วนต่อผลการทดสอบสมมติฐานทั้งสิ้น โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาเพศชาย 172 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 และเป็นเพศหญิง 178 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 ซึ่งต่างกันเพียง 6 คน เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 1.7 ซึ่งนักศึกษาทุกคนมีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่ต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 อายุ ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 2 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 6) โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัย ที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ต่างกัน เนื่องจากอายุจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต ซึ่งมีองค์ประกอบหลายอย่างในการเอาตัวรอดในสังคมที่แตกต่างกันออกไป สภาพแวดล้อมต่างๆ ในสังคม การอยู่ร่วมกันในชุมชนทั้งที่บ้านและในสถานศึกษา ล้วนเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ทั้งสิ้น ฉะนั้น คนที่มีอายุมาก จึงมีระดับความคิดเห็นในเรื่องต่างๆหลายเรื่องแตกต่างไปจากผู้ที่มีอายุน้อยกว่า จึงส่งผลให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป

สมมติฐานที่ 3 คณะที่ศึกษา ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 8) โดยพบว่า คณะที่ศึกษา ส่งผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน เนื่องจากคณะที่เข้าศึกษามีแนวทางในการจัดการเรียน การสอนเฉพาะเจาะจง เฉพาะทาง และความถนัดของผู้เรียนเป็นสำคัญ มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพและมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มุ่งสู่นาคตที่ทันสมัย เจริญก้าวหน้า สามารถรับใช้สังคมได้ด้วยดี นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีแนวคิดต่อรูปแบบ กระบวนการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยที่ละเอียด ถี่ถ้วน ลึกซึ้ง รอบคอบ มีมุมมองในรายละเอียดของการผลิตบัณฑิตที่ชัดเจน โดยมีมุมมองว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยไปแล้วจะต้องหางานทำได้ ช่วยเหลือรับใช้สังคมไทยได้ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีคิดเห็นว่าการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยปัจจุบันนี้มีความสมเหตุสมผลอยู่บ้าง แต่มีบางปัจจัยที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขให้ทันสมัยทันเหตุการณ์โลกยุคปัจจุบันเช่น ความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์บางท่านที่ยังล้าสมัย และเนื้อหาวิชาการในบางวิชาของหลักสูตรยังล้าหลังไม่ทันสมัยเท่าที่ควร จำเป็นต้องมีการปรับปรุงให้ดีขึ้น ต่อไป

สมมติฐานที่ 4 หลักสูตรการเรียน ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 10) พบว่า หลักสูตรการเรียน ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เนื่องจากว่า ปัจจุบันนักศึกษาส่วนใหญ่ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จะศึกษาอยู่ในหลักสูตรการเรียน 4 ปี และ 2 ปี ต่อเนื่อง เท่านั้น หลักสูตรอื่นไม่มี ซึ่งทั้งสองหลักสูตรใช้เวลาในการศึกษาใกล้เคียงกันมาก รายละเอียดของเนื้อหาหลักสูตร สภาพสิ่งแวดล้อมในการเรียนใกล้เคียงกัน จึงส่งผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อปัจจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่ต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ผลการเรียนรู้ ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 11) โดยพบว่า ผลการเรียนรู้ปัจจุบันขณะกำลังศึกษา มีผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ส่งต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครอย่างชัดเจน ถึงแม้ว่านักศึกษาทุกคนจะมีภาวะในการเรียนรู้ที่เท่าเทียมกัน แต่ระดับของผลการเรียนรู้ จะแตกต่างกันตามสภาพการเรียนรู้ ซึ่งมีทั้งผลเรียนรู้ในระดับดีมาก ระดับดี ระดับพอใช้ ระดับอ่อน และ ระดับต้องปรับปรุง ถึงแม้ว่าระดับผลเรียนรู้จะเป็นตัวชี้วัด IQ หรือ EQ ได้ดีในระดับหนึ่ง แต่บางครั้งไม่สามารถวัดคุณธรรม จริยธรรม บุคลิกได้ ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลเรียนรู้ระดับดีมากและระดับดี มีความคิดเห็นและมุมมอง แตกต่างกันไปจากนักศึกษาที่มีผลเรียนรู้ในระดับพอใช้ ระดับอ่อน และ ระดับต้องปรับปรุง อย่างชัดเจน ทั้งๆ ที่สภาพในการเรียนรู้ การรับรู้บรรยากาศในห้องเรียนและการยอมรับคุณค่าในตัวเอง จะอยู่ในสถานที่และสภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งน่าจะทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันก็ตาม ปัจจัยการสนับสนุนของครอบครัว ถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการศึกษาและผลสำเร็จทางการเรียนการสอนในปัจจุบัน นอกจากนี้การมีวินัยในตนเองของนักศึกษาและความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย จัดเป็นสิ่งสำคัญต่อผลเรียนรู้ทั้งสิ้น ถ้ามีวินัยในการเรียนดี สภาพในการเรียนรู้ดี จะทำให้ผลเรียนรู้ดีตามไปด้วย จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 การศึกษาก่อนเข้าศึกษา ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 6 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 13) พบว่า วุฒิความสำเร็จการศึกษาก่อนเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างชัดเจน เนื่องจากนักศึกษาทุกคนที่เข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จะมาจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้ง โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และวิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐบาลวิทยาลัยของเอกชน ล้วนเป็นสถานศึกษาที่แตกต่างกัน การรับรู้สิ่งต่างๆและ ความฉลาด จึงมีความแตกต่างกัน ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาอย่างเห็นได้ชัด ถึงแม้ว่าในสภาพปัจจุบันจะมีสภาพในการเรียนรู้ที่

เท่าเทียมกันก็ตาม แต่ไม่สามารถแก้ไขพื้นฐานความรู้เดิมได้ จึงทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 ลักษณะที่พักอาศัย ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 7 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 15) โดยพบว่า ลักษณะที่พักอาศัย มีผลกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง สาเหตุเนื่องจากสภาวะแวดล้อมในการดำเนินชีวิต การอยู่อาศัยในชุมชนขนาดเล็ก ชุมชนขนาดกลาง และชุมชนขนาดใหญ่ มีผลต่อการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวและการขัดเกลาจากสังคมทั้งสิ้น ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต การคบเพื่อน การมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในชุมชนที่อาศัยอยู่ร่วมกัน ถือเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลกับอนาคตของนักศึกษาโดยตรงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา มีนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดา มารดา สูงสุด อยู่หอพักกับเพื่อนและอยู่หอพักคนเดียว รองลงมา ซึ่งการพักอาศัยอยู่กับเพื่อน การดำเนินชีวิตจะคลุกคลีอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ ถ้าเพื่อนดีก็จะดีตามไปด้วย ถ้าเพื่อนไม่ดีก็อาจจะได้รับอิทธิพลสิ่งที่ไม่ดีตามไปด้วย และจะมีผลตามมาอีกหลายอย่าง การอยู่หอพักคนเดียว ความเหงา ความว้าเหว่ จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนและสภาพการดำเนินชีวิตอย่างยิ่ง เพราะธรรมชาติของมนุษย์จะต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่มไว้ปรึกษาหารือ มีการทำงานและอื่นๆ ร่วมกัน จะอยู่คนเดียวไม่ได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนทุกปัจจัย จึงทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 พฤติกรรมของผู้เรียน ด้านการมีวินัยในตนเอง ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 8 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 17) โดยพบว่า พฤติกรรมของผู้เรียน ด้านการมีวินัยในตนเอง ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ชัดเจน เนื่องจากถ้านักศึกษาเข้าเรียนตรงเวลา ทำการบ้านและงานเสร็จทันเวลาโดยสม่ำเสมอ จัดแบ่งเวลาได้เหมาะสมทั้งระหว่างเรียนและการพักผ่อน มีสมาธิในการอ่านหนังสือ แต่งกายถูกระเบียบ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ไม่มีโรคเจ็บป่วย หลีกเลี่ยงอบายมุข ปกป้องตนเองจากอุบัติเหตุได้ ภูมิใจในตนเอง

มองเห็นคุณค่าตนเอง ความสามารถบังคับควบคุมตนเองได้ ตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ภูมิใจเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้อื่น มีความสุขในการเรียน ให้ความรักผู้อื่น และตั้งเป้าหมายชีวิตที่เป็นไปได้จริง ปัจจัยทั้งหมดที่กล่าว ถ้าปฏิบัติได้จริงจะทำให้นักศึกษาทุกคนประสบความสำเร็จในการเรียนและการดำเนินชีวิตที่ดีในอนาคต แต่เนื่องจากมีหลายปัจจัยที่นักศึกษาบางคนไม่สามารถปฏิบัติได้จริง อาจเนื่องมาจากเหตุด้าน เศรษฐกิจ สังคม หรือ เหตุผลอื่น ทำให้มีความคิดเห็นที่หลากหลายและส่งผลกระทบต่อความคิดต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกันไปด้วย

สมมติฐานที่ 9 สถานการณ์ในการเรียนรู้ ด้านสภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเอง การสนับสนุนของครอบครัว ต่างกัน ส่งผลกระทบต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 9 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 20) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สถานการณ์ในการเรียนรู้ ด้านสภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเอง การสนับสนุนของครอบครัว มีผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เนื่องจากสถานการณ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาจะต้องมีการศึกษาค้นคว้าวิชาเรียนเพิ่มเติม การแสดงความคิดเห็นเนื้อหาวิชาที่เรียน เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา ใช้ความสามารถเต็มที่เพื่อให้ผลการเรียนออกมาดี บรรยากาศในการเรียนดี ยอมรับคุณค่าในตนเอง ได้รับการสนับสนุนให้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ มีการยอมรับความแตกต่างของตนเองกับเพื่อนในห้องเรียน ได้รับคำชมและยอมรับจากเพื่อนและอาจารย์ว่ามีความรู้ ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนและอาจารย์เมื่อมีปัญหา มีความรู้สึกที่ดีกับสมาชิกในห้องเรียน ได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย การสนับสนุนของผู้ปกครองให้อยู่ในภาวะเบี่ยงข้อบังคับของมหาวิทยาลัย เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาผู้ปกครองได้ตลอดเวลา เมื่อทำงานผิดพลาดผู้ปกครองให้กำลังใจ โดยธรรมชาติของมนุษย์และการอยู่ร่วมกันในสังคม ปัจจัยที่กล่าวมาทุกข้อ นักศึกษาทุกคนจะมี หรือ ได้รับไม่เท่าเทียมกัน ทั้งนี้ เนื่องจากความแตกต่างของสถานะทางสังคมที่ไม่เท่ากัน นักศึกษาบางคน ผู้ปกครองมีฐานะดี จะมีสภาพการดำเนินชีวิตที่ดีกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองยากจน ผู้ปกครองที่มีฐานะปานกลาง ขึ้นไป มักจะสนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ จากเหตุผลทั้งหมดที่กล่าวทำให้กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

สมมติฐานที่ 10 ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 10 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 24) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 350 คน มีความรู้เนื้อหาวิชาการในหลักสูตรที่ศึกษา ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งทุกคนเรียนรู้เท่ากัน ถึงแม้ว่าการรับรู้ ความเข้าใจ การฝึกทักษะหาความชำนาญในเนื้อหาวิชาการที่เรียน จะเท่ากัน แต่ความรู้ที่ได้รับแต่ละคนจะไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับความสนใจ ความใส่ใจและความขยันในการฝึกปฏิบัติควบคู่ไปกับเนื้อหาวิชาการที่เรียนในห้องเรียน นอกจากนี้ การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนการสอนในปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากทุกสถาบันควรศึกษาในประเทศไทยมีการแข่งขันความรู้ทางวิชาการค่อนข้างสูง ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์ผู้สอน ความชำนาญในวิชาชีพและเนื้อหาวิชาที่สอน จะส่งผลต่อการรับรู้ของผู้เรียนโดยตรง ถ้าอาจารย์มีความรู้ความสามารถดี ถ่ายทอดหรือสอนแก่นักศึกษาเข้าใจง่าย สอนนักศึกษา ก็จะเข้าใจและจดจำได้โดยง่ายและแม่นยำ แต่ถ้ามีความรู้ดีแต่ถ่ายทอด/สอน ไม่รู้เรื่อง นักศึกษาเรียนไม่เข้าใจ ก็จะเป็นปัญหาต่อกระบวนการเรียนรู้และการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยที่จะต้องหาทางแก้ไขโดยด่วน นอกจากนี้วิธีการเรียนที่มีความทันสมัยทันเทคโนโลยี สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีสนับสนุนการสอนมีความทันสมัย ห้องเรียน ห้องคอมพิวเตอร์และการใช้อินเตอร์เน็ตมีความเหมาะสม การให้บริการห้องสมุดที่ดี ทันสมัย บริการได้รวดเร็ว การแนะนำมีความเหมาะสม สวัสดิการและอนามัยให้บริการอย่างดี เป็นระบบ ถือเป็นปัจจัยช่วยเหลือให้กระบวนการการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความสมบูรณ์ ครบถ้วน ตาม Vision และ Mission ของมหาวิทยาลัยที่กำหนดเป้าประสงค์ในการผลิตบัณฑิตที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ตลอดไป สำหรับความสามารถของนักศึกษาในการนำความรู้จากวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงาน ได้เป็นอย่างดี เป็นปัจจัยสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ในห้องเรียนและการฝึกทักษะจากห้องปฏิบัติการ ทั้งสิ้น ถึงแม้ว่าอาจารย์ผู้สอนจะสอนดี สอนเข้าใจง่ายเพียงใด แต่การรับรู้ การเข้าใจของนักศึกษาศึกษา ก็จะไม่เท่ากัน เนื่องจากยังมีปัจจัยอีกหลายอย่างที่ ทำให้ ความสนใจในการเรียนรู้และการรับรู้ของนักศึกษาเบี่ยงเบนไปจากสภาพความเป็นจริง จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปและปัจจัยต่างๆ อันเนื่องจากผู้เรียน ที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์พฤติกรรมการเรียนรู้ สถานการณ์การเรียนรู้และความพึงพอใจของผู้เรียนกับการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียน ที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะอิงตามแนวความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระดับปริญญาตรี 7 คณะ ซึ่งกำลังจะสำเร็จการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระดับปริญญาตรี 7 คณะ ซึ่งกำลังจะสำเร็จการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 350 คน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยมาปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตรระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถามดังกล่าวมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t -test และ One-way ANOVA

การทดสอบสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษา หลักสูตรการเรียน ผลการเรียน การศึกษาก่อนเข้าศึกษา ลักษณะที่พักอาศัย พฤติกรรมของผู้เรียนด้านการมีวินัยในตนเอง ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย สถานการณ์ในการ

เรียนรู้ ด้านสภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเอง การสนับสนุนของครอบครัว และความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการผลิตบัณฑิต 6 ด้าน ประกอบด้วย ความรู้ทางวิชาการ การใช้เทคโนโลยี บุคลิกภาพ ความมั่นคงทางอารมณ์ การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างเป็น เพศชาย จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 เพศหญิง จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 20 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 อายุ 21 ปี จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 อายุ 22 ปี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 อายุ 23 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 อายุ 24 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 และอายุ 25 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2

3. คณะที่กำลังศึกษา

3.1 คณะวิศวกรรมศาสตร์	จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 25.14
3.2 คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์	จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.43
3.3 คณะบริหารธุรกิจ	จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 33.43
3.4 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.85
3.5 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.86
3.6 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00
3.7 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2

4. ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

4.1 หลักสูตร 4 ปี	จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4
4.2 หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่อง	จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6

5. ขณะที่ศึกษามีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์

5.1 ดีมาก (เกรดเฉลี่ย 3.5 – 4.0)	จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6
5.2 ดี (เกรดเฉลี่ย 3.0 – 3.5)	จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 24
5.3 พอใช้ (เกรดเฉลี่ย 2.5 – 3.0)	จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9
5.4 อ่อน (เกรดเฉลี่ย 2.0 – 2.5)	จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5
5.5 ต้องปรับปรุง (เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.0)	จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6

6. ก่อนเข้าศึกษาสำเร็จการศึกษามาจาก	
6.1 มัธยมศึกษาปีที่ 6	จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 42
6.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9
6.3 ประกาศนียบัตร อื่นๆ	จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1
7. ลักษณะที่พักอาศัย	
7.1 อาศัยอยู่กับบิดา มารดา	จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 37.1
7.2 อาศัยอยู่บ้านเพื่อน	จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9
7.3 อาศัยอยู่กับญาติ พี่ น้อง	จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 14
7.4 อยู่วัด	จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1
7.5 อยู่หอพักคนเดียว	จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6
7.6 อยู่หอพักกับเพื่อน	จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 26
7.7 อื่น ๆ	จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

1.2 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวัดระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย มีความเหมาะสมตามสภาพสังคมไทยปัจจุบัน เป็นอย่างดี ในเกณฑ์สูง คิดเป็นร้อยละ 87.70 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็น ที่เห็นด้วยกับรูปแบบ ขั้นตอน กระบวนการในการเรียนการสอน ความเหมาะสมของหลักสูตรที่เปิดทำการสอน สภาพแวดล้อมในการเรียนและองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายองค์ประกอบ มีความทันสมัย ทันเทคโนโลยีสมัยใหม่ เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ในเกณฑ์สูง เช่นกัน สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง จำนวน 8 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 12.70 สำหรับความคิดเห็นในระดับต่ำ ไม่มี

1.3 ระดับความคิดเห็นที่นักศึกษาได้รับจากการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การวัดระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทบาท การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

มีความคิดเห็น ต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในระดับสูง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.07 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อก็จะพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง จำนวน 57 ข้อ จากทั้งหมด 65 ข้อ ความคิดเห็นในระดับปานกลาง จำนวน 8 ข้อ ไม่มีความคิดเห็นในระดับต่ำ

2. อภิปรายผลการวิจัย

ในการทดสอบ สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานเพื่อในการวิจัย ไว้ 10 สมมติฐานดังนี้

1. เพศ ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน
2. อายุ ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน
3. คณะที่ศึกษา ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน
4. หลักสูตรการเรียน ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน
5. ผลการเรียน ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน
6. การศึกษาก่อนเข้าศึกษา ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน
7. ลักษณะที่พักอาศัย ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน
8. พฤติกรรมของผู้เรียน ด้านการมีวินัยในตนเอง ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิต ในมหาวิทยาลัย ต่างกัน มีปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน
9. สถานการณ์ในการเรียนรู้ ด้านสภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเอง การสนับสนุนของครอบครัว ต่างกัน มีปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน
10. ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิต มีความสัมพันธ์กับการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ออกมาทั้งหมดที่เป็นไปตามสมมติฐานและไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้.-

สมมติฐานที่ 1 เพศ ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีวุฒิภาวะในการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน เรียนอยู่ในระดับเดียวกันถึงแม้ว่าเพศของกลุ่มตัวอย่างจะต่างกันอย่างชัดเจนก็ตาม แสดงให้เห็นว่ามีปัจจัยหลายอย่าง ทั้ง สภาพสังคม สิ่งแวดล้อม สภาพการจัดการเรียนการสอน ความตั้งใจเรียน มีส่วนต่อผลการทดสอบสมมติฐานทั้งสิ้น

สมมติฐานที่ 2 อายุ ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลการผลิตบัณฑิต ต่างกัน เนื่องจากอายุเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต ซึ่งมีองค์ประกอบหลายอย่างในสังคมที่แตกต่างออกไป สภาพแวดล้อมต่างๆ ในสังคม การอยู่ในชุมชนทั้งที่บ้านและในสถานศึกษา ล้วนเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ทั้งสิ้น ฉะนั้น คนที่มีอายุมากกว่า จะมีระดับความคิดเห็นเรื่องราวต่างๆ แยกต่างไปจากผู้ที่มีอายุน้อยกว่า แสดงให้เห็นว่า อายุ ส่งผลต่อระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 คณะที่ศึกษา ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คณะที่ศึกษา ส่งผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ เนื่องจากคณะที่เข้าศึกษามีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเฉพาะเจาะจง เฉพาะทาง และความถนัดของผู้เรียนมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพและมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มุ่งสู่นาคตที่ทันสมัย เจริญก้าวหน้า สามารถรับใช้สังคมได้ด้วยดี ทำให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะต่างๆ มีความคิดเห็นว่าการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยปัจจุบันนี้มีความเหมาะสมผลชัดเจน ถูกต้อง แล้ว แต่มีบางปัจจัยที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์โลกยุคปัจจุบัน เช่น ความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์บางท่าน ที่ยังล้าสมัย และเนื้อหาวิชาการในบางวิชาของหลักสูตรยังล้าหลังไม่ทันสมัยเท่าที่ควร จำเป็นต้องมีการปรับปรุงให้ดีขึ้น จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อปัจจัย

เนื่องจากตัวผู้เรียนส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน
เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 หลักสูตรการเรียน ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า หลักสูตรการเรียน ไม่
ส่งผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เนื่องจากว่า ปัจจุบันนักศึกษาส่วนใหญ่ที่กำลังศึกษาอยู่
ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จะศึกษาอยู่ในหลักสูตรการเรียน 4 ปี และ 2 ปี
ต่อเนื่อง เท่านั้น หลักสูตรอื่นไม่มี ซึ่งทั้งสองหลักสูตรใช้เวลาในการศึกษาใกล้เคียงกันมาก
รายละเอียดของเนื้อหาหลักสูตร สภาพสิ่งแวดล้อมในการเรียนใกล้เคียงกัน จึงไม่ส่งผลต่อความ
คิดเห็น และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 ผลการเรียน ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน โดย
พบว่า ผลการเรียนปัจจุบันขณะกำลังศึกษา มีผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ส่งผลต่อการ
ผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครอย่างชัดเจน ถึงแม้ว่านักศึกษาทุกคนจะ
มีภาวะในการเรียนรู้ที่เท่าเทียมกัน แต่ระดับของผลการเรียน จะแตกต่างกันตามสภาพการรับรู้ ซึ่งมี
ทั้งผลการเรียนในระดับดีมาก ระดับดี ระดับพอใช้ ระดับอ่อน และ ระดับต้องปรับปรุง ต่างมี
มุมมองที่แตกต่างกันไป ทั้งๆ ที่สภาพในการเรียนรู้ การรับรู้บรรยากาศในห้องเรียนและการยอมรับ
คุณค่าในตัวเอง จะอยู่ในสถานที่และสภาพแวดล้อมเดียวกัน ก็ตาม ซึ่งน่าจะทำให้มีความคิดเห็น ไม่
แตกต่างกันนั้น การสนับสนุนของครอบครัว ถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการศึกษาและผลสำเร็จทางการ
เรียนการสอนในปัจจุบัน นอกจากนี้การมีวินัยในตนเองของนักศึกษาและความสุขสมบูรณ์ของการ
ดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย จัดเป็นสิ่งสำคัญต่อผลการเรียนทั้งสิ้น ถ้าวินัยดี การเรียนรู้ก็จะดี ตามไป
ด้วย จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช
มงคลพระนคร ต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 การศึกษา่อนเข้าศึกษา ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นไปตาม
สมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่า วุฒิความสำเร็จการศึกษา่อนเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราช
มงคลพระนคร มีผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างชัดเจน เนื่องจากนักศึกษาทุกคนที่เข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จะมาจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้ง โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียน

เอกชน วิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐบาล และวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ล้วนเป็นสถานศึกษาที่แตกต่างกัน การรับรู้สิ่งต่างๆ จึงมีความแตกต่างกัน อย่างเห็นได้ชัด ถึงแม้ว่าในสภาพปัจจุบันจะมีสภาพในการเรียนรู้ที่เท่าเทียมกันก็ตาม แต่ไม่สามารถแก้ไขพื้นฐานความรู้เดิมได้ ทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 ลักษณะที่พหุอาศัย ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ลักษณะที่พหุอาศัย มีผลกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง สาเหตุเนื่องจากสภาพแวดล้อมในการดำเนินชีวิต มีผลต่อการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวและการขัดเกลาจากสังคมทั้งสิ้น ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต การคบเพื่อน การมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในชุมชนที่อาศัยอยู่ร่วมกัน เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลกับอนาคตของนักศึกษาโดยตรงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การอยู่หอพักคนเดียว ความเหงา ความว้าเหว่ จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนและสุขภาพการดำเนินชีวิตอย่างยิ่ง เพราะมนุษย์จำเป็นต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกัน มีการทำงานร่วมกัน จะอยู่คนเดียวไม่ได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนทุกปัจจัย

สมมติฐานที่ 8 พฤติกรรมของผู้เรียน ด้านการมีวินัยในตนเอง ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า พฤติกรรมของผู้เรียน ด้านการมีวินัยในตนเอง ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ชัดเจน เนื่องจากถ้านักศึกษาเข้าเรียนตรงเวลา ทำการบ้านและงานเสร็จทันเวลา โดยสม่ำเสมอ จัดแบ่งเวลาได้เหมาะสมทั้งระหว่างเรียนและการพักผ่อน มีสมาธิในการอ่านหนังสือ แต่งกายถูกระเบียบ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ไม่มีโรคเจ็บป่วย หลีกเลี่ยงอบายมุข ป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุได้ มีความสุขในการเรียน ให้ความรักผู้อื่น และตั้งเป้าหมายชีวิตที่เป็นไปได้จริง ปัจจัยทั้งหมดที่กล่าว ถ้าปฏิบัติได้จริงจะทำให้ให้นักศึกษาทุกคนประสบความสำเร็จในการเรียนและการดำเนินชีวิตที่ดีในอนาคต แต่เนื่องจากมีหลายปัจจัยที่นักศึกษาบางคนไม่สามารถปฏิบัติได้จริง อาจเนื่องมาจากเหตุด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือ เหตุผลอื่น ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน ไปด้วย

สมมติฐานที่ 9 สถานการณ์ในการเรียนรู้ ด้านสภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียน และการยอมรับคุณค่าตนเอง การสนับสนุนของครอบครัว ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นไปตาม

สมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่า สถานการณ์ในการเรียนรู้ ด้านสภาพการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเอง การสนับสนุนของครอบครัว มีผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เนื่องจากสถานการณ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาจะต้องมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม การแสดงความคิดเห็นเนื้อหาวิชาที่เรียน เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา ใช้ความสามารถเต็มที่เพื่อให้ผลการเรียนออกมาดี บรรยากาศในการเรียนดี ยอมรับคุณค่าในตนเอง ได้รับการสนับสนุนให้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ มีการยอมรับความแตกต่างของตนเองกับเพื่อนในห้องเรียน ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนและอาจารย์เมื่อมีปัญหา ได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ผู้ปกครองให้อยู่ในกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาผู้ปกครองได้ตลอดเวลา เมื่อทำงานผิดพลาดผู้ปกครองให้กำลังใจ จากเหตุผลทั้งหมดที่กล่าวทำให้กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

สมมติฐานที่ 10 ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ต่างกัน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่า ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีความรู้เนื้อหาวิชาการในหลักสูตรที่ศึกษา ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งทุกคนเรียนรู้เท่ากัน ถึงแม้ว่าการรับรู้ ความเข้าใจ การฝึกทักษะหาความชำนาญในเนื้อหาวิชาการที่เรียน จะเท่ากัน แต่ความรู้ที่ได้รับแต่ละคนจะไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับความสนใจ ความใส่ใจและความขยันในการฝึกปฏิบัติควบคู่ไปกับเนื้อหาวิชาการที่เรียนในห้องเรียน นอกจากนี้ การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนการสอนในปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากทุกสถาบันการศึกษาในประเทศไทยมีการแข่งขันความรู้ทางวิชาการค่อนข้างสูง ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์ผู้สอน ความชำนาญในวิชาชีพและเนื้อหาวิชาที่สอน จะส่งผลต่อการรับรู้ของผู้เรียนโดยตรง ถ้าอาจารย์มีความรู้ความสามารถดี ถ่ายทอดหรือสอนแก่นักศึกษาเข้าใจง่าย สอนนักศึกษาก็จะเข้าใจและจดจำได้โดยง่ายและแม่นยำ แต่ถ้ามีความรู้ดีแต่ถ่ายทอด/สอน ไม่รู้เรื่อง นักศึกษาเรียนไม่เข้าใจ ก็จะเป็นปัญหาต่อกระบวนการเรียนรู้และการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามความเข้าใจในการเรียนรู้ของนักศึกษา มักจะไม่เท่ากัน อยู่แล้ว เนื่องจากยังมีปัจจัยอีกหลายอย่างที่ทำให้ ความสนใจในการเรียนรู้และการรับรู้ของนักศึกษาเบี่ยงเบนไปจากสภาพความเป็นจริง จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่างกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว สรุปได้ ดังนี้.-

ตารางที่ 26 : สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบ	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1. เพศ	.62	-	√
2. อายุ	.041	√	-
3. คณะที่ศึกษา	.039	√	-
4. หลักสูตรการเรียน	.71	-	√
5. ผลการเรียน	.031	√	-
6. การศึกษาก่อนเข้าศึกษา	.043	√	-
7. ลักษณะที่พักอาศัย	.041	√	-
8. พฤติกรรมของผู้เรียน	.023	√	-
9. สถานการณ์ในการเรียนรู้	.038	√	-
10. ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิต	.031	√	-

3. การตอบวัตถุประสงค์และข้อเสนอแนะ

3.1 การตอบวัตถุประสงค์

3.1.1 ในภาพรวม หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และ กิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย การให้บริการแก่นักศึกษารูปแบบต่าง ๆ ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปัจจุบัน มีความเหมาะสมต่อสภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์สูง แสดงว่า กระบวนการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ตรงตามความต้องการของตลาดและถูกใจนักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการเรียนรู้ให้ทัดเทียมกับสถาบันการศึกษาอื่นในระดับอุดมศึกษาด้วยกันอย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลาและนักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง ถึงแม้ว่า จะเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ก็ตาม

3.1.2 จากเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย กลุ่มตัวอย่าง มีความประสงค์ให้มหาวิทยาลัย จัดแบ่งเวลาการเรียนและการพักระหว่างเรียนให้เหมาะสมกว่าปัจจุบัน ควรมีการพัฒนาปรับปรุง ห้องคอมพิวเตอร์และห้องอินเทอร์เน็ต ให้ดีกว่านี้ ค่าบริการอินเทอร์เน็ต ที่เก็บจากนักศึกษาแพงเกินไป ไม่คุ้มค่ากับการเข้าไปใช้บริการ ควรมีการปรับปรุงตำรา เอกสารการสอน สื่อการสอนให้ทันต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพราะยังคงมีอาจารย์ผู้สอนบางท่าน ใช้เอกสารการสอนและตำราที่เก่า ล้าหลัง ไม่ทันสมัย สอนนักศึกษาอยู่ในขณะนี้ ควรมีมีแผนงานอาชีพมาพัฒนางานแนะแนวให้ นักศึกษาได้รับประโยชน์มากกว่าปัจจุบัน เนื่องจากปัจจุบันอาจารย์ให้บริการแนะแนวไม่มีเวลา หุ่มเทในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษา เท่าที่ควร นอกจากนี้ ผู้บริหาร ควรมีการนิเทศการสอนของ อาจารย์ผู้สอนบางท่านที่มีความรู้มาก แต่ไม่สามารถถ่ายทอด/สอน ให้นักเรียนเข้าใจได้

3.2 ข้อเสนอแนะ

3.2.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

3.2.1.1 การเก็บแบบสอบถามในครั้งนี้ อยู่ในช่วงการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลก ซึ่งมีนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครบางคน เข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ด้วย ตรงกับที่คณะผู้วิจัยจะต้องรีบเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเช่นกัน นักศึกษาบางคนรีบตอบ แบบสอบถามเร็วเกินไป จึงให้ข้อมูลแบบไม่ตั้งใจ ทำให้แบบสอบถามใช้ไม่ได้ ต่อไปก่อนทำการ วิจัย ผู้วิจัยจะต้องทำการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาทราบมากกว่านี้

3.2.1.2 ควรมีทุนสำหรับการศึกษาวิจัย ให้กับอาจารย์ที่ต้องการทำการศึกษาเรื่องนี้ โดยเฉพาะ มากกว่านี้ ผลจากการศึกษาวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลให้มหาวิทยาลัยใช้แก้ไขปัญหาระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยในอนาคตได้เป็นอย่างดี

3.2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.2.1 ผลการศึกษาในครั้งนี้ได้ข้อค้นพบว่าตัวแปรอิสระในพฤติกรรมการ เรียนรู้ด้านความสุขสมบูรณ์การดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย เรื่องความสุขในการเรียนของผู้เรียน ผลของการวิจัยพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งควรมีการวิจัยครั้งต่อไปถึงความ ต้องการพัฒนางานบริการต่างๆ และสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับวัยรุ่นตอนปลาย

3.2.2.3 ผลการศึกษาในครั้งนี้ได้ข้อค้นพบว่า ยังมีปัจจัยอีกมากมายที่เกี่ยวข้องกับ ตัวผู้เรียน เช่น ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวและสังคม สุขภาพจิตของตนเองและคนในครอบครัว ฯลฯ ควรจะวิจัยเจาะลึกเป็นเรื่องๆ เพื่อจะได้ค้นพบสิ่งที่ส่งผลต่อความสามารถของบัณฑิตจริงๆ ได้เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

- กฤษณพงศ์ กีรติกร. 2532. ทิศทางของแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง ทิศทางการวางแผนพัฒนาการอุดมศึกษาระยะที่ 7 ณ หอประชุมเล็กมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 28 – 29 กันยายน 2532
- โกศล เพ็ชรสุวรรณ. 2534. ความต้องการกำลังคนของไทยในทศวรรษหน้า. เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการและประชุมสามัญประจำปี 2534 เรื่อง การแนะแนวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพมหานคร : สมาคมนแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- โคทม อาริยา. 2541. การพัฒนาวินัยและประชาธิปไตย. คำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- จรัญ ทองเกษม. 2526. วินัย. วารสารเสนาสนเทศ 22,4.(30 พฤศจิกายน 2526):11-14 .
- เฉลิมเผ่า อจละนันท์. 2532. ปัจจัยที่มีอิทธิพลของการมีงานทำ ความพอใจในงานและศรัทธาของหน่วยงานต่างๆ ต่อบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพมหานคร : รายงานการวิจัยสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฉันทนา ภาคบังข และคณะ. 2539. การสำรวจลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย. รายงานวิจัยฉบับที่ 56. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยพร วิชชาวุธ, สมหวัง พิธิยานุวัตร และ ประทีป เมธาคุณวุฒิ. 2536. คุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- ช. ชนบท. 2533. วินัยในตนเองสอนให้เกิดขึ้นได้อย่างไร. ประชากรศึกษา 37, 3 (ธันวาคม 2533).
- ณัฏฐ์พร สดาภรณ์. 2540. การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนทหารและพลเรือน. ปรินญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทัศนีย์ บุญเติม. 2538. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 : การวิเคราะห์เส้นทางตามโมเดลลิสเรลที่มีตัวแปรแฝง. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. 2524. รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

บุญเรียง ขจรศิลป์. 2539. วิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : พี.เอ็น.การพิมพ์.

ป.อ.ประยุทธ์ ปยุตโต. 2539. วินัย เรื่องใหญ่กว่าที่คิด. พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพมหานคร : กรม
วิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

ประ โยชน์ คุปต์กาญจนกุล. 2531. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสาเหตุของประสิทธิภาพ
การสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอนบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประสาธ อิศรปริดา. 2532. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
กราฟฟิคอาร์ต

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรสุกุล. 2543. รายงานการวิจัยเรื่อง ยุทธวิธีการเรียนและ
การศึกษาของวัยรุ่น. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ 3 (พฤษภาคม - สิงหาคม) : 84-93

พรนภา บรรจงกาลกุล. 2539. การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของกลุ่มนิสิตที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำในสถาบันผลิตครู สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย.
ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

พัฒน์ น้อยแสงศรี. 2536. แนวทางปรับปรุงและพัฒนาวิทยาลัยรามคำแหง. พิมพ์ครั้งที่ 4,
กรุงเทพมหานคร : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พิมพ์ันท์ เฉชะคุปต์. 2530. ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีสอน คุณภาพของกลวิธีสอน
เวลาที่ใช้ใน การเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมต้น
ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัย. ทบวง. 2533. วัตถุประสงค์ นโยบาย มาตรการและเป้าหมายของแผนอุดมศึกษา
ระยะยาว(พ.ศ.2533 – 2547). กรุงเทพมหานคร:ทบวงมหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัย. ทบวง. 2536. นโยบาย บทบาท ภาระหน้าที่และแนวทางในการพัฒนางาน
กิจการนัศึกษิตตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ.2535 – 2539).
กรุงเทพมหานคร : กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.

- วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2529. นโยบายของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชกับการพัฒนาชมรม
นักศึกษา. รายงานการสัมมนาผู้แทนคณะกรรมการชมรมนักศึกษามหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาราช. กรุงเทพมหานคร : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาราช.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2518. หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- วิจิตร สีนสิริ. 2534. การอุดมศึกษาเชิงรุก. กรุงเทพมหานคร : เม็ดทรายพรินต์ติ้ง.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มิติใหม่.
- สายวรุณ บุญคง. 2533. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิผลทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา:
การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเกียรติ ชอบผล. 2539. การพัฒนาตัวบ่งชี้ร่วมสำหรับเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สนาน ธรรมรส. 2541. บทบาทคณะกรรมการโรงเรียนและผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชน. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัมพันธ์ อุปลา. 2541. ลักษณะของผู้ปกครองต่อการสนับสนุนการมีส่วนร่วมกับครู. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพล พุฒคำ และคณะ. 2532. การเปลี่ยนแปลงความต้องการทางการศึกษาของประชาชน ในการ
พัฒนาชนบทอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร. การวิจัยทางการศึกษา.
- อภิชัย พันธเสน และคณะ. 2532. รายงานการวิจัยเรื่องการเตรียมอุดมศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลง
ไปสู่สังคมที่พึงปรารถนา. กรุงเทพมหานคร : สถาบันทรัพยากรมนุษย์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- อุทุมพร จามรมาน ปทีป เมธาคุณวุฒิ และ สุวิมล ว่องวานิจ. 2538. รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนา
กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับคนรุ่นใหม่. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- Astin, Alexander W. 1981. *Four Critical Years*. Wash D.C. : American Council On Education.
- Ausubel, D.P. 1968. *Education psychology: A cognitive view*. New York: Holt, Rinehart and
Winston.

- Boog, Judith Teresa. 1989. "Assessment of Needs and Attitudes Concerning the Student Wellness Program of Oklahoma State University" Dissertation Abstract, Oklahoma State University.
- Brotherton P. 2002. **Self-discipline is the key to success.** (Online). Available from: <http://www.ired.com/buymyself/pbroth/000827.htm>. (2002, July 9)
- Chickering, A.W. 1974. **Education and Identity.** San Francisco : Jossey-Press Publishers.
- Chickering, A.W. and Gamson, Z.F. 1987. **Seven principles for good practice in undergraduate Education.** The Wingspread Journal. (Special Section) June
- Cruickshank, D.R.; Bainner, D.; Metcalf, R. 1995. **The Act of Teaching.** U.S.A. : McGraw - Hill
- Dunn, R., Kemeth, and Price, G.E. 1981. **Learning styles research v.s. opinion.** Phi Delta Kappan.
- Edgar Dale. 1969. **Audio-Visual Method in Teaching.** 3rd ed. New York : Holt Rinehart & Winston.
- Gagne's R.M. and Driscoll, M.P. 1988. **Essentials of Learning for Instruction.** 2nd ed. New Jersey: Prentice Hall.
- Grasha, A.; and Richman, S. 1975. **Student learning styles questionnaire.** Cited in Bergquist, W.H. and Phillips, S.R. A Handbook for faculty development. The Council for the Advancement of Small Colleges in Association with the College Center of the Finger Lakes, New York : Danville Press.
- Good, Thomas L. 1983. **Classroom research : A decade of progress.** Educational Psychologist 18 (March).
- Peck, M.S. 1978. **The roadless traveled.** New York: Simon and Schuster.
- Hettler, Ann B. 1992. **Quality of Life Correlates for University Students.** NASPA Journal. (30) 1.
- Jakobovits, L.A. 1971. **Foreign language Compensatory Instruction.** Rowley : Newbury House.
- Lawrenz, F. 1976. **Student perception of classroom learning environment in Biology, Chemistry and Physics course.** Journal of Research in Science Teaching.

- Marjoribanks, K. 1991. **The Foundations of Student's Learning**. Great Britain: Pergamon Press.
- McGinnis, J. Michael. 1987. **A Health Campus-forecasting from the 1990 Objectives For the Nation**. Journal of American College Health. (35) 4, Jan .
- Robert V.Krejcie and Earyle W. Morgan. 1970. **Educational and Psychological Measurement**. N.Y. Harper and Row.
- Sivic, J. Scott, et al. 1992. **College and University Wellness Program : An Assessment of Current Trends**. NASPA Journal,(29) 2.
- Swick, J. et al. 1992. **College and University Wellness Program : An Assessment of Current Trends**. NASPA Journal,(30) 4.
- Vore, S.D.2002. **The neuro psychology of self-discipline:The master key to success.(online)** Available from:<http://www.sybervision.com/Discipline/npsdmain.htm>.(2002,October 27)
- Webster's third new international dictionary of the English language.Unabridged: a Merriam-Webster, With seven language dictionary.1993. in **P.B.Gove(editor in chief and the Merriam-Webster Editorial staff)**. Chicago, Encyclopedia Britannica.
- Weinstein,C.E. and Van Master Stone, G.1994. **Learning strategess and learning to Learn**. In **Tosten Husson and T. Neville(eds.)**,The International Encyclopedia of Education V.6.2nd ed.Great Britain:Pergamon.
- Yamane. T.S. 1967. **An Introductory Analysis**. N.Y. Harper and Row.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามในการวิจัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แบบสอบถาม

เรื่อง ปังจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง : ในการตอบแบบสอบถาม โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวิจัย

1. การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปังจัยเนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. ในการตอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน นักศึกษาควรตอบตามความเป็นจริงครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อเป็นประโยชน์ที่ส่งผลกับการวิจัยครั้งนี้
3. การตอบแบบสอบถามนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อตัวท่านแต่ประการใด เนื่องจากผลการวิจัยจะแสดงออกในภาพรวม จะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และขอขอบคุณล่วงหน้า ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนรู้

ตอนที่ 3 สถานการณ์ในการเรียนรู้

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หรือเติมข้อความที่ต้องการลงในช่องว่างที่กำหนดให้โดยกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ ปี

3. คณะที่ศึกษา

คณะวิศวกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

คณะบริหารธุรกิจ

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

4. ปัจจุบันศึกษาอยู่หลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่จะสำเร็จการศึกษา

หลักสูตร 4 ปี

หลักสูตร 2-3 ปี

5. คณะที่ศึกษายู่มีผลการเรียน ระดับ

ดีมาก (เกรดเฉลี่ย 3.5-4.0)

ดี (เกรดเฉลี่ย 3.0-3.5)

พอใช้ (เกรดเฉลี่ย 2.5-3.0)

อ่อน (เกรดเฉลี่ย 2.0-2.5)

ต้องปรับปรุง (เกรดเฉลี่ย ต่ำกว่า 2.0)

6. ก่อนเข้ามาศึกษาแล้ว ท่านสำเร็จการศึกษา

มัธยมศึกษาปีที่ 6

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

อื่นๆ

7. ปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับ

บิดา มารดา

อยู่หอพักคนเดียว

บ้านญาติ

อยู่หอพักกับญาติ

บ้านเพื่อน

อยู่หอพักกับเพื่อน

วัด

อื่นๆ

ตอนที่ 2 : พฤติกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง : แบบสอบถามตอนนี้สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งนักศึกษา ได้เข้าเรียนในวิชาต่างๆ ขอให้นักศึกษาอ่านแล้วพิจารณาข้อความแต่ละข้อที่ถูกต้อง ชัดเจน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องแสดงระดับความสำคัญของแต่ละตัวแปร ที่ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นของท่าน

(5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด)

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. การมีวินัยในตนเอง						
1.	เข้าชั้นเรียนตรงเวลาเป็นประจำ					
2.	ทำการบ้านและงานที่ได้รับมอบหมาย ทำงานได้เสร็จเรียบร้อยทันเวลาสม่ำเสมอ					
3.	จัดแบ่งเวลาได้เหมาะสมทั้งระหว่างเรียนและการพักผ่อน					
4.	มีสมาธิในการอ่านหนังสือเป็นอย่างดี					
5.	แต่งกายถูกระเบียบและปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย					
2. ความสุขสมบูรณ์ของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย						
1.	มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ไม่มีโรค เจ็บป่วย					
2.	นำตนเองให้หลีกเลี่ยงจากอบายมุขทั้งปวง ทั้งเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ บุหรี่ และสารเสพติด					
3.	สามารถป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุต่างๆ ได้					
4.	มีความภาคภูมิใจในตนเอง หรือมองเห็นคุณค่าของตนเอง					
5.	ความสามารถในการบังคับ หรือควบคุมตนเองได้					
6.	ความสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง					
7.	มีความภูมิใจเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อนนักศึกษา โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ					
8.	มีความสุขในการเรียน					
9.	ให้ความรักผู้อื่นได้ โดยไม่หวังให้ผู้นั้นรักตอบ					
10.	ตั้งเป้าหมายชีวิตที่เป็นไปได้จริง ไม่เพื่อฝัน					

ตอนที่ 3 : สถานการณ์ในการเรียนรู้

คำชี้แจง : แบบสอบถามตอนนี้สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนรู้ การรับรู้บรรยากาศในห้องเรียน ซึ่งนักศึกษา ได้เข้าเรียนในวิชาต่างๆ อีกทั้งการยอมรับคุณค่าของตนเองและการสนับสนุนของครอบครัว

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. สภาพการเรียนรู้						
1.	ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาสาระเกี่ยวกับวิชาเรียน เพิ่มเติมอยู่เสมอ					
2.	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน เพื่อให้เข้าใจเนื้อหา ได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น					
3.	มานะพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมาย ให้เสร็จทันเวลา					
4.	ทุ่มเทเวลาและใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในวิชาที่ไม่ถนัด เพื่อให้ผลการเรียนผ่าน					
5.	เมื่อมีความจำเป็นต้องขาดเรียน จะติดตามการเรียนให้ทัน โดยไม่มีใครเตือน					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
2. การรับรู้บรรยากาศในห้องเรียนและการยอมรับคุณค่าตนเอง						
1.	ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้แสดงความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่					
2.	ยอมรับความแตกต่างของตนเอง กับเพื่อนในห้องเรียน					
3.	ได้รับคำชมเชยและการยอมรับจากเพื่อนและอาจารย์ว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้					
4.	ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนและอาจารย์ เมื่อมีปัญหาในการเรียน หรือปัญหาส่วนตัว					
5.	มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกในห้องเรียน					
3. การสนับสนุนของครอบครัว						
1.	ได้รับการสนับสนุนให้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย					
2.	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ประพฤติและปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย					
3.	ได้รับการสนับสนุนให้ เรียนรู้เพิ่มเติมนอกชั้นเรียน					
4.	เมื่อมีปัญหาทางการเรียน ปัญหาเรื่องเพื่อนจะขอคำปรึกษาจากผู้ปกครอง ได้เป็นอย่างดี					
5.	เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายผิดพลาด ผู้ปกครองจะให้โอกาสแก้ตัวและให้กำลังใจ					

ตอนที่ 4 : ความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง : แบบสอบถามตอนนี้สอบถามความพึงพอใจในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ซึ่งนักศึกษาได้เข้าเรียนในวิชาต่างๆ

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	เนื้อหาวิชาการในหลักสูตรที่ศึกษามีความเหมาะสม					
2.	กิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตรเหมาะสม					
3.	อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพ และเนื้อหาวิชาที่สอน					
4.	วิธีการเรียนมีความหลากหลาย และทันต่อเทคโนโลยีปัจจุบัน					
5.	ตำรา เอกสาร สื่ออุปกรณ์ และเทคโนโลยี สนับสนุนการเรียนการสอน มีความทันสมัย					
6.	ห้องเรียน ห้องคอมพิวเตอร์และการใช้อินเตอร์เน็ต มีความเหมาะสม					
7.	การให้บริการห้องสมุดมีหนังสือที่ดี มีความทันสมัย ผู้ให้บริการเป็นกันเองและรวดเร็ว					
8.	การให้บริการแนะแนว มีความเหมาะสม					
9.	สวัสดิการและอนามัยให้บริการที่ดี เป็นระบบ					
10.	นำความรู้จากวิชาที่ได้เรียน เพื่อทำปริญญานิพนธ์ และประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงานได้					

ตอนที่ 5 : การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง : แบบสอบถามตอนนี้สอบถามความสามารถของนักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. ความรู้ทางวิชาการ						
1.	มีความสามารถในการคิดคำนวณเลขได้รวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ					
2.	มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ตรงตามสาขาที่เรียน					
3.	การใช้ภาษาไทยเพื่อการเขียน พูดย่อและสื่อสาร ได้ถูกต้อง					
4.	มีความสามารถในการวิเคราะห์ แก้ปัญหาได้ถูกต้องและทันเวลา					
5.	เป็นคนรักการแสวงหาความรู้ ใฝ่รู้ทางวิชาการ โดยสม่ำเสมอ					
2. การใช้เทคโนโลยี						
1.	มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อแสวงหาความรู้ได้ดี					
2.	มีความสามารถนำความรู้ที่ทันสมัย มาใช้ในชั้นเรียน เพื่อการเรียนรู้					
3.	มีความสนใจระบบการทำงาน สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาสู่การเรียนรู้					
4.	สามารถเรียนรู้ทางวิชาการใหม่ๆ เพื่อคิดเสนอโครงการได้อย่างรวดเร็ว					
3. บุคลิกภาพ						
1.	มีกริยา มารยาทในการเป็นผู้ให้บริการที่ดี					
2.	มีความสุข อ่อนน้อม และวางคนได้อย่างเหมาะสม					
3.	แต่งกายเหมาะสมตามกาลเทศะ					
4.	มีจริยธรรมและคุณธรรมที่ดี					
4. ความมั่นคงทางอารมณ์						
1.	มีสติ และอารมณ์มั่นคง ไม่อ่อนไหวง่าย					
2.	อดกลั้นต่อข้อตำหนิหรือคำสบประมาทของผู้อื่น					
3.	อดทนต่อสิ่งที่ไม่พอใจ หรือคำวิพากวิจารณ์ต่างๆ					
4.	เชื่อมั่นในตนเอง ที่เหมาะสมกับหน้าที่รับผิดชอบ					
5. การสื่อสาร						
1.	สามารถพูดเสนอความคิดเห็น โดยใช้ถ้อยคำที่ถูกต้อง เหมาะสม					
2.	มีความสามารถในการบรรยาย พูดสื่อสารกับคนอื่น ได้อย่างชัดเจน					
3.	มีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล ได้ด้วยวิธีที่หลากหลาย					
4.	มีการรับรู้ความต้องการของผู้อื่น และการตอบสนองได้เหมาะสม					
6. การทำงานร่วมกัน						
1.	มีความสามารถในการทำงานเพื่อส่วนรวม ร่วมกับผู้อื่น ได้เป็นอย่างดี					
2.	มีความสามารถในการทำโครงการ ร่วมกับผู้อื่น					
3.	กล้าแสดงความคิดเห็น เสนอผลงานของตนเอง กับทีมงาน					
4.	ใจกว้าง ให้เกียรติเพื่อนและเพื่อนร่วมงาน					

ผนวก ข
ผลการทดสอบความเที่ยงตรงของข้อมูล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางผนวกที่ 1 RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA) Item- total Statistics

Variable	Scale Mean	Scale Variance	Corrected	Alpha
	If Item Deleted	If Item Deleted	Item- Total Correlation	If Item Deleted
V1	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V2	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V3	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V4	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V5	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V6	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V7	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V8	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V9	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V10	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V11	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V12	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V13	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V14	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V15	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V16	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V17	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V18	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V19	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V20	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V21	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V22	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V23	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V24	260.7667	1709.2195	.7945	.9938

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

Variable	Scale Mean	Scale Variance	Corrected	Alpha
	If Item	If Item	Item- Total	If Item
	Deleted	Deleted	Correlation	Deleted
V25	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V26	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V27	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V28	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V29	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V30	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V31	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V32	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V33	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V34	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V35	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V36	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V37	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V38	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V39	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V40	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V41	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V42	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V43	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V44	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V45	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V46	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V47	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V48	260.7667	1709.2195	.7945	.9938

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

Variable	Scale Mean If Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha If Item Deleted
V49	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V50	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V51	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V52	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V53	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V54	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V55	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V56	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V57	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V58	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V59	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V60	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V61	260.7667	1709.2195	.7945	.9938
V62	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V63	261.0333	1702.6540	.8349	.9937
V64	261.1333	1703.9126	.8936	.9937
V65	260.7000	1730.5621	.6087	.9939

Reliability Coefficients

Number of Cases = 30

Number of Items = 65

Alpha = .9738

ผนวก ค

ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันการศึกษาด้านวิชาชีพ และได้ยกฐานะเป็นวิทยาลัยช่าง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ต่อมาได้ โอนสังกัดเป็น วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ซึ่งภายหลังพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้โปรดเกล้าฯ พระราชทานนามใหม่ เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2531

นับจากปีที่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้พัฒนาเป็นลำดับ ในทุกด้าน ทั้งในด้านบุคลากร อาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องจักร ที่ใช้ในการศึกษา และการจัดการศึกษา ในระดับที่สูงขึ้นในหลายสาขาวิชา และด้วยปณิธานอันแน่วแน่ของผู้บริหาร และคณาจารย์ที่มุ่งมั่น ในการอบรมสั่งสอนให้นักศึกษาเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถควบคู่ไปกับการ เป็นผู้มีคุณธรรม จึงทำให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา มีคุณสมบัติพร้อม ที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

ต่อมาเมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ได้รับการสถาปนาขึ้น ในพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งดูเหมือนจะ เป็นมหาวิทยาลัยใหม่ในสายตาของคนทั่วไป แต่ความจริงแล้วมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีประวัติความเป็นมา ที่ยาวนานและจัดเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง และมีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพมาเป็นเวลาช้านาน จากเดิมที่รวมตัวอยู่กับ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลซึ่งเป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสายวิชาชีพ อันประกอบด้วย วิทยาเขตต่าง ๆ มากกว่า 35 วิทยาเขตทั่วประเทศ ได้มีการรวมกลุ่มวิทยาเขต ในสังกัดแยกออกเป็น 9 มหาวิทยาลัยคือ

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มี วิทยาเขตภาคพายัพ วิทยาเขตเชียงราย วิทยาเขต ดาก วิทยาเขตน่าน วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตพิษณุโลก

2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มี วิทยาเขตปทุม
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มี วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตพัฒนวิชาการพระนคร วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มี วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ วิทยาเขตพระนครใต้
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มี วิทยาเขตศาลายา วิทยาเขตเพาะช่าง วิทยาเขตบพิตรพิมุขจักรวรรดิ วิทยาเขตวังไกลกังวล
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มี วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตนนทบุรี วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วิทยาเขตवासกรี
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน มี วิทยาเขตนครราชสีมา วิทยาเขตขอนแก่น วิทยาเขตสกลนคร วิทยาเขต กาลสินธุ์ วิทยาเขตสุรินทร์
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มี วิทยาเขตบางพระ วิทยาเขตจันทบุรี วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ วิทยาเขตอุเทนถวาย
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มี วิทยาเขตภาคใต้ วิทยาเขตศรีวิชัย คณะ วิทยาศาสตร์ คณะเกษตร นครศรีธรรมราช

ต่อมา เมื่อมีการปรับเปลี่ยนสถานภาพจากสถาบันมาเป็นมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2548 ก็ได้มีการรวมกลุ่มวิทยาเขตในสังกัดแยกออกเป็น 9 มหาวิทยาลัย และหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่แยกอิสระออกมา ก็คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยวิทยาเขตเดิม 5 แห่ง ที่มีพื้นที่ไม่ห่างไกลนัก ได้แก่ วิทยาเขตเทเวศร์, วิทยาเขตโชติเวช , วิทยาเขตพัฒนวิชาการพระนคร , วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ , วิทยาเขตพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยยังคงยึดมั่นใน สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยแบ่งการจัดการเรียนการสอน ออกเป็น 9 คณะ หลักสูตรระดับปริญญาตรีได้แก่

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ตั้งอยู่ที่ 399 ถ.สามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กทม.

เปิดสอน สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และโทรคมนาคม สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม และสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล

2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ตั้งอยู่ที่ 168 ถ.ศรีอยุธยา แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กทม.

เปิดสอน สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาวิชา อาหารและโภชนาการ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์อาหารและโภชนาการ สาขาวิชา อุตสาหกรรมการบริการอาหาร สาขาวิชา การบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา

3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ตั้งอยู่ที่ 399 ถ.สามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กทม. เปิดสอน สาขาวิชาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง สาขาเทคโนโลยีการโฆษณา และประชาสัมพันธ์

4. คณะบริหารธุรกิจ ตั้งอยู่ที่ 86 ถ. พิชญโลก เขตดุสิต กทม.

เปิดสอน สาขาวิชา การบัญชี สาขาวิชา การจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาวิชา ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์

5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตั้งอยู่ที่ 138 ถนนพินุลสงคราม บางซื่อ กทม.

เปิดสอน สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิทยาการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ สาขาวิชาสถิติประยุกต์ สาขาวิชาเคมีประยุกต์

6. คณะวิศวกรรมศาสตร์ ตั้งอยู่ที่ 138 ถนนพินุลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ

เปิดสอน หลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ เปิดสอน สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิชา วิศวกรรมวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม

หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีแม่พิมพ์เครื่องประดับ

7. คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ ตั้งอยู่ที่ 86 ถ. พิชญโลก เขตดุสิต กทม.

เปิดสอน สาขาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาการท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม

8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น เลขที่ 517 ถนนนครสวรรค์ แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กทม.

เปิดสอน สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า สาขาวิชาเคมีสิ่งทอ สาขาวิชาออกแบบการผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ตั้งอยู่ที่ 168 ถ.ศรีอยุธยา (ข้างหอสมุดแห่งชาติ) เขตดุสิต กทม.

เปิดสอน สาขาวิชาออกแบบบรรจุภัณฑ์ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

เป็นผู้นำการจัดการศึกษาวิชาชีพพระระดับสากล บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

พันธกิจของมหาวิทยาลัย

1. จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพและมีความสามารถพร้อมเข้าสู่อาชีพ
2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้ดูแลผลิตภัณฑ์และบริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศ
3. ให้บริการงานวิชาการและการศึกษาที่มีแนวคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อการมีอาชีพอิสระและพัฒนาอาชีพสู่การแข่งขัน
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสีงแวดล้อม

เป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย

1. ให้เป็นแหล่งการศึกษาด้านวิชาชีพ และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่มีความเข้มแข็งด้านวิชาการตามมาตรฐานการศึกษาระดับสากล เป็นที่พึ่งของสังคมทั้งในและต่างประเทศที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต
2. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารจัดการในเชิงวิชาการและเชิงธุรกิจสัมพันธ์สู่ระดับนานาชาติ และผลิตบัณฑิตที่มีเอกลักษณ์ และมีศักยภาพในการสร้างงานอาชีพที่สามารถแข่งขันได้
3. มุ่งเน้นพัฒนาทรัพยากรและองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ศูนย์กลางการศึกษาและความรู้ (Hub) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีความเข้มแข็ง
2. สร้างคนดี คนเก่ง มีทักษะในงานพัฒนาให้เป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ของประเทศ
3. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่ได้มาตรฐานเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย

ยุทธศาสตร์

1. สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ไปสู่การศึกษาในระดับสูงต่อไป
2. สนับสนุน / ส่งเสริมการพัฒนาตนเองอาชีวศึกษา
3. ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชาชน และเป็นสังคมผู้ประกอบการ

4. ปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง “สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี”
5. เพิ่มศักยภาพของอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน
6. จัดหาทรัพยากรทางการศึกษาให้เพียงพอภายใต้ระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ
7. พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล
8. เพิ่มขีดความสามารถด้านงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
9. ให้บริการวิชาการเพื่อการแข่งขันและสร้างรายได้

กลวิธี/มาตรการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ไปสู่งานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

1.1 พัฒนาหลักสูตร ทุกระบบการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรียนการสอน เช่น e-Learning, e-Library, e-Education, หลักสูตรนานาชาติ และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

1.2 จัดทำเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพ ที่ร่วมกับสถานประกอบการเพื่อเป็นมาตรฐานคุณภาพด้านการเรียนการสอน

1.3 สร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกระดับส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.4 พัฒนาระบบการเทียบโอนประสบการณ์ของผู้เรียนจากการทำงาน การศึกษานอกระบบ/การศึกษาดำเนินชีวิตเข้าสู่การศึกษาในระบบมหาวิทยาลัย

1.5 พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมการเรียนรู้แบบประสบการณ์จริง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุน/ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีวศึกษา

2.1 จัดทำความร่วมมือพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับสถาบันอาชีวศึกษาต่าง ๆ

2.2 สร้างศูนย์แห่งความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพเฉพาะด้าน (Center of Excellence) อาทิ เช่น

2.2.1 ศูนย์แฟชั่นสิ่งทอ

2.2.2 ศูนย์ผลิตและทดสอบมาตรฐาน

2.2.3 ศูนย์สร้างสรรค์ งานออกแบบ

2.2.4 ศูนย์พัฒนาครูอาชีวศึกษา

- 2.2.5 ศูนย์ฝึกอบรมและซ่อมเครื่องจักร
- 2.2.6 ศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยี (เฉพาะทาง)
- 2.2.7 ศูนย์นวัตกรรมระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ กับประชาชน และ เป็นสังคมผู้ประกอบการ

- 3.1 เสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับ
 - 3.1.1 ชุมชนและท้องถิ่น (Local/Community Linkage)
 - 3.1.2 ธุรกิจและอุตสาหกรรม (Industry Linkage)
 - 3.1.3 ภูมิภาคและนานาชาติ (Regional/Global Linkage)
- 3.2 เสริมสร้างความรู้ใหม่และให้คำปรึกษาเชิงรุกเพื่อพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการในประเทศและต่างประเทศ
- 3.3 จัดทำความร่วมมือทางวิชาการร่วมกับสถานประกอบการต่างๆ จัดตั้งหน่วยบ่มเพาะผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในมหาวิทยาลัย เช่น บริษัทผู้ประกอบการมืออาชีพ
- 3.4 สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ตลอดชีวิต โดยการพัฒนาให้มีความรู้ และจริยธรรมเช่น มีการพัฒนาระบบห้องสมุดสมัยใหม่/ห้องสมุดแบบมีชีวิต (Living Library) อุทยานแห่งการเรียนรู้ ซึ่งจะเสริมสร้างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง “สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี”

- 4.1 พัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพและมีความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ และส่งเสริมกิจกรรมบัณฑิตในอุดมคติ
- 4.2 จัดทำโครงการสหกิจศึกษา/สหกิจศึกษานานาชาติ
- 4.3 ผลิตบัณฑิตให้ถึงพร้อมด้วยวิชาการ วิชาชีพ ความต้องการของผู้เข้าศึกษาและความต้องการของสังคมโดยเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกเสียสละเพื่อร่วมพัฒนาและรับใช้สังคม
- 4.4 ส่งเสริมระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงมาตรฐานทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
- 4.5 สนับสนุน อนุรักษ์ เผยแพร่และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ของชาติและภูมิปัญญาไทยใน

ทุกสาขา โดยมีการจัดกิจกรรมด้านศิลป วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และหลากหลาย ทำให้ศิลปวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มศักยภาพของอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน

5.1 ส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณวุฒิทางการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้นอย่างมีมาตรฐาน

5.2 พัฒนาคณาจารย์ให้เป็นผู้มีความรู้ทางวิชาการและเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่นักศึกษา

5.3 พัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาองค์กรที่ยั่งยืน โดยดำเนินการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และตามความต้องการขององค์กรให้มีความรู้ความคิดทันสมัย

5.4 รักษาทรัพยากรบุคคลให้อยู่กับมหาวิทยาลัยในระยะยาว ปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพ และภักดีต่อองค์กร

5.5 พัฒนาศักยภาพของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความสามารถในการใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเรียน

การสอน, การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านระบบ ICT และการผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5.6 ส่งเสริมภาระงานของอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้เอื้อต่อการทำงานร่วมกันระหว่างศาสตร์และสร้างเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 จัดหาทรัพยากรทางการศึกษาให้เพียงพอภายใต้ระบบบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล

6.1 พัฒนาระบบการบริหารและระบบการปฏิบัติงานให้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบงาน

6.2 จัดทำแผนการตลาดเชิงรุกและการพัฒนาระบบประชาสัมพันธ์สู่ภายนอก และรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

6.3 ส่งเสริมการใช้ Performance Assessment Rating Tool (PART) มาใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อการประเมินระดับความ

สำเร็จของผลผลิตโครงการ การดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณของมหาวิทยาลัย

6.4 พัฒนาระบบบริหารความรู้ ถ่ายทอดและการนำไปใช้ประโยชน์ (พัฒนางาน, พัฒนาคน และพัฒนาฐานความรู้)

6.5 ปรับปรุงกฎระเบียบและข้อบังคับในการบริหารด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ

6.6 พัฒนาระบบกายภาพของมหาวิทยาลัย โดยปรับปรุงด้านกายภาพเพื่อให้มีที่รองรับกิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากรที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล

7.1 ส่งเสริมการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการบริหารวิชาการ

7.2 พัฒนาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย

7.2.1 ศูนย์กลางระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

7.2.2 ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์วิทยาเขต/คณะ

7.2.3 การเช่าวงจรสื่อสารและอินเทอร์เน็ต

7.3 ปรับปรุงระบบสารสนเทศเพื่อการกำกับและติดตามประเมินผล

7.4 ส่งเสริมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT ให้ทั่วถึงและต่อเนื่อง

7.5 สร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานให้มีรูปแบบการใช้อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้นและส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์และ Courseware ที่หลากหลายและได้มาตรฐานในทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 เพิ่มขีดความสามารถด้านงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

8.1 ส่งเสริมและเพิ่มโครงการวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม โดยเน้นการแสวงหาแหล่งเงินทุนทั้งภายในและต่างประเทศ

8.2 ส่งเสริมและสนับสนุนศักยภาพและขีดความสามารถการทำวิจัยของบุคลากรและนักศึกษาพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม

8.3 มุ่งเน้นการทำวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมในสาขาที่ตอบสนองความต้องการและการเน้นสาขาที่จำเป็นเร่งด่วน

8.4 สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ และพัฒนานักวิจัยรุ่นเก่าให้เป็นผู้มืออาชีพ

8.5 ปรับปรุงระบบการบริหารงานวิจัยเพื่อสนับสนุนและส่งเสริม งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ยุทธศาสตร์ที่ 9 ให้บริการวิชาการเพื่อการแข่งขันและสร้างรายได้

9.1 ขยายการให้บริการวิชาการและวิชาชีพทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ให้บริการวิชาการ โดยเน้นการฝึกอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงบูรณาการ

9.2 บริการวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการร่วมกับกระทรวงอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรมและชุมชน เช่น การบริการตรวจสอบ มาตรฐานอุตสาหกรรม

9.3 ส่งเสริมอบรมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตแก่ผู้ด้อยโอกาส

9.4 ส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและ ขนาดย่อมเพื่อการแข่งขันและเพิ่มรายได้

9.5 จัดหารายได้จากฐานความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทรัพยากรที่มีอยู่ของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลที่ให้มหาวิทยาลัยมีรายได้ พึ่งตนเองได้

9.6 เน้นการบริการวิชาการเพื่อต่อยอด OTOP และ SMES และพัฒนาสถานประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ใน ตลาดโลก เช่น การให้บริการตรวจสอบ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

1. ชื่อ นางอุบลวัลย์ อินทรปัญญา Mrs. Ubolwan Intrapunya
2. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ ระดับ 7
3. สถานที่ติดต่อ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
1381 ถ. พิบูลสงคราม แขวงบางซื่อ เขต บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800
โทรศัพท์ 0-2913-2424 ต่อ 211 e-mail : Ubolwans@hotmail.com
โทรสาร 0-2913-2424 ต่อ 105
4. ประวัติการศึกษา
 1. ระดับปริญญาตรี คบ. เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา
 2. ระดับปริญญาตรี คบ. คอมพิวเตอร์ศึกษา
 3. ระดับปริญญาโท (กำลังทำวิทยานิพนธ์ ช่วงวิเคราะห์จากการหาประสิทธิภาพ ที่ได้) ที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
 1. การเขียนโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์
 2. เทคโนโลยีสารสนเทศ
 3. การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา
6. ประวัติการทำงาน
 - อาจารย์ ประจำสาขาคอมพิวเตอร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพระนครเหนือ (เดิม) พ.ศ. 2532 - ปัจจุบัน
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
 - ปีวิจัย เนื่องจากตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับทุนสนับสนุนงบประมาณ ปี 2550
 - การสร้างอุปกรณ์ป้อนข้อมูลระบบและสัมผัสตัวอักษรจากคีย์บอร์ดแผ่นเรียบเพื่ออำนวยความสะดวกการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ได้รับทุนสนับสนุนงบประมาณ ปี 2550

ผู้วิจัย	รัชณี ผิวทอง
การศึกษา	วท.ม.(วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต จิตวิทยาอุตสาหกรรม) มหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์
การทำงาน	<p data-bbox="464 1203 1268 1291">✦ พยาบาลแผนกกุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลศิริราช</p> <p data-bbox="546 1336 1020 1393">คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล</p> <p data-bbox="546 1424 1032 1482">มหาวิทาลัยมหิดล (2524 – 2541)</p> <p data-bbox="464 1490 1235 1601">✦ อาจารย์สาขาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p data-bbox="546 1623 1009 1681">คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p> <p data-bbox="546 1712 1141 1769">มหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร</p> <p data-bbox="546 1800 789 1866">(2541 – ปัจจุบัน)</p>